

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Administratori în Zilele din Urmă

iulie - septembrie 2022

Cuprins

1. **Administratorul**
2. **Administratorul credincios**
3. **Biruinđ înclinații rele (I)**
4. **Biruinđ înclinații rele (II)**
5. **Binecuvântarea muncii**
6. **Activi și capabili**
7. **Piramide financiare și scheme financiare**
8. **Întrebuițând și înmulțind talanții**
9. **Motivați de dragoste**
10. **Numai motivații curate!**
11. **Administrație aplicată**
12. **O virtute inepuizabilă**
13. **Misiune îndeplinită!**

Ilustrații: Adobe Stocks pe copertă și la paginile 40, coperta 4; Map Resources la paginile 4, 71, coperta 4.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 98, Nr. 3, iulie – septembrie, 2022. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2022, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperrantei.ro
www.farulsperrantei.ro

Cuvânt înainte

De ce nu putem face lucrurile în felul nostru? Cu siguranță că am putea, dar astfel de căi s-ar putea să nu promoveze întotdeauna mântuirea noastră veșnică. Căile naturii umane căzute nu sunt căile lui Dumnezeu. Cel Atotputernic explică: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele”, zice Domnul. „Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.” (Isaia 55:8, 9).

Așadar, nu putem aștepta să ne bucurăm de susținerea deplină din partea lui Dumnezeu pentru modurile de viață limitate, pământești. Până la urmă, nici nu ne aparținem nouă înșine! Scriptura dezvăluie că am fost cumpărați cu un preț – cu sângele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.

Chiar și dragostea noastră pentru ceilalți poate să nu fie tot ce ar trebui să fie. Dar toți putem beneficia de avertismentul inspirat dat unei familii:

„Dragostea noastră este adesea egoistă; căci o restrângem prin limite prestabilite. Când venim în unire și tovărășie apropiată cu Hristos, iubirea, compasiunea și faptele noastre de generozitate vor pătrunde mai adânc și se vor lărgi și întări prin exercițiu. Iubirea și interesul urmașilor lui Hristos ar trebui să fie tot atât de largi cât să cuprindă lumea. Cei care trăiesc numai pentru “mine și al meu” vor pierde Cerul. Dumnezeu vă cheamă – ca familie – să cultivați iubirea, să deveniți mai puțin sensibili în ce vă privește și mai sensibili la durerile și încercările altora. Acest spirit egoist pe care l-ați nutrit toată viața voastră este în mod corect reprezentat de către preotul și levitul care au trecut pe partea cealaltă pe lângă cel nenorocit. Ei au văzut că avea nevoie de ajutor, dar l-au evitat dinadins.

Fiecare din voi are nevoie să se trezească și să facă stânga-mprejur, pentru a nu mai merge pe urma lăsată de egoism. Folosiți timpul scurt de probă ce v-a fost dat, lucrând din toate puterile pentru a răscumpăra eșecurile din viața voastră de până acum. Dumnezeu v-a pus într-o lume a suferinței pentru a vă încerca, pentru a vedea dacă veți fi găsiți vrednici de darul vieții veșnice.” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 3, pp. 529, 530 (cap. 47 – *Datoria omului față de semenii săi*).

Pentru a aduce alinare celor suferinzi, a veni în ajutor celor mai neștiutoare și îndărătnice exemple dintre ființele umane de astăzi, este necesară o lipsă de egoism din partea tuturor. Nu suntem ai noștri – suntem proprietatea exclusivă a Creatorului nostru, care ne-a dat un exemplu prin viața lui Isus Hristos. Întreaga noastră ființă trebuie să se implice pentru a putea reprezenta corect trăsăturile caracteristice cerului. Suntem administratori ai harului lui Dumnezeu, administratori ai luminii, ai mijloacelor și talentelor acordate.

Prin urmare, pentru a ne încuraja să călcăm pe urmele Domnului nostru, Lecțiile Biblice pentru Sabat din următoarele două trimestre se bazează pe [tema] „Administratori în Zilele din Urmă”. Prin aceste studii, rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să ne ofere succes în umblarea altruistă pe urmele lui Hristos!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 2 iulie 2022

Darul Sabatului Întâi pentru Winchester, Kentucky (SUA)

Ni s-a spus: „Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă.” (Matei 5:14, 15)

Kentucky sau Commonwealth of Kentucky (cu o populație de peste 4,5 milioane), este un stat situat în partea de sud-est a Statelor Unite ale Americii și este poate mai cunoscut pentru „iarba albastră” de Kentucky, o specie distinctă de iarbă, deosebit de hrănitore pentru caii pursânge și o sursă importantă de venituri pentru stat.

Mai mult de jumătate din populația statului Kentucky se consideră a fi „foarte religioasă” – majoritatea practicând creștinismul. Peste 25% sunt de credință baptistă, aproximativ 8,4% catolici, 1,8% penticostali, 1,1% prezbiterieni, restul aparținând altor confesiuni creștine și non-creștine. Cât de important este, așadar, să avem un memorial al adevăratului și viului Dumnezeu în acest stat!

Mesajul Reformei a ajuns în Kentucky în anii 1990 și Domnul a deschis ușile în moduri uimitoare în primii ani. O proprietate de 2 acrii (0,81 hectare), cu o casă veche care fusese transformată în biserică, a fost cumpărată la un preț miraculos de mic. Apoi, cel mai apropiat vecin al proprietății a cumpărat o porțiune, iar o pereche de artefacte religioase din clădire au fost licitate, astfel încât costul exact al bisericii a fost achitat – iar când mai târziu, membrii s-au mutat ori au decedat, proprietatea a fost vândută cu profit. Printr-un alt miracol, Domnul a prevăzut, la scurt timp, o biserică mare și frumoasă în orașul capitală pentru a fi folosită fără costuri.

Dar, de-a lungul timpului, locația comunității noastre se mutase deja în orașul Lexington, așa că toate resursele adunate erau acum concentrate pe această zonă. Terenurile și clădirile sunt destul de costisitoare în această țară, așa că Dumnezeu a făcut o altă minune: o biserică a fost pusă în vânzare în orașul din apropiere, Winchester. Membrii noștri din Kentucky, puțini la număr, s-au zbatut mult să o achiziționeze. Ei au depus cele mai mari eforturi pentru acest proiect și aici mesajul Evangheliei veșnice este prezentat comunității, iar vizitatori noi participă în mod regulat la serviciile divine din Sabat. Suntem încurajați să vedem acest far din Kentucky – și suntem dornici să-l vedem liber de datorii cât mai curând posibil, pentru ca numele Domnului să fie onorat.

Darurile voastre generoase sunt foarte apreciate!

Frații și surorile voastre de la biserica din Winchester, Kentucky

Administratorul

Text de memorizat: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.” (Proverbele 3:5, 6)

„Pentru ca omul să nu fie lipsit de efectele binecuvântate ale binefacerii, Mântuitorul nostru a alcătuit planul prin care omul urma să devină conclucrătorul Său.” — *The Review and Herald*, 25 august, 1874.

Recomandare pentru studiu: *Divina Vindecare*, pp. 500-502 (cap. 42 — *Creștere și slujire*).

Duminică

26 iunie

1. ANGAJAMENTUL

a. Care este temelia isprăvniciei creștine? Psalmii 37:4-6; 24:1.

Psalmii 37:4-6: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra! El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază”.

Psalmii 24:1: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!”

„Dacă prețuiește Cuvântul lui Dumnezeu ca un principiu statornic în inima sa, ținut strâns în orice fel de împrejurare, omul este adus, împreună cu capacitățile sale înzestrate, sub [supunere față de] Domnul Isus Hristos. Toate puterile sale neîmpărțite, chiar și gândurile sale, sunt aduse ca pradă robiei Domnului Hristos. Aceasta este adevărata sfințire. Toate părțile acestei experiențe se îmbină într-o armonie desăvârșită. Lui ‘nu îi lipsește nimic’. El nu își ține vreo parte pentru el, să facă după bunul său plac.” — *In Heavenly Places*, p. 190.

b. Explicați motivațiile principale ale ispravnicului (administratorului) creștin și care este cel mai de preț bun căutat. Matei 6:33, 34; Filipeni 3:8.

Matei 6:33, 34: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.”

Filipeni 3:8: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos.”

„Noi suntem martorii lui Hristos și nu trebuie să permitem intereselor lumești să ne absoarbă timpul și atenția, astfel încât să nu mai dăm atenție lucrurilor despre care Dumnezeu a zis că trebuie să primeze. Interese mai înalte sunt în joc. ‘Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui.’ Hristos a dat totul lucrării pe care o avea de făcut și cuvântul Său pentru noi este: ‘Dacă vine cineva după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Voi veți fi astfel ucenicii Mei.’” — *Solii pentru tineret*, p. 314 (cap. 104 — *Economia în îmbrăcămintă*).

Luni

27 iunie

2. ADMINISTRAREA

- a. Un administrator gestionează proprietatea altcuiva. Numiți câteva lucruri importante asupra cărora suntem administratori. 1 Corinteni 4:1, 2.**

1 Corinteni 4:1, 2: „Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.”

„Cei cărora Dumnezeu le-a încredințat adevărul Său trebuie să posede același spirit binevoitor pe care l-a manifestat Domnul Hristos. Ei trebuie să adopte aceleași planuri vaste de acțiune. Să aibă o atitudine plină de bunățate și de generozitate față de cei săraci și să fie conștienți într-o măsură deosebită de faptul că sunt niște ispravnici ai lui Dumnezeu. Ei trebuie să considere că nimic din ce au — bunuri materiale, capacități intelectuale și putere spirituală — nu le aparține, ci doar le-au fost încredințate în vederea progresului lucrării lui Hristos pe pământ. Asemenea Domnului Hristos, nu trebuie să evite societatea semenilor lor, ci să o caute cu scopul de a le oferi și altora binecuvântările cerești pe care ei le-au primit de la Dumnezeu.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 335 (secț. 8 — *Pericole — Exemplul lui Hristos în mustrarea exclusivismului*).

- b. Unde strânge bogății ispravnicul creștin? Matei 6:19-21, 24, 33.**

Matei 6:19-21, 24, 33: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că

unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră...²⁴Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu poți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona...³³Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

„Dumnezeu dorește ca noi să alegem cele cerești în locul celor firești, pământești. El deschide înaintea noastră posibilitatea unei investiții în ceruri. El ne încurajează să tindem spre cele mai înalte ținte, asigurându-ne comoara cea mai de preț. El declară: ‘Voi face pe om mai prețios decât aurul fin; pe om mai prețios decât lingoul de aur din Ofir’ (Isaia 13:12 – BTF). Când bogățiile roase de molii sau mâncate de rugină vor pieri, urmașii Domnului Hristos se vor bucura de comoara lor din ceruri, bunuri ce sunt nepieritoare.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 374 (cap. 26 — *Prietenii, cu ajutorul Mamonei nedreptății*).

c. Cum gestionează ispravnicii creștini bogăția pe care le-a încredințat-o Stăpânul lor? 1 Timotei 6:18, 19; Proverbele 19:17.

1 Timotei 6:18, 19: „Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață.”

Proverbele 19:17: „Cine are milă de sărac împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea.”

„Toți trebuie să simtă că ei nu sunt proprietari, ci administratori, și că vine timpul când va trebui să dea socoteală de modul în care au întrebuințat banii Domnului. Mijloacele vor fi necesare pentru cauza lui Dumnezeu. Împreună cu David, ei trebuie să spună: ‘Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-ți aducem’ [1 Cronici 29:14].” — *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 5, p. 382 (cap. 43 — *Susținerea misiunilor în orașe*).

Marți

28 iunie

3. ATITUDINI POZITIVE

a. Ce ar trebui să ia în considerare administratorul creștin în fața unei crize economice? Filipeni 4:13; Romani 8:28.

Filipeni 4:13: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.”

Romani 8:28: „De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”

b. De ce este atât de importantă pentru noi abordarea aspectelor financiare? Proverbele 16:2.

Proverbele 16:2: „Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar Cel ce cercetează duhurile este Domnul.”

c. Ce avertismente ajung la ispravnicii creștini în ceea ce privește atitudinile și motivele lor? 1 Ioan 2:15, 16.

1 Ioan 2:15, 16: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.”

„Satan caută în mod continuu să ispitească pe poporul ales al lui Dumnezeu, dorind să le distragă mintea de la solemnă lucrare de pregătire pentru scenele din viitor. El este, în adevăratul sens al cuvântului, un înșelător, un fermecător iscusit. El înveșmântează planurile și cursele sale în veșminte de lumină împrumutate din ceruri. El a ispitit-o pe Eva să mănânce din fructul oprit, făcând-o să creadă că prin aceasta ar avea multe foloase. Satan îi determină pe agenții săi să vină cu diferite invenții, cum ar fi brevetele, autorizațiile și alte întreprinderi de felul acesta, pentru ca adventiștii de ziua a șaptea care se grăbesc să se îmbogățească să cadă în ispită, să fie prinși în cursă și să se străpungă singuri cu multe chinuri. El este foarte treaz, foarte ocupat în a se angaja să-i înrobească pe oameni și, prin intermediul celor lumești, el îi atâță în mod continuu pe cei nepăsători, care susțin că sunt de partea adevărului, să se unească cu cei lumești. Pofta ochilor, dorința după lucruri excitante și distracții plăcute constituie o ispită și o capcană pentru poporul lui Dumnezeu. Satan are multe urzeli fine, plase periculoase, care sunt astfel întocmite, încât să pară nevinovate, dar prin care el se pregătește cu dibăcie să orbească pe poporul lui Dumnezeu. Există spectacole plăcute, distracții, conferințe frenologice și o nesfârșită diversitate de asemenea întreprinderi care apar în mod continuu, calculate astfel ca să determine pe poporul lui Dumnezeu să iubească lumea și lucrurile din lume. Prin această unire cu lumea, credința slăbește, iar mijloacele care ar trebui investite în cauza adevărului prezent, trec în rândurile vrăjmașului. Prin aceste canale diverse, Satan reușește să stoarcă cu dibăcie banii poporului lui Dumnezeu, și astfel ei Îl întristează pe Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pp. 550, 551 (cap. 96 — *Asigurare pe viață*).

4. ÎNCREDERE

a. De ce este înconjurat adevăratul ispravnic creștin? Psalmii 32:10.

Psalmii 32:10: „De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui.”

b. Ce calități se regăsesc într-un ispravnic credincios al Domnului? Proverbele 3:5, 6; Iov 23:12.

Proverbele 3:5, 6: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.”

Iov 23:12: „N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui.”

Iov 23:12, BTF): „Nici nu am dat înapoi de la porunca buzelor Lui; am stimat cuvintele gurii Sale mai mult decât mâncarea necesară mie.”

„Psalmistul spune: ‘Încrede-te în Domnul și fă binele; așa vei locui în țară și cu adevărat vei fi hrănit’ (Psalmii 37:3 engl. KJV). ‘Încrede-te în Domnul!’ Fiecare zi își are poverile, grijile și încurcăturile ei, iar când ne întâlnim, cât de repede suntem porniți să vorbim despre greutățile și încercările noastre. Astfel lăsăm să pătrundă în inimile noastre atâtea necazuri de împrumut, atâtea temeri; dăm glas unei apăsătoare poveri de anxietate, încât se poate crede că noi n-avem un Mântuitor iubitor și plin de milă, gata să răspundă cererilor noastre și să ne fie un ajutor totdeauna prezent în caz de nevoie.”
— *Calea către Hristos*, p. 121 (cap. 13 — *Bucuria în Domnul*).

c. Descrieți câteva lecții inspirate din natură, care pot oferi învățături ispravnicului creștin. Matei 6:25–30.

Matei 6:25–30: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul, mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a

îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?”

„În timp ce fiecare lucru din natură slujește astfel vieții lumii, își asigură, totodată, propria [viață]. ‘Dați, și vi se va da’ (Luca 6:38). Aceasta este lecția pe care o găsim scrisă la fel de sigur în natură, precum o aflăm și pe paginile Sfintei Scripturi.” — *Educație*, p. 103 (cap. 11 — *Lecții de viață*).

„Priviți’, a zis Isus, ‘cum cresc crinii’; cum răsar din pământul rece și negru sau din noroiul din albia râului și își revarsă frumusețea și parfumul lor plăcut. Cine ar visa posibilitățile unei frumuseți în bulbul gloduros și cenușiu al crinului? Însă, când viața ascunsă de Dumnezeu în această plantă se dezvoltă, la porunca Lui, sub influența ploii și a luminii soarelui, oamenii rămân uimiți, privindu-i grația și frumusețea. Tot astfel se va dezvolta și viața lui Dumnezeu în fiecare suflet omenesc, care se va supune lucrării harului Său, care vine cu binecuvântările ei la toți, asemenea ploii și luminii soarelui. Cuvântul lui Dumnezeu a creat florile, și același Cuvânt va produce în voi frumusețea Spiritului Său.

Legea lui Dumnezeu este legea iubirii. El v-a înconjurat cu frumusețe, ca să vă învețe că nu sunteți aduși pe lume doar ca să trudiți pentru voi înșivă, să săpați și să zidiți, să vă oboseți și să plănuți, ci să faceți ca viața voastră să fie strălucitoare, veselă și frumoasă prin iubirea lui Hristos – ca florile, pentru a îmbrăca și alte vieți, prin lucrarea iubirii.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 97 (cap. 4 – *Adevăratul motiv în slujire, secț. Nu vă îngrijorați*).

Joi

30 iunie

5. RECUNOȘTINȚĂ

a. Ce face ispravnicul creștin când descoperă adevăratele bogății ale universului? Luca 15:8, 9; 1 Tesaloniceni 5:18.

Luca 15:8, 9: „Sau care femeie, dacă are zece lei de argint și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește? După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei și zice: ‘Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul pe care-l pierdusem.’”

1 Tesaloniceni 5:18: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.”

„Uitând de necazurile și dificultățile noastre, să dăm laudă lui Dumnezeu pentru ocazia de a trăi pentru slava Numelui Său. Binecuvântările proaspete ale fiecărei noi zile să trezească laudă în inimile noastre pentru aceste dovezi ale grijii Sale iubitoare. Când deschizi ochii dimineța, mulțumește-I lui Dumnezeu că te-a păzit în timpul nopții. Mulțumește-I pentru pacea pe care ți-a pus-o în inimă. Dimineța, la amiază și noaptea, recunoștința ta să se înalțe către cer ca un parfum plăcut.” — *The Review and Herald*, 2 iunie, 1910.

„Oare nu avem motiv să vorbim despre bunătatea lui Dumnezeu și să spunem altora despre puterea Sa? Când prietenii sunt amabili cu noi, stimăm privilegiul acesta, mulțumindu-le pentru bunătatea lor. Cu cât mai mult ar trebui să considerăm o bucurie să-I mulțumim Prietenului care ne-a oferit orice dar bun și desăvârșit. Atunci, să cultivăm mulțumirea și recunoștința pentru Dumnezeu în fiecare biserică. Să ne instruiim buzele să-L laude pe Domnul în cadrul familiei.” — *My Life Today*, p. 170.

b. Pentru ce aduce mulțumiri în cea mai mare măsură ispravnicul creștin? Psalmii 119:14, 72, 127.

Psalmii 119:14, 72, 127: „*M-am bucurat de calea mărturiilor Tale, la fel de mult ca de toate bogățiile... (engl. KJV) ⁷²Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale decât o mie de lucruri de aur și de argint... ¹²⁷De aceea, eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat.*”

„Strălucitele posibilități așezate înaintea poporului Israel puteau fi realizate numai prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu. Același nivel înalt al caracterului, aceeași plinătate de binecuvântări— binecuvântarea asupra minții, a sufletului și a corpului, binecuvântarea asupra casei și a câmpului, binecuvântarea pentru această viață și pentru viața care va veni—ne sunt posibile doar prin ascultare.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 305 (cap. 23 — *Via Domnului*).

Vineri

1 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum putem manifesta angajamentul pentru cauza Evangheliei?**
- 2. Care este fișa postului unui administrator creștin?**
- 3. Ce impact are atitudinea ta asupra luării deciziilor financiare?**
- 4. Ce este necesar pentru a-I oferi lui Dumnezeu controlul total asupra finanțelor noastre?**
- 5. Ce descoperi când îți numeri binecuvântările?**

Un administrator credincios

Text de memorizat: „Tu ești, partea mea, o, Doamne; am spus că voi păzi cuvintele Tale.” (Psalmii 119:57 engl. KJV).

„Tot ceea ce avem, puterile noastre mentale și fizice, toate binecuvântările vieții prezente și viitoare, ne sunt oferite – stanțate fiind cu crucea Calvarului.” – *The Review and Herald*, 14 decembrie, 1886.

Recomandare pentru studiu: *Îndrumarea copilului*, pp. 150–168; Educație, pp. 135–137 (cap. 15 – *Principii și metode în afaceri*).

Duminică

3 iulie

1. MULȚUMIRE

a. Ce realizează administratorii creștini cu privire la toate bunurile lor pământești? Iov 1:21.

Iov 1:21: „Și a zis: „Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat. Binecuvântat fie Numele Domnului!”

„Toate lucrurile aparțin lui Dumnezeu. Oamenii pot ignora cerințele Lui. În timp ce El revarsă cu îmbelșugare binecuvântările Sale asupra lor, s-ar putea ca ei să folosească darurile Lui pentru propria lor satisfacție; dar vor fi chemați să dea socoteală pentru isprăvnicia lor.

Un administrator se identifică cu stăpânul său. El acceptă răspunderile de administrator și trebuie să acționeze în locul stăpânului său, făcând așa cum ar face stăpânul său, dacă ar fi el cel care ar acționa. Interesele stăpânului său devin interesele sale. Poziția unui administrator este o poziție de demnitate, deoarece stăpânul său are încredere în el. Dacă în vreun fel oarecare lucrează în chip egoist și abate câștigurile obținute prin lucrarea cu bunurile stăpânului său spre propriul său avantaj, a abuzat de încrederea pusă în el.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 246 (cap. 30 – *Administrare credincioasă*).

b. De ce ar trebui ca administratorii creștini să fie mulțumiți cu bunurile lor pământești, chiar dacă sunt puține la număr? Psalmii 37:16; Proverbele 15:16; 1 Timotei 6:8.

Psalzii 37:16: „Mai mult face puținul celui neprihănit decât belșugul multor răi.”

Proverbele 15:16: „Mai bine puțin cu frică de Domnul decât o mare bogăție cu tulburare!”

1 Timotei 6:8: „Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.”

„Ne gândim la Domnul Isus, Creatorul întregului Univers și la modul cum a venit în această lume, ca un om sărac. Nu avea nici unde Să-și pună capul. Deci, sărăcia nu este o rușine. Păcatul este o rușine.” – *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1514.

Luni

4 iulie

2. CORECTITUDINE

a. Întrucât suntem administratori creștini, care ar trebui să fie atitudinea noastră față de semenii noștri și de bunurile lor? Deuteronomul 16:19.

Deuteronomul 16:19: „Să n-atingi niciun drept, să nu cauți la fața oamenilor și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sucesc cuvintele celor drepti.”

„În ultima mare luptă dintre urmașii lui Hristos și puterile întunericii, Satan încearcă să-i cumpere pe bărbați și femei. Unii se vând pe nimic; căci ce ar folosi unui om să câștige toată lumea dacă își pierde sufletul?” – *Manuscript Releases*, vol. 19, p. 243.

„Trebuie să dăm dovadă de un interes deosebit în privința bunurilor/ foloaselor altora — să nu le râvnim, să nu le găsim vreo vină, să nu le comentăm și să le prezentăm într-o lumină falsă, ci să fim drepti și echitabili în toate fraților noștri și tuturor celor cu care avem vreo legătură.” – *That I May Know Him*, p. 176.

b. Ce vrea Dumnezeu să realizăm despre relele ce survin în urma părtinirii? Deuteronomul 24:17; Romani 2:11.

Deuteronomul 24:17: „Să nu te atingi de dreptul străinului și al orfanului și să nu iei zălog haina văduvei.”

Romani 2:11: „Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.”

„Dumnezeu nu recunoaște nicio deosebire pe bază de naționalitate, rasă sau castă. El este Creatorul tuturor oamenilor. Toți oamenii sunt o familie prin creațiune și toți sunt una prin răscumpărare. Hristos a venit să

dărâme orice zid de despărțire, să deschidă larg toate despărțiturile templului, pentru ca orice suflet să aibă intrarea liberă la Dumnezeu. Dragostea Lui este atât de cuprinzătoare, atât de profundă, atât de deplină, încât pătrunde pretutindeni. Ea ridică mai presus de influența lui Satan pe aceia care sunt amăgiți de ispitirile lui și îi așază în apropierea tronului lui Dumnezeu, tronul înconjurat de curcubeul făgăduinței. În Hristos nu mai este nici iudeu, nici grec, nici rob, nici slobod.” — *Profeți și regi*, pp. 369, 370 (cap. 31 — *Nădejde pentru neamuri*).

„Motivul oricărei dezbinări, divergențe sau diferențe își are originea în despărțirea de Hristos. Domnul Hristos este centrul spre care toți ar trebui să fie atrași; cu cât ne apropiem mai mult de centru, cu atât ne vom uni mai mult în simțire, în înțelegere, în dragoste, crescând în caracterul și imaginea lui Isus. La Dumnezeu nu există părtinire..

Fiul Dumnezeului infinit, Domnul vieții și al slavei, S-a coborât în umilință la nivelul vieții celor mai smeriți, pentru ca nimeni să nu se simtă exclus din prezența Sa. El S-a făcut accesibil tuturor și nu a ales câțiva favoriți cu care să Se asocieze și astfel să-i ignore pe toți ceilalți.” — *That I May Know Him*, p. 99.

Marți

5 iulie

3. ONESTITATE

a. Ce binecuvântare este dată tuturor celor care urmăresc integritatea în toate tranzacțiile de afaceri? Proverbele 10:9.

Proverbele 10:9: „Cine umblă fără prihană umblă fără teamă, dar cine apucă pe căi strâmbe se dă singur de gol.”

b. De ce anume ar trebui să fie unite între ele faptele, cuvintele și chiar gândurile ispravnicului creștin? Proverbele 12:5, 17; 14:2.

Proverbele 12:5, 17: „Gândurile celor neprihăniți nu sunt decât dreptate, dar sfaturile celor răi nu sunt decât înșelăciune...¹⁷Cine spune adevărul face o mărturisire dreaptă, dar martorul mincinos vorbește înșelăciune.”

Proverbele 14:2: „Cine umblă cu neprihănire se teme de Domnul, dar cine apucă pe căi strâmbe îl nesocotește.”

„Prin poziția pe care o avem ca ispravnici, suntem plasați de asemenea sub obligația față de oameni, nu numai față de Dumnezeu.” — *Educație*, p. 139 (cap. 15 — *Principii și metode în afaceri*).

c. Cum îi consideră Domnul pe cei care sunt necinstiți în afaceri? Proverbele 16:11; 20:10.

Proverbele 16:11: „Cântarul și cumpăna dreaptă vin de la Domnul; toate greutățile de cântărit sunt lucrarea Lui.”

Proverbele 20:10: „Două feluri de greutăți și două feluri de măsuri sunt o scârbă înaintea Domnului.”

„Nu este nici mărimea și nici aparenta neînsemnătate a unei tranzacții de afaceri care o face dreaptă sau nedreaptă, cinstită sau necinstită. La cea mai mică îndepărtare de corectitudine (verticalitate), noi ne plasăm pe terenul vrăjmașului și putem să continuăm să mergem pas cu pas spre orice mărime de nedreptate. O mare parte din lumea creștină desparte religia de ocupația sau afacerea lor.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 337 (cap. 29 — *Lucrarea în Texas*).

„Un om cinstit este, după măsura lui Hristos, cel care va manifesta o integritate neînduplecată. Greutăți înșelătoare și balanțe false, cu care unii caută să-și promoveze interesele în lume, sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Totuși, mulți care mărturisesc a păzi poruncile lui Dumnezeu au de-a face cu greutăți și balanțe false. Când un om este într-adevăr în legătură cu Dumnezeu și păzește Legea Sa, viața lui va descoperi acest fapt; pentru că toate acțiunile lui vor fi în armonie cu învățăturile lui Hristos. El nu-și va vinde cinstea pentru câștig. Principiile lui sunt clădite pe temelia cea sigură și comportarea lui în problemele lumesti este o transcriere a principiilor lui. Integritatea fermă strălucește ca aurul în mijlocul zgurii și al gunoiului lumii. Înșelăciunea, falsitatea și necredincioșia pot fi acoperite sub o aparență înșelătoare și ascunse de vederea omului, însă nu de vederea lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu, care supraveghează dezvoltarea caracterului și cântăresc valoarea morală, înregistrează în cărțile din cer aceste mici tranzacții care descoperă caracterul. Dacă un muncitor, în ocupațiile zilnice ale vieții sale, este necredincios și superficial, lumea nu va judeca incorect dacă evaluează standardul lui în religie după standardul lui în afaceri.” — *Ibid.*, pp. 310, 311 (cap. 26 — *Pregătire pentru venirea lui Hristos*).

Miercuri

6 iulie

4. UMILINȚA

a. Care este răsplata pentru umilul administrator creștin? Psalmii 37:11; Proverbele 22:4; Matei 18:4.

Psalzii 37:11: „Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace.”

Proverbele 22:4: „Răsplata smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața.”

Matei 18:4: „De aceea, oricine se va smeri ca acest copilăș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.”

„Iubirea supremă față de Dumnezeu și dragostea neegoistă pentru semenii sunt cel mai prețios dar cu care ne poate binecuvânta Tatăl nostru ceresc. Toți credincioșii să se apropie de Dumnezeu și unii de alții, pentru ca Dumnezeu să Se apropie de ei. Niciun om nu trebuie să fie înălțat ca suprem. Niciun om nu trebuie să presupună că este infailibil pentru că a fost luminat de Dumnezeu și folosit de El pentru a aduce sufletele la adevăr. Înzeestrările noastre prețuiesc doar când sunt folosite ca talanți încredințați de Dumnezeu pentru a preamări adevărul. Acela prin care lucrează Dumnezeu nu trebuie să se înalte niciodată, niciodată să nu caute să domine. Ca un administrator înțelept, el trebuie să-și facă lucrarea cu sinceritate și în umilință. El trebuie să slujească lui Dumnezeu, împărtășind din ceea ce a primit, rostind adevărul cu dragoste, într-un mod clar și hotărât. Astfel, îi va lumina pe ceilalți, amintindu-și întotdeauna că numai Dumnezeu poate impresiona mintea și curăța inima.” — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 275.

b. Ce trebuie să îi caracterizeze pe toți cei care caută să fie printre aleșii lui Dumnezeu? Proverbele 29:23.

Proverbele 29:23: „Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste.”

„Dragostea, compasiunea și sensibilitatea trebuie să se reveleze printre noi. Îmbrăcați-vă, ca aleși ai lui Dumnezeu, cu milă și bunătate. Păcatele care au fost practicate înainte de convertire trebuie să fie aruncate cu omul cel vechi. Împreună cu omul cel nou, Hristos Isus, trebuie să vă îmbrăcați în ‘bunătate, smerenie, blândețe, îndelungă răbdare’ [Coloseni 3:12].

Cei care au înviat împreună cu Hristos pentru a umbla în înnoirea vieții sunt aleșii lui Dumnezeu. Ei sunt sfinți pentru Domnul și sunt recunoscuți de El ca fiind cei preaiubiți ai Săi. Ca atare, ei au făcut un legământ solemn de a se deosebi prin manifestarea umilinței minții. Aceștia trebuie să se îmbrace cu hainele neprihănirii. Ei sunt despărțiți de lume, de spiritul ei, de practicile ei și trebuie să dezvăluie faptul că învață de la Acela care zice: ‘Eu sunt blând și smerit cu inima’ [Matei 11:29]. Dacă își vor da seama că au murit împreună cu Hristos, dacă își păstrează legământul de botez, lumea nu va avea puterea să-i tragă deoparte pentru a-L tăgădui pe Hristos. Dacă

trăiesc viața Domnului Hristos în această lume, ei sunt părtași naturii divine. Apoi, când Hristos, care este viața noastră, Se va arăta, și ei se vor arăta împreună cu El în slavă.” — Ibid., vol. 19, pp. 236, 237.

Joi

7 iulie

5. SUPUNERE

a. Ce caracteristici i-au fost înfățișate vizionarului Ioan, când a văzut pe poporul lui Dumnezeu în zilele din urmă? Apocalipsa 14:12.

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

b. Unde găsim sfaturi cu privire la principiile de afaceri cinstitute? Deuteronomul 5:32; 25:13–15; Luca 11:28.

Deuteronomul 5:32: „Luai seama dar să faceți așa cum v-a poruncit Domnul Dumnezeu vostru; să nu vă abateți de la cele ce a poruncit El, nici la dreapta, nici la stânga.”

Deuteronomul 25:13–15: „Să n-ai în sacul tău două feluri de greutate, una mare și alta mică. Să n-ai în casă două feluri de efa, una mare și alta mică. Ci să ai o greutate adevărată și dreaptă, să ai o efa adevărată și dreaptă, pentru ca să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeu tău.”

Luca 11:28: „Și El a răspuns: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc!”

„Nu există domeniu de afaceri cinstitute pentru care Biblia să nu ofere o pregătire temeinică. Principiile ei, acelea de sârguință, cinste, economie, cumpătare și curăție, constituie secretul pentru adevăratul succes. Aceste principii, așa cum sunt prezentate în Cartea Proverbelor, constituie un tezaur al înțelepciunii practice. Unde ar putea găsi comerciantul, artizanul sau directorul oricărui departament de afaceri, maxime mai bune atâta pentru el însuși, cât și pentru angajații săi, decât cele care se găsesc în aceste cuvinte ale înțelepciunii: [Proverbele 22:29; 14:23; 13:4; 23:21; 20:19; 17:27; 20:3, 4:14; 6:28; 13:20; 18:24 citat]...

„Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.” (Proverbele 22:29)

„Oriunde se muncește este și câștig, dar oriunde numai se vorbește este lipsă.” (Proverbele 14:23)

„Leneșul dorește mult, și totuși n-are nimic, dar cei harnici se satură.” (Prov. 13:4)

„Căci bețivul și cel ce se dedă la îmbuibare sărăcesc, și ațipirea te face să porți zdrențe.” (Proverbele 23:21)

„Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucrurile ascunse, și cu cel ce nu-și poate ține gura să nu te amesteci.” (Proverbele 20:19)

„Cine își înfrânează vorbele cunoaște știința și cine are duhul potolit este un om priceput.” (Proverbele 17:27)

„Este o cinste pentru om să se ferească de certuri; dar orice nebun se lasă stăpânit de aprindere.” (Proverbele 20:3)

„Nu intra pe cărarea celor răi și nu umbla pe calea celor nelegiuiți!” (Prov. 4:14)

„Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinși fără să-i ardă picioarele?” (Proverbele 6:28)

„Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău.” (Proverbele 13:20)

„Cine își face mulți prieteni îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.” („Un om care are prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos; și este un prieten care se lipește mai aproape ca un frate.” Proverbe 18:24. trad. BTF)

„Cât de mulți oameni ar fi putut scăpa de eșec financiar și ruină, dacă ar fi luat seama la avertizările atât de des repetate și accentuate în Scriptură...

Acestea sunt principii de care ține bunăstarea societății, atât a asociațiilor laice, cât și a celor religioase. Aceste principii păstrează în siguranță proprietatea și viața. Pentru tot ceea ce face ca încrederea și cooperarea să fie posibile, lumea este îndatorată Legii lui Dumnezeu, așa cum este ea dată în Cuvântul Său și cum o găsim înscrisă încă, în linii adesea obscure și aproape șterse, în inimile oamenilor.” — *Educație*, pp. 135–137 (cap. 15 — *Principii și metode în afaceri*).

Vineri

8 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum poți fi mulțumit cu bunurile tale pământești?
2. Cum ar trebui să îi tratezi pe ceilalți în tranzacțiile tale financiare?
3. Ce binecuvântări primești dacă ești cinstit în toate tranzacțiile sau operațiunile tale?
4. Cum poate fi manifestată, în mod practic, umilința în viața mea?
5. Numiți câteva beneficii aferente onestității financiare.

Biruină înclinațiile rele (I)

Text de memorizat: „Fiindcă unde este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare rea” (Iacov 3:16 – BTF).

„Fie că recunoaștem sau nu acest lucru, noi suntem administratori, cărora Dumnezeu le-a încredințat talente și capacități și pe care El i-a așezat în lume spre a face lucrarea la care El ne-a chemat.” — *Educație*, p. 137 (cap. 15 — *Principii și metode în afaceri*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 242-248 (cap. 25 — *Unitatea creștină*).

Duminică

10 iulie

1. INVIDIA ȘI PĂCATELE ÎNRUDITE

a. Explicați originea mândriei, invidiei și ambiției pentru poziție – cât și rezultatele sale amare. Isaia 14:12-15.

Isaia 14:12-15: „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: ‘Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoapții; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.’ Dar ai fost aruncat în Locuința morților, în adâncimile mormântului!”

„Mândria și ambiția l-au făcut pe Lucifer să ridice plângeri împotriva conducerii lui Dumnezeu și să caute să răstoarne ordinea ce fusese stabilită în ceruri. De la cădere, ținta sa a fost aceea de a însămânța în mintea oamenilor același spirit de invidie și nemulțumire, aceeași ambiție pentru locuri înalte și onoare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 403 (cap. 35 — *Răzvrătirea lui Core*).

b. Descrieți o minte firească – un candidat pentru moartea veșnică. 1 Corinteni 3:3; Romani 8:6, 7; Iacov 3:14, 15.

1 Corinteni 3:3: „pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?”

Romani 8:6, 7: „Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.”

Iacov 3:14, 15: „Dar, dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de cearță, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească, drăcească.”

„Dacă dai drumul în inima ta la invidie și bănuieli rele, Duhul Sfânt nu poate să rămână cu tine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 191 (cap. 30 — *Cuvinte de încurajare*, secț. *Poveri pe care Dumnezeu nu le-a dat*).

c. Cum afectează invidia personalitatea și bunăstarea noastră? Iov 5:2; Proverbele 14:30; 27:4.

Iov 5:2: „Căci furia omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost.” (engl. KJV).

Proverbele 14:30: „O inimă liniștită este viața trupului, dar pizma este putrezirea oaselor.”

Proverbele 27:4: „Furia este fără milă și mânia, năvalnică, dar cine poate sta împotriva geloziei (engl. KJV: invidiei)?”

„Omul invidios împrăștie otravă oriunde merge, înstrăinând pe prieteni și stârnind ură și răzvrătire împotriva lui Dumnezeu și a omului. El caută să fie considerat ca fiind cel mai bun și cel mai mare, nefăcând eforturi eroice de lepădare de sine pentru a atinge ținta desăvârșirii, ci stând pe loc și micșorând meritele altora.” — *Ibid.*, vol. 5, p. 56 (cap. 4 — *O mărturie importantă*).

Luni

11 iulie

2. LĂCOMIE ÎN INIMĂ

a. În ce sens încalcă lăcomia Legea lui Dumnezeu? Exodul 20:17. Ce învățăm despre acest păcat din experiența lui Acan? Iosua 7:20-26.

Exodul 20:17: „Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

Iosua 7:20-26: „Acan a răspuns lui Iosua și a zis: „Este adevărat că am păcătuțit împotriva Domnului Dumnezeului lui Israel, și iată ce am făcut. Am văzut în pradă o manta frumoasă de șinear, două sute de sicli de argint și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit și le-am luat; iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu și argintul este pus sub ele.” Iosua a trimis niște oameni, care au alergat în cort, și iată că lucrurile erau ascunse în cortul lui Acan și argintul era sub ele. Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua și tuturor copiilor lui Israel și le-au pus înaintea Domnului. Iosua și tot Israelul, împreună cu el, au luat

pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, măgarii, oile, cortul lui și tot ce era al lui și i-au suit în valea Acor. Iosua a zis: „Pentru ce ne-ai nenorocit? Și pe tine te va nenoroci Domnul azi.” Și tot Israelul i-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre și au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede până în ziua de azi. Și Domnul S-a întors din iuțimea mâniei Lui. Din pricina acestei întâmplări s-a dat până în ziua de azi locului aceluia numele de valea Acor (Tulburare).”

„Păcatul de moarte care a dus la nimicirea lui Acan își avea rădăcina în lăcomie, unul dintre păcatele cele mai obișnuite și privite cu cea mai mare ușurătate. În timp ce alte păcate sunt dezvăluite și pedepsite, cât de rar călcarea poruncii a zecea atrage vreo muștrare, și aceea ușoară! Enormitatea acestui păcat și urmările lui îngrozitoare sunt lecții extrase din relatarea istoriei lui Acan.

Lăcomia este un rău care crește treptat. Acan cultivase pornirea spre lăcomie, până când aceasta ajunsese un obicei care-l prinsese în lanțuri aproape cu neputință de sfârșit. În timp ce hrănea răul acesta, el ar fi putut fi umplut de groază la gândul că ar putea aduce nenorocire asupra întregului Israel; dar percepțiile lui au fost amorțite prin păcat și, când ispita a venit, el i-a căzut ușor pradă.

Oare nu se săvârșesc și astăzi păcate asemănătoare, în ciuda unor avertismente tot atât de solemne și precise? Și nouă ni se interzice, la fel de hotărât, să ne lăsăm pradă lăcomiei, după cum nu i se dăduse voie lui Acan să-și însușească ceva din prada Ierihonului. Dumnezeu a declarat lăcomia ca fiind idolatrie. Ni se dă avertismentul: ‘Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona’ (Matei 6:24). ‘Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie’ (Luca 12:15). ‘Nici să nu fie pomenită între voi’ (Efeseni 5:3). Avem în fața noastră soarta înfricoșătoare a lui Acan, Iuda, Anania și Safira. Cu mult mai înainte, avem exemplul lui Lucifer, acel ‘luceafăr al zorilor’ care, râvnind după o poziție mai înaltă, a pierdut pentru totdeauna strălucirea și fericirea cerului. Și, în ciuda tuturor acestor avertismente, lăcomia abundă.

Pretutindeni se arată urmele ei murdare. Ea aduce în familie nemulțumire și discordie; trezește în săraci invidia și ura împotriva celor bogați; duce la asuprirea istovitoare a săracilor de către bogați. Și acest rău există nu numai în lume, ci și în biserică.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 496, 497 (cap. 45 — *Căderea Ierihonului*).

b. Care ar trebui să fie relația noastră cu cei care sunt controlați de spiritul lăcomiei? Efeseni 5:5; 1 Corinteni 5:11.

Efeseni 5:5: „Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 5:11: „Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.”

c. Printre care alți păcătoși vor fi ținuți cei lacomi departe de Împărăția lui Dumnezeu? 1 Corinteni 6:10.

1 Corinteni 6:10: „Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”

Marți

12 iulie

3. RĂUL AVARIȚIEI

a. Pe măsură ce invidia și lăcomia prind rădăcini în inimă, ce urmează? Iov 5:2-5.

Iov 5:2-5: „Căci furia omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost. Am văzut pe un nebun prinzând rădăcină; dar, deodată, i-am blestemat locuința. Copiii lui sunt departe de siguranță, sunt zdrobiți la poartă, și nimeni nu-i scapă! Secerișul lui este mâncat de cei flămânzi, care vin să-l ia chiar și din spini, și averile lui sunt înghițite de hoți.” (engl. KJV)

„Sfintele Scripturi prezintă starea existentă în lume chiar înainte de a doua venire a Domnului Hristos. Apostolul Iacov înfățișează astfel spiritul de lăcomie și asuprire ce va predomina atunci: ‘Ascultați acum voi, bogaților... V-ați strâns comori în zilele din urmă. Iată că plata lucrătorilor, care v-au secerat câmpiile și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar într-o zi de măcel. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva!’ (Iacov 5:1-6). Acesta este un tablou al lucrurilor care există astăzi. Prin toate mijloacele de opresiune și extorsiune (luare de bani prin amenințări sau forță), oamenii au strâns averi colosale, în timp ce strigătul celor înfometăți se ridică până la Dumnezeu.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 170 (cap. 14 — *Nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor Săi?*).

b. Care este rezultatul în cazurile în care bogățiile sau averile sunt păstrate în mod egoist de proprietarii cei lacomi? Eclesiastul 5:13.

Eclesiastul 5:13: „Este un mare rău pe care l-am văzut sub soare: averii păstrate spre nefericirea stăpânului lor.”

„Bogatul firesc, lacom, obține bogățiile prin asuprașirea lucrătorilor săi, trăgând foloase de pe urma lor ori de câte ori poate, adăugând astfel la comoara sa de aici, care îi va mistui carnea, precum focul.” — *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 247.

c. Cum dezvăluie oamenii răi ce este în inima și în mintea lor? Psalmii 10:3.

Psalmii 10:3: „Căci cel rău se făleşte cu pofta lui, iar răpitorul batjocorește și nesocotește pe Domnul.”

„Oamenii, în orbirea lor, se laudă cu minunatul progres și iluminarea lor; dar ochiului celui Atotștiutor i se descoperă vinovăția și stricăciunea lăuntrică. Străjerii cerești văd pământul plin de violență și crimă. Bogăția este obținută prin tot soiul de jefuiri, nu numai jefuirea oamenilor, ci și jefuirea lui Dumnezeu. Oamenii se folosesc de mijloacele Lui pentru a-și satisface egoismul. Pe tot ce pot pune mâna este făcut să slujească lăcomiei lor. Predomină avariția și desfrânarea. Oamenii cultivă însușirile primului mare amăgitor. Ei l-au primit ca dumnezeu și s-au umplut de duhul lui.” — *Mărturia pentru comunitate*, vol. 6, pp. 14, 15 (cap. 2 — *Lucrarea pentru timpul acesta*).

Miercuri

13 iulie

4. MÂNDRIA

a. Conceptul de mândrie este foarte apreciat în această lume. Cum descrie Scriptura mândria? Proverbele 16:5.

Proverbele 16:5: Orice inimă trufașă este o scârbă înaintea Domnului: hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită.”

Proverbele 16:5, KJV: „Oricine este mândru în inimă este o urâciune înaintea Domnului: chiar dacă mână s-ar uni cu mână, el tot nu va rămâne nepedepsit.”

b. Ce va face Domnul celor mândri? Proverbele 15:25; 16:18, 19; Luca 18:14. Descrieți ce i s-a arătat servei Domnului cu privire la deznodământul celor mândri – și cum poate fi evitat acest lucru.

Proverbele 15:25: „Domnul va distruge casa celor mândri, dar El va întări hotărul văduvei.” (engl. KJV).

Proverbele 16:18, 19: „Mândria merge înaintea pieirii și un spirit semeț înaintea unei căderi. Mai bine să fii smerit cu cei smeriți decât să împarți prada cu cei mândri.”

Luca 18:14: „Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.”

„Am văzut că Dumnezeu urăște mândria și că toți cei mândri și cei care săvârșesc nelegiuirea vor fi ca miriștea, iar ziua care vine îi va arde. Am văzut că solia îngerului al treilea trebuie să lucreze încă precum drojdia asupra multor inimi care susțin că o cred, și să îi curețe de mândrie, egoism, lăcomie și iubirea de lume.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pp. 132, 133 (cap. 23 – *Asemănarea cu lumea*).

**c. În locul mândriei, ce se vede în viața ispravnicului creștin?
Iacov 4:6.**

Iacov 4:6: „Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.”

„Toți aceia care cercetează viața lui Hristos și pun în practică învățăturile Sale vor ajunge asemenea Lui. Influența lor va fi asemenea influenței Sale. Ei vor da dovadă că au un caracter sănătos, temeinic. Ei sunt întemeiați în credință și nu vor fi biruiți de Satan din cauza vanității și mândriei. Acești oameni vor căuta să meargă pe calea ascultării cu umilință, îndeplinind voia lui Dumnezeu. Caracterul lor exercită o influență care contribuie la înaintarea cauzei lui Dumnezeu și la curăția sănătoasă a lucrării Sale...”

În aceste suflete pe deplin convertite lumea are o mărturie cu privire la puterea sfințitoare a adevărului asupra caracterului omenesc. Prin ele, Domnul Hristos face cunoscute lumii caracterul și voința Sa. În viața copiilor lui Dumnezeu este descoperită binecuvântarea slujirii Domnului, iar în viața acelor care nu respectă poruncile Sale este descoperit opusul. Linia

de separare este clară. Toți acei care ascultă poruncile lui Dumnezeu sunt păziți prin puterea Sa uimitoare în mijlocul influențelor corupătoare ale călcătorilor Legii Sale. De la cel mai umil supus și până la cele mai înalte poziții de răspundere, toți sunt păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credința care duce la mântuire.” – *Evangelizarea*, pp. 315, 316 (secț. *Botezul și calitatea de membru al bisericii*).

Joi

14 iulie

5. IUBIREA DE BANI

a. Ce ne poate aduce iubirea de bani? 1 Timotei 6:10; Eclesiastul 5:10.

1 Timotei 6:10: „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

Eclesiastul 5:10: „Cine iubește argintul nu se va sătura de argint, nici cel care iubește abundența, de profit. Și aceasta este o deșertăciune!” (engl. KJV)

„Biblia nu condamnă nici un om pentru că este bogat, dacă acesta și-a câștigat bogățiile în mod cinstit. Nu banii, ci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor. Dumnezeu este Acela care le dă oamenilor puterea să obțină avere; și în mâinile celui care acționează ca administrator al lui Dumnezeu, folosindu-și mijloacele în mod dezinteresat, altruist, bogăția este o binecuvântare atât pentru posesorul ei, cât și pentru lume. Însă mulți, absorbiți de interesul lor pentru comori lumești, devin insensibili față de cerințele lui Dumnezeu și nevoile semenilor lor. Ei își privesc bogăția ca pe un mijloc de a se autoglorifica. Ei strâng casă după casă, pământ lângă pământ; își umplu căminele cu lux, în timp ce pretutindeni în jurul lor sunt ființe omenești aflate în mizerie și crimă, în boală și pe moarte. Acei care își dedică astfel viețile slujirii eului nu dezvoltă în ființa lor atributele lui Dumnezeu, ci atributele celui rău.” – *Divina Vindecare*, pp. 212, 213 (secț. *Lucrarea pentru cei bogați*).

b. Care este prioritatea principală în viața fiecărui administrator credincios? 1 Corinteni 2:2; Matei 6:33; Luca 9:25.

1 Corinteni 2:2: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.”

Matei 6:33: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

Luca 9:25: „Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă se pierde pe sine însuși sau este lepădat?” (engl. KJV).

„Când păcătosul ajunge la cruce și privește în sus la Acela care a murit spre a-l salva, se poate bucura pe deplin, căci păcatele îi sunt iertate. Îngenunchind în credință la cruce, el a ajuns în locul cel mai înalt la care poate ajunge omul.” – *The Review and Herald*, 29 aprilie, 1902.

Vineri

15 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum va afecta invidia isprăvnicia ta?**
- 2. Ce fel de asociere/relație ar trebui să ai cu persoanele care nu urmează principiile administrării creștine?**
- 3. Care este rezultatul trăirii unei vieți lacome?**
- 4. Ce ar trebui să stea la baza deciziilor tale financiare?**
- 5. Explicați care sunt pericolele în a deveni preocupat de bunurile materiale.**

Biruind înclinațiile rele (II)

Text de memorizat: „Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul, dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvânt și ajunge neroditor.” (Matei 13:22).

„Toți iubitorii de bani... vor striga într-o zi cu amarnică durere: ‘O, amăgire a bogățiilor! Mi-am vândut sufletul pentru bani.’” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 544, 545 (cap. 48 – *Păcatul lăcomiei*).

Recomandare pentru studiu: *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, pp. 133–140 (cap. 28 – *Bogăția este un talant încredințat*).

Duminică

17 iulie

1. ÎNȘELĂCIUNEA

a. Cum pervertește Satan adesea inima și gura oamenilor care vor să obțină avantaje nedrepte în tranzacțiile de afaceri? Ieremia 6:13; Faptele 5:3, 4.

Ieremia 6:13: „Căci de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; de la proroc până la preot, toți înșală.”

Faptele 5:3, 4: „Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

b. Cât de serios au aspirat atât David cât și Solomon la o dezrobire de buzele înșelătoare? Psalmii 101:7; Proverbele 30:8 (p.p.).

Psalmii 101:7: „Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.”

Proverbele 30:8 p.p. „Depărtează de la mine neadevărul și cuvântul mincinos...!”

c. Întrucât administratorii creștini sunt nevoiți să intre adesea în contact cu oameni înșelători, ce rugăciune ar trebui să se ridice înspre Cer? Psalmii 43:1 (u.p.).

Psalmii 43:1 u.p.: „Izbăvește-mă de oamenii plini de vicieșug și de fărădelege!”

d. Cum îngăduie Dumnezeu adesea unei persoane înșelătoare să cadă victimă propriilor sale trucuri? Psalmii 7:14–16.

Psalmii 7:14–16: „Iată că cel rău pregătește răul, zămislește fărădelegea și naște înșelăciunea: face o groapă, o sapă și tot el cade în groapa pe care a făcut-o. Fărădelegea pe care a urzit-o se întoarce asupra capului lui și silnicia pe care a făcut-o se coboară înapoi pe țeasta capului lui.”

Luni

18 iulie

2. NECINSTEA

a. Descrieți profunzimea răului care se produce atunci când rănim reputația altora – și [precizați] cum vede Dumnezeu acest fapt. Proverbele 6:12–19.

Proverbele 6:12–19: „Omul de nimic, omul nelegiuit, umblă cu neadevărul în gură, clipește din ochi, dă din picior și face semne cu degetele. Răutatea este în inima lui, urzește lucruri rele întruna și stârnește certuri. De aceea, nimicirea îi va veni pe neașteptate; va fi zdrobit deodată și fără leac. Șase lucruri urăște Domnul și chiar șapte Îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați”

„Ne gândim cu oroare la canibalul care se ospătează cu carnea încă tremurândă și caldă a victimei sale; însă, sunt oare rezultatele chiar ale acestui obicei mai teribile decât agonia și ruina, produse de prezentarea falsă a motivelor cuiva, de defăimarea reputației cuiva, de disecarea caracterului cuiva?...

Spiritul de bărfă și de purtare de povești reprezintă unul din mijloacele speciale ale lui Satan de a semăna discordie și ceartă, de a despărți prieteni și de a submina credința multora în credincioșia poziției noastre.

Pentru ființele omenești este un lucru firesc să rostească cuvinte aspre, tăioase. Acei care cedează acestei înclinații îi deschid lui Satan o ușă pentru a intra în inimile lor și pentru a-i face să fie grabnici în a ține minte greșelile și erorile altora. Se insistă asupra scăpărilor; se ia notă de deficiențele lor și se rostesc cuvinte care produc o scădere a încrederii în cel care face tot ce îi stă în putință pentru a-și îndeplini cât mai bine datoriile pe care le are ca împreună lucrător cu Dumnezeu. Adesea, semințele neîncrederii sunt semămate, deoarece altcineva crede că ar fi trebuit să i se acorde favoruri și nu s-a făcut acest lucru.” — *Căminul adventist*, pp. 440, 441 (cap. 71 — *Vorbirea*).

b. Cum îi consideră Domnul pe cei care sunt necinstiți în tranzacțiile lor financiare? Deuteronomul 27:17-19; Proverbele 11:1; 20:23.

Deuteronomul 27:17-19: „Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său! Și tot poporul să răspundă: ‘Amin!’ ‘Blestemat să fie cel ce va face pe un orb să rătăcească pe drum!’ Și tot poporul să răspundă: ‘Amin!’ ‘Blestemat să fie cel ce se atinge de dreptul străinului, orfanului și văduvei!’ Și tot poporul să răspundă: ‘Amin!’ ”

Proverbele 11:1: „Cumpăna înșelătoare este urâtă Domnului, dar cântăreala dreaptă îi este plăcută.”

Proverbele 20:23: „Domnul urăște două feluri de greutateți, și cântarul mincinos nu este un lucru bun.”

„Socotelile fiecărei afaceri, detaliile fiecărei tranzacții sunt trecute în revistă de cenzori nevăzuți, agenți ai Celui care nu face niciodată compromis cu nedreptatea, care nu trece niciodată răul cu vederea, care nu acoperă niciodată lucrul necinstit...”

Legea lui Dumnezeu pronunță sentința de condamnare asupra fiecărui om care face răul. Se poate ca el să nesocotească glasul acela, să caute să înecă strigătul de avertizare, dar în zadar. Acesta îl urmărește. Se face auzit. Îi spulberă pacea. Dacă nu îl ia în seamă, îl urmărește până în mormânt. Dă mărturie împotriva lui la judecată. Un foc nestins, acesta [n.tr. glasul] îi mistuie în cele din urmă sufletul și trupul.” — *Educație*, pp. 144, 145 (cap. 15 — *Principii și metode în afaceri*).

c. Ce se va întâmpla cu tot ceea ce este dobândit în mod necinstit? Proverbele 13:11; 15:27; 21:6.

Proverbele 13:11: „Bogăția câștigată fără trudă (engl. KJV „prin vanitate”) scade, dar ce se strânge încetul cu încetul (engl. KJV „prin muncă”) crește.”

Proverbele 15:27: „Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cel ce urăște mita va trăi.”

Proverbele 21:6: „Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge, și ele duc la moarte.”

Proverbele 21:6 KJV: „Obținerea de comori printr-o limbă mincinoasă este o vanitate agitată încoace și-ncolo de cei care caută moartea.”

„Nicio strategie de afaceri sau plan de viață nu poate fi solid sau complet dacă are în vedere numai anii scurți ai acestei vieți și nu are soluții pentru viitorul nesfârșit.” — Ibid., p. 145 (cap. 15 — *Principii și metode în afaceri*).

3. NEDREPTATEA

a. Cum suntem avertizați să evităm parțialitatea (părtinirea) în relațiile cu ceilalți? Leviticul 19:15.

Leviticul 19:15: „Să nu faci nedreptate la judecată: să nu cauți la fața săracului și să nu părtinești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.”

(Leviticul 19:15, engl.: „Să nu faceți nedreptate în judecată; să nu părtinești pe sărac, nici să nu onorezi persoana celui puternic, ci în dreptate să judeci pe aproapele tău.”)

„Nu fiți părtinitori față de unul sau mai mulți, neglijând pe ceilalți frați ai voștri, pentru că nu vă sunt simpatici. Aveți grijă să nu vă comportați aspru cu cei despre care credeți că au greșit, în timp ce alții, mai vinovați, care merită să fie mai aspru muștrați pentru purtarea lor necreștină, sunt susținuți și tratați ca prieteni.” — *The Review and Herald*, 12 martie, 1895.

„Fiecare trebuie să stea în domeniul său și la locul său, făcându-și lucrarea sa. Fiecare dintre voi trebuie să facă înaintea lui Dumnezeu, în aceste ultime zile, o lucrare care este mare, sacră și grandioasă. Fiecare trebuie să-și îndeplinească responsabilitățile... Niciunul dintre voi nu trebuie să se teamă de faptul că altul va ocupa un loc mai înalt. Fiecare trebuie să fie tratat fără părtinire și fără ipocrizie.” — *Principii creștine pentru conducători*, p. 33 (cap. 17 — *Lucrul în echipă*).

b. Ce face ispravnicul creștin când are de-a face cu grupări defavorizate? Psalmii 82:2-4.

Psalmii 82:2-4: „Până când veți judeca strâmb și veți căuta la fața celor răi? Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi!”

„Dumnezeu cere ca poporul Său să nu îngăduie ca săracii și cei năpăstuiți să fie oprimați (asupriți). Dacă vor rupe orice jug și vor da drumul celor asupriți și vor fi altruști și binevoitori față de cei nevoiași, atunci binecuvântările promise vor fi ale lor. Dacă în comunitate există persoane care i-ar face pe orbi să se poticnească, ar trebui să fie aduși înaintea judecății; căci Dumnezeu ne-a pus veghetori peste cei orbi, cei năpăstuiți, peste văduve și orfani. Piatra de poticnire la care se face referință în Cuvântul lui Dumnezeu nu înseamnă un butuc pus înaintea picioarelor celor orbi pentru a-i face să se poticnească; înseamnă mult mai mult decât aceasta. Înseamnă orice cale

care ar putea fi urmată pentru a prejudicia influența fratelui lor orb, pentru a lucra împotriva interesului său ori pentru a-i împiedica prosperitatea.

Un frate care este orb, sărac și bolnav, și care face orice efort pentru a se ajuta singur, ca să nu fie dependent de nimeni, ar trebui să fie încurajat de frații lui în orice mod posibil. Însă aceia care mărturisesc că-i sunt frați, care se bucură de toate facultățile fizice, care nu depind de nimeni, dar care au uitat până acum datoria față de cel orb, astfel încât l-au încurcat, l-au tulburat și i-au blocat drumul, fac o lucrare ce va necesita pocăință și restaurare înainte ca Dumnezeu să accepte rugăciunile lor. Iar cei din biserica lui Dumnezeu care au permis ca frațele lor nenorocit să fie nedreptățit vor fi găsiți vinovați de păcat până când vor face tot ce le stă în putere pentru a îndrepta răul.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, pp. 519, 520 (cap. 46 — *Datoria față de cei nenorociți*).

Miercuri

20 iulie

4. EVITÂND TOVĂRĂȘIILE RELE

a. În timp ce Domnul este marele nostru Sfetnic, la cine mai putem căuta sfat pe acest pământ? Proverbele 13:20.

Proverbele 13:20: „Cine umblă cu înțeleptii se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău (engl. KJV: „dar cel ce este tovarăș al nebunilor va fi distrus”).”

„Singura cale sigură pentru tineri este să se asocieze cu toți cei curați și sfinți, și astfel înclinațiile naturale către rău vor fi ținute în frâu. Alegându-și ca tovarăși de drum pe acei care se tem de Domnul, ei vor fi rareori găsiți tăgăduind Cuvântul lui Dumnezeu, întreținând îndoieli și necredință. Puterea unui exemplu cu adevărat consecvent este foarte mare înspre bine.”
— *In Heavenly Places*, p. 172.

b. Ce trebuie să luăm în considerare cu privire la persoanele care nu sunt în armonie cu principiile administrării (isprăvniciei) creștine? Proverbele 14:7; 2 Tesaloniceni 3:6.

Proverbele 14:7: „Depărtează-te de nebun, căci nu pe buzele lui vei găsi știința!”

Proverbele 14:7, engl. KJV: „Pleacă din prezența unui om nebun, când nu percepi în el cuvintele înțelepciunii.”

2 Tesaloniceni 3:6: „În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială (engl. „să vă retrageți de la orice frate care umblă în dezordine”), și nu după învățăturile pe care le-ați primit de la noi.”

„Lăsați tinerii să aleagă influența și să se asocieze cu bărbați și femei cu principii și practici rele... și vor fi stricați, viciați. Influențele tăcute și inconștiente își țes sentimentele în viețile lor, devin o parte din însăși existența lor, și ei merg chiar pe marginea unei prăpăstii, și nu simt niciun pericol. Ei învață să iubească cuvintele celor cu limba dulce, cuvintele mie-roase ale înșelătorului și sunt agitați, neliniștiți și nefericiți, dacă nu sunt duși pe culmea lingușirii de către cineva... A umbla în sfatul celor răi este primul pas spre a se pune pe locul păcătoșilor și a se așeza pe scaunul celor batjocoritori.” – Ibid.

„Este greșit pentru creștini să se întovărășească cu cei cu moravuri ușoare. Contactele apropiate, zilnice, care ocupă timpul fără să contribuie în vreo măsură la întărirea intelectului sau moralei, sunt primejdioase. Dacă atmosfera morală care înconjoară persoanele nu este curată și sfințită, ci este întinată de stricăciune, cei care o respiră vor descoperi că aceasta influențează aproape imperceptibil intelectul și inima, otrăvind și ruinând. Este periculos să conversăm cu aceia a căror minte agreează lucruri josnice din fire. În mod treptat și pe nesimțite, cei care în mod natural iubesc curăția și sunt conștiincioși, vor ajunge la același nivel, vor aproba și vor deveni părtași la slăbiciunea intelectuală și sărăcia morală a acelora cu care sunt aduși în mod atât de constant în contact.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 125 (cap. 12 – *Către părinții bogăți*).

Joi

21 iulie

5. ZĂDĂRNICIA DOBÂNDIRII BOGĂȚIILOR

a. Cât din bogățiile noastre pământești păstrăm când murim? Psalmii 49:16, 17; Eclesiastul 5:13-15; 1 Timotei 6:7.

Psalmii 49:16, 17: „Nu te teme când se îmbogățește cineva și când i se înmulțesc vistieriile casei, căci nu ia nimic cu el când moare: vistieriile lui nu se coboară după el.”

Eclesiastul 5:13-15: „Este un mare rău pe care l-am văzut sub soare: auțiții păstrate spre nefericirea stăpânului lor. Dacă se pierd aceste bogății prin vreo întâmplare nenorocită, și el are un fiu, fiului nu-i rămâne nimic în mâini. Cum a ieșit de gol din pânțele mamei sale, din care a venit, așa se întoarce și nu poate să ia nimic în mână din toată osteneala lui.”

1 Timotei 6:7: „Căci noi n-am adus nimic în lume și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.”

b. Ce putem lua cu noi la marea judecată a omenirii? Matei 16:26; Proverbele 11:4; Isaia 31:7.

Matei 16:26: „Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?”

Proverbele 11:4: „În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic, dar neprihănirea izbăvește de la moarte.”

Isaia 31:7: „Căci, în ziua aceea, fiecare își va lepăda idolii de argint și de aur pe care vi i-ați făcut cu mâinile voastre nelegiuite (engl. KJV: „pe care vi i-ați făcut spre păcatul vostru”).”

„Cei răscumpărați vor fi primiți în căminul pe care Domnul Hristos îl pregătește pentru ei. Acolo cei cu care vor fi împreună nu vor mai fi cei răi de pe pământ, mincinoșii, idolatrii, cei necurați, cei lipsiți de credință, ci vor fi laolaltă cu cei care au biruit pe Satan și care prin harul divin și-au format niște caractere desăvârșite. Fiecare tendință spre păcat, fiecare nedesăvârșire care i-a afectat aici, pe pământ, au fost spălate prin sângele Domnului Hristos și excelența și strălucirea slavei Sale, întrecând cu mult strălucirea soarelui, le sunt oferite ca parte a lor. Iar frumusețea morală, desăvârșirea caracterului Său, strălucește în și prin ei, întrecând cu mult această strălucire exterioară. Ei sunt fără vină înaintea marelui tron alb al lui Dumnezeu, fiind părtași ai demnității și privilegiilor îngerilor.

Având în vedere această moștenire glorioasă care-l așteaptă pe cel credincios, ‘ce va da un om în schimb pentru sufletul său?’ (Matei 16:26 engl. KJV). El poate fi sărac și totuși să posede în el o valoare și o demnitate pe care lumea nu le-ar putea da niciodată. Sufletul răscumpărat și eliberat de păcat, cu toate puterile sale nobile consacrate slujirii lui Dumnezeu, este de o valoare neîntrecută, iar în ceruri este bucurie înaintea lui Dumnezeu și a sfinților îngeri chiar și pentru un singur suflet mântuit, bucurie exprimată prin cântări de sfântă biruință.” — *Calea către Hristos*, p. 126 (cap. 13 — *Bucuria în Domnul*).

Vineri

22 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care sunt rezultatele comunicării înșelătoare?**
- 2. Cum îl afectează reaua-credință (necinstea) pe cel care înșală?**
- 3. Cum îi tratează administratorii creștini pe cei cu care relaționează financiar?**
- 4. Cine este consilierul financiar al administratorului creștin?**
- 5. Ce anume ar trebui să ne amintească despre natura vremelnică a bogățiilor materiale?**

Binecuvântarea lucrării

Text de memorizat: „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească.” (Geneza 2:15).

„Adevărata glorie și bucurie a vieții sunt găsite doar de bărbatul și femeia care lucrează. Munca vine cu propria ei răsplată și ce dulce este odihna cumpărată cu oboseala unei trăite cu folos.” — *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 98.

Recomandare pentru studiu: *Solii pentru tineret*, pp. 177-180

(cap. 51 — *O pregătire practică*).

Duminică

24 iulie

1. MUNCA

a. Ce a fost oferit omului cu atâta har, la creație? Geneza 2:15.

Geneza 2:15: „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească.”

„Munca a fost dată de Dumnezeu ca o binecuvântare pentru om, să-i ocupe mintea, să-i întărească trupul și să-i dezvolte capacitățile. În activitatea intelectuală și fizică, Adam a găsit una dintre cele mai înalte plăceri ale existenței sale sfinte. Și atunci când, ca urmare a neascultării sale, el a fost îndepărtat din frumosul său cămin și obligat să se lupte cu ariditatea pământului ca să-și câștige pâinea cea de toate zilele, chiar această muncă, deși cu totul diferită de ocupația plăcută din grădina Edenului, era un scut împotriva ispitei și un izvor de fericire. Cei care consideră munca un blestem, măcar că ea este însoțită de oboseală și durere, fac o greșală. Adesea, cei bogați privesc în jos cu dispreț la clasa muncitoare, dar faptul acesta este cu totul în contradicție cu planul lui Dumnezeu în crearea omului. Ce sunt oare toate averile pe care cel mai avut om le are, în comparație cu moștenirea dată nobilului Adam? Cu toate acestea, Adam nu trebuia să fie leneș. Creatorul nostru, care știe ce este spre binele și fericirea omului, i-a stabilit lui Adam lucrarea pe care o avea de făcut. Adevărata bucurie a vieții este aflată numai de bărbații și femeile care muncesc.” — *Patriarhi și profeți*, p. 50 (cap. 2 — *Creațiunea*).

**b. Ce parte din munca unui om înțelept îi aparține lui/ei?
Eclesiastul 3:13.**

Eclesiastul 3:13: „...dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci este un dar de la Dumnezeu.”

Luni

25 iulie

2. PORUNCA DE A LUCRA

**a. Numiți un aspect esențial al celei de-a patra porunci.
Exodul 20:9.**

Exodul 20:9: „Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.”

„Religia pe care o mărturisiți face să fie tot la fel de mult datoria voastră să vă folosiți bine timpul din cele șase zile de lucru, ca și să veniți la biserică în Sabat. Voi nu lucrați cu conștiinciozitate. Voi lăsați să treacă ore, zile și chiar săptămâni, fără să realizați ceva. Cea mai bună predică pe care ați putea să o prezentați lumii este aceea de a arăta o reformă hotărâtă în viața voastră și de a avea grijă să procurați cele necesare familiei voastre. Apostolul ne spune: ‘Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios’ [1 Timotei 5:8].” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 179 (cap. 17 — *Silița în afaceri*).

„Lenevia și nepăsarea nu sunt fructe crescute în pomul creștinului.” — *Îndrumarea copilului*, p. 124 (cap. 21 — *Hărnicie*).

b. Cum își fac treaba administratorii creștini? Coloseni 3:23.

Coloseni 3:23: „Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.”

„Calea trudei rânduie locuitorilor pământului poate fi dificilă și obositoare, dar ea este onorată de urmele pașilor Răscumpărătorului, iar cel ce umblă pe acest drum sacru este în siguranță. Prin învățături și propriul exemplu, Isus a înnobilat munca folositoare. Din anii cei mai timpurii, El a dus o viață de trudă. O mare parte din viața Sa pe pământ a fost petrecută în muncă plină de răbdare, în atelierul de tâmplărie din Nazaret. În veșmintele unui muncitor obișnuit, Domnul vieții mergea pe străzile micuțului oraș în care locuia, ducându-Se și întorcându-Se de la truda Sa umilă; iar îngeri slujitori erau cu El atunci când mergea umăr la umăr cu țărani și muncitorii, nerecunoscut și neonorat.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 276 (secț. 8 — *Studiul și munca*).

„Nu trebuie să neglijați datoria care se află chiar pe calea voastră, ci să folosiți micile ocazii care vi se oferă. Trebuie să continuați să faceți tot ce este mai bun în lucrările cele mai mici ale vieții, dedicându-vă cu toată inima și credința lucrării pe care v-a atribuit-o Dumnezeu în providența Sa. Oricât de mică, ar trebui să o faceți cu toată seriozitatea pe care o dedicați unei lucrări mai mari. Loialitatea voastră va fi aprobată în rapoartele Cerului.”
— *The Signs of the Times*, 16 iunie, 1890.

c. În afară de a-i învăța pe copiii noștri să muncească și să fie harnici, ce alt aspect al administrării (isprăvniciei) ar trebui să-i învățăm în primii ani de viață? Proverbele 3:9.

Proverbele 3:9: „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.”

Marți

26 iulie

3. FIRMA FAMILIEI

**a. Când ar trebui să înceapă ispravnicii creștini pregătirea?
Deuteronomul 6:7**

Deuteronomul 6:7: „Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.”

„Educația copilului spre bine sau spre rău începe în cei mai fragezi ani ai săi. Copiii ar trebui învățați că sunt o parte a firmei numite cămin. Ei ar trebui să fie instruiți să își îndeplinească partea în atribuțiile casnice. Nu ar trebui să se stea după copii în mod continuu; mai degrabă, aceștia ar trebui să ușureze poverile tatălui și ale mamei. Pe măsură ce copiii mai mari cresc, ei trebuie să ajute la îngrijirea celor mai mici membri ai familiei. Mama nu trebuie să se epuizeze făcând lucruri pe care copiii ar putea și ar trebui să le facă.” — *Manuscript Releases*, vol. 10, pp. 206, 207.

b. Cum pot părinții să-i învețe pe copii principiile muncii și îndatoririle vieții? Proverbele 22:6.

Proverbele 22:6: „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”

„În școala căminului, copiii trebuie învățați cum să îndeplinească îndatoririle practice de zi cu zi. Pe când sunt încă mici, mama ar trebui să le dea

de făcut în fiecare zi niște lucruri simple. Îi va lua ceva mai mult timp să-i învețe pe copii cum să facă o treabă decât să o facă ea singură, dar să-și amintească faptul că ea trebuie să pună temelia utilității pentru clădirea caracterului lor. Să nu uite că “acasă” este o școală în care ea este dirigintele. Ea este cea care trebuie să-i învețe pe copiii ei să ducă la îndeplinire datoriile casnice repede și cu îndemânare. Ei ar trebui să fie instruiți să pună umărul la poverile căminului, cât mai devreme posibil. Din copilărie, băieții și fetele ar trebui învățați să poarte poveri din ce în ce mai grele, ajutând în mod inteligent la activitățile din cadrul firmei familiei.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 122 (cap. 14 — *Siguranța tinerilor*).

c. Care sunt roadele inevitabile ale leneviei? Proverbele 19:15.

Proverbele 19:15: „Lenea te cufundă într-un somn adânc și sufletul molatic (engl. KJV: „leneș”) suferă de foame.”

„Acolo unde există lene din abundență, Satan lucrează cu ispitele lui să distrugă viața și caracterul.” — *The Youth's Instructor*, 18 octombrie, 1894.

Miercuri

27 iulie

4. ODIHNA NECORESPUNZĂTOARE

- a. **Care este sfatul dat celor care nu respectă ordinul lui Dumnezeu din porunca a patra, de a lucra șase zile – alegând în schimb să se odihnească în cele șase zile obișnuite ale săptămânii? 2 Tesaloniceni 3:10.**

2 Tesaloniceni 3:10: „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.”

„Dumnezeu i-a dat omului șase zile în care să lucreze și cere ca lucrările sale să fie făcute în aceste șase zile lucrătoare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 307 (cap. 27 — *Legea dată lui Israel*).

„Cuvântul lui Dumnezeu declară că, dacă cineva nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce. (2 Tesaloniceni 3:10). Dumnezeu nu cere celor care muncesc din greu să susțină pe alții în lenevia lor. În cazul multora există o irosire a timpului și lipsă de efort, ceea ce face ca mulți să ajungă în sărăcie și nevoie. Dacă aceste defecte nu vor fi corectate de acei care se complac în ele, atunci tot ceea ce s-ar putea face pentru ei, ar fi ca a pune o comoară într-un sac rupt, plin de găuri.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 247 (cap. 19 — *Măsura iertării*).

„Acea care încearcă să se reformeze ar trebui ajutați să-și găsească un loc de muncă. Nici un om care este capabil să muncească nu trebuie învățat să aștepte din partea altora mâncare, haine și adăpost în mod gratuit. Pentru propriul lor bine, precum și pentru binele celorlalți, este necesară găsirea unor modalități prin intermediul cărora aceștia să poată plăti echivalentul bunurilor pe care le primesc. Încurajați fiecare efort în vederea autoîntreținerii. Aceasta va întări respectul de sine și o independență nobilă. Ocuparea minții și a trupului prin angajarea lor în activități folositoare este un element esențial în apărarea împotriva ispitelor.” — *Divina Vindecare*, p. 177 (cap. 11 — *Lucrând pentru cei necumpătați*).

„Obiceiurile indolente, neglijente, manifestate în lucrurile vremelnice vor fi aduse și în viața religioasă, fapt ce va face pe om să fie incapabil de a lucra eficient pentru Dumnezeu. Mulți care printr-o muncă sârguincioasă ar fi putut fi o binecuvântare pentru lume, au fost ruinați prin lenevie. Lipsa de ocupație și a unor obiective statornice, deschid ușa în fața miilor de ispite. Tovărășiile rele, obiceiurile vicioase strică mintea și sufletul, iar rezultatul este ruina vieții acesteia și a vieții viitoare.

În orice ramură de activitate ne-am angaja, Cuvântul lui Dumnezeu ne învață să fim ‘nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind Domnului’. ‘Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!’ ‘Ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos’. (Romani 12:11 – BTF; Eclesiastul 9:10; Coloseni 3:24).” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 345, 346 (cap. 25 – *Talanții*).

Joi

28 iulie

5. „ODIHNA LUI” (EVREI 4:1)

- a. Când a instituit Domnul ziua Sa de odihnă pentru omenire?
Geneza 2:2. Cum a confirmat Domnul instituția Sa inițială?
Marcu 2:27, 28.**

Geneza 2:2: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.”

Marcu 2:27, 28: „Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul, pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

„Dumnezeu Însuși a măsurat prima săptămână, delimitând-o ca etalon pentru săptămânile ce aveau să se succedă până la sfârșitul timpului. La fel ca toate celelalte, ea consta din șapte zile literale. Șase zile au fost folo-

site pentru lucrarea creațiunii; în ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit și a binecuvântat atunci această zi, punând-o deoparte ca zi de odihnă pentru om.” — *Christian Education*, p. 190.

b. Cum vă pregătiți pentru ceea ce Domnul numește „Sabatele Mele” sau „odihna Mea” (Exodul 31:13; Evrei 4:5)? Marcu 15:42; Luca 23:54, 56.

Marcu 15:42: „Când s-a înserat, fiindcă era Ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului...”

Luca 23:54, 56: „Era Ziua Pregătirii și începea ziua Sabatului... (56) s-au întors și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.”

„Pregătirea pentru Sabat trebuie să fie terminată vinerea. Vedeți ca toate hainele să fie pregătite și ca tot gătitul să fie încheiat. Pantofii să fie gata lustruiți și baia făcută. Acest lucru este posibil. Dacă faceți din el o regulă, veți putea face aceasta. Sabatul nu trebuie dedicat pentru repararea hainelor, pentru gătitul mâncării, pentru căutarea de plăceri sau pentru orice altă ocupație lumească. Înainte de apusul soarelui, toate lucrurile vremelnice trebuie lăsate deoparte și toate scrierile lumești trebuie să fie date la o parte din vedere. Părinți, explicați-le copiilor ceea ce faceți și scopul pentru care procedați în felul respectiv, iar ei să ia parte cu voi în pregătirea pentru a ține Sabatul potrivit cu porunca.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 355, 356 (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

„Cei care neglijează să se pregătească pentru Sabat în ziua a șasea și care găsesc mâncarea în Sabat, încalcă porunca a patra și sunt călcători ai Legii lui Dumnezeu.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 253, 254.

Vineri

29 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care este scopul muncii?
2. Ce parte a poruncii a patra este adesea trecută cu vederea?
3. Când ar trebui să începem să apreciem munca?
4. Ce se întâmplă dacă nu suntem productivi în timpul săptămânii?
5. Descrieți caracterul odihnei creștinului în ziua sfântă a lui Dumnezeu.

Sabat, 6 august 2022

Darul Sabatului Întâi pentru Departamentul de Educație al CG

Acum, mai mult ca niciodată, este nevoie să investim în educația copiilor noștri. Bombardați din toate colțurile de lucrurile lumești, devine din ce în ce mai greu să-i protejăm de uneltririle vrăjmașului. Ceea ce odinioară era limitat în privința accesibilității, acum este literalmente atașat de copiii noștri prin telefoane „smart” și alte dispozitive. Cum putem fi pregătiți pentru lucrarea de evanghelizare când propriii noștri copii nu pot fi pregătiți pentru aceasta?

„Adevărata educație este o instruire misionară. Fiecare fiu și fiică a lui Dumnezeu este chemat să fie misionar; suntem chemați în slujba lui Dumnezeu și a semenilor noștri; iar scopul educației noastre ar trebui să fie pregătirea pentru această slujire.” – *Divina Vindecare*, p. 395 (cap. 34 – *Adevărata educație – O instruire misionară*).

În această perioadă pandemică, mulți părinți au devenit mult mai conștienți de modul în care sunt educați copiii lor. Mulți și-au dat seama câtă influență are școlarizarea asupra copiilor lor și au cerut, astfel, materiale care să îi ajute în educarea lor pentru onoarea și gloria lui Dumnezeu. Unul din obiectivele principale al Departamentul de Educație al Conferinței Generale este în procesul de creare a unei întregi programe de la grădiniță până la clasa a 12-a. Munca de pregătire a acestei programe, desfășurată în colaborare cu educatorii noștri și cu diferite uniuni și conferințe de câmp, a progresat bine.

Proiectul necesită timp, resurse și personal. Cei implicați trebuie să fie calificați în învățământ și în domeniul de studiu pentru care își pregătesc manualele și caietele de lucru. Sprijinul vostru face posibil ca noi să pregătim materiale de cea mai înaltă calitate, astfel încât elevii care le folosesc în școlile noastre și școlile de acasă să poată fi „pregătiți pentru a fi folositori în această viață și pentru slujirea lui Dumnezeu de-a lungul veșniciei.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 495 (secț. 14 – *O pregătire misionară*).

Acest proiect este mai mare decât resursele pe care le avem la dispoziție. Avem nevoie de contribuțiile voastre generoase pentru a face trei lucrări: întocmirea materialelor, traducerea materialelor și punerea lor la dispoziție la prețuri accesibile în zonele mai sărace, unde accesul la acest material ar depăși posibilitățile financiare. Într-adevăr, proiectul este mare, dar merită din plin. Prin sprijinul vostru generos, vom produce materiale de la matematică, la lingvistică și științe sociale, care îi vor pregăti pe cei mai tineri dintre noi să transmită mesajul Evangheliei în toată lumea.

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Activi și capabili

Text de memorizat: „Orice găsește mâna ta să facă, fă cu toată tăria ta; fiindcă nu este nici lucrare, nici plan, nici cunoaștere, nici înțelepciune, în mormântul în care mergi.” (Eclesiastul 9:10 engl. KJV).

„Adevărata fericire este găsită numai în a fi bun și a face binele. Cea mai pură și deplină bucurie o simt cei care și-au îndeplinit cu credințioșie datoriile stabilite. Nici o muncă cinstită nu este degradantă.” — *The Youth's Instructor*, 5 decembrie, 1901.

Recomandare pentru studiu: *Educație*, pp. 262–271 (cap. 31 — *Lucrarea vieții*).

Duminică

31 iulie

1. ALEGÂND O OCUPAȚIE

a. Cum glorifică Scriptura o ocupație practică, folositoare? 2 Tesaloniceni 3:11, 12.

2 Tesaloniceni 3:11, 12: „Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimicuri. Îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Isus Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.”

„Lucrurile pământești sunt mai strâns legate de cer și se află mai direct sub observația lui Hristos decât își dau mulți seama. Toate invențiile și îmbunătățirile drepte își au originea în Cel care este minunat la sfat și excelent în lucrare. Atingerea pricepută a mâinii medicului, puterea, nervii și mușchii lui, cunoașterea delicatului mecanism al organismului constituie înțelepciunea puterii divine în folosul celor care suferă. Iscușința cu care tâmplarul își folosește uneltele, puterea cu care fierarul bate pe nicovală vin de la Dumnezeu. Orice facem, oriunde suntem puși, El dorește să ne controleze mințile, ca noi să putem face o lucrare desăvârșită.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 277 (cap. 37 — *Demnitatea muncii*).

b. Numiți unul dintre cele mai îngrozitoare blesteme pentru societate și una dintre cele mai mari binecuvântări. 2 Tesaloniceni 3:10; Proverbele 10:16.

2 Tesaloniceni 3:10: „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce.”

Proverbele 10:16: „*Cel neprihănit își întrebuițează câștigul pentru viață, iar cel rău își întrebuițează venitul pentru păcat.*”

„Una dintre cele mai sigure protecții împotriva răului este ocupația foloșitoare, în vreme ce lenevia este una dintre cele mai mari nenorociri – viciul, crima și sărăcia venind în urma ei. Aceia care au întotdeauna ceva de făcut, care merg voioși să-și îndeplinească îndatoririle zilnice, sunt membri foloșitori ai societății.” – Ibid., p. 275 (cap. 37 – *Demnitatea muncii*).

Luni

1 august

2. SLUJIRE ACCEPTABILĂ

- a. În alegerea unei ocupații, ce factori trebuie luați în considerare? Cum ne determină abilitățile noastre locul în această viață? Oferiți exemple. Filipeni 2:14, 15.**

Filipeni 2:14, 15: „*Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume.*”

„În ceea ce privește posibilitățile oferite de viață, cine este capabil să decidă ce este mare și ce este mic? De câte ori nu s-a întâmplat ca un lucrător aflat pe căile umile ale vieții să aibă, prin înființarea unor agenții destinate binecuvântării lumii, realizări pe care și regii le-ar fi putut invidia!..

Locul specific, desemnat fiecăruia dintre noi în viață, este determinat de propriile abilități și talente. Nu toți ating același nivel de dezvoltare și nu toți realizează cu aceeași eficiență o anumită lucrare. Dumnezeu nu așteaptă ca isopul să atingă dimensiunile cedrului sau ca măslinul să crească la înălțimea palmierului. Însă fiecare ar trebui să țintească tot atât de sus pe cât o face cu puțință pentru el unirea naturii umane cu puterea divină.

Mulți nu reușesc să devină ceea ce ar fi putut deveni, pentru că nu folosesc puterea care este în ei. Ei nu se prind pe puterea divină, așa cum ar trebui. Mulți sunt atrași departe de domeniile în care ar fi putut atinge adevăratul succes. Căutând o onoare mai mare sau o lucrare mai plăcută, ei încearcă să realizeze lucruri pentru care nu sunt potriviți. De multe ori, un om ale cărui talente sunt potrivite unei alte chemări, se ambiționează să practice o anumită profesie; iar cel care ar fi putut avea succes ca fermier, meșteșugar sau asistent ocupă în mod necorespunzător funcția de pastor, avocat sau medic. Există alții, de asemenea, care ar fi putut ocupa o poziție de răspundere, dar care, din lipsă de energie, de râvnă sau perseverență, se mulțumesc cu răspunderi mai ușoare.

Trebuie să urmăm mai îndeaproape planul de viață făcut de Dumnezeu. Să facem tot ce ne stă în putință în lucrarea care ne este cel mai la îndemână, să încredințăm lui Dumnezeu căile noastre și să luăm aminte la indicațiile providenței Sale — acestea sunt regulile care ne asigură o călăuzire sigură în alegerea unei ocupații.” — *Educație*, pp. 266, 267 (cap. 31 – *Lucrarea vieții*).

b. Oricare ar fi talentele și chemarea noastră, care este cel mai important aspect al lucrării vieții noastre? Evrei 6:10.

Evrei 6:10: „Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți.”

„Iubirea curată și sfințită, o iubire de felul celei manifestate în activitatea lui Hristos, este un parfum sacru. Asemenea mirului de nard care a curs din vasul spart de Maria, aceasta umple cu parfum întreaga casă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 84 (cap. 5 — *După adunarea în tabără*).

Marți

2 august

3. ETICA MUNCII

a. Indiferent de ocupația noastră specifică, care ar trebui să fie țelul nostru în raport cu munca noastră? 1 Corinteni 3:12-14; 2 Tesaloniceni 2:17.

1 Corinteni 3:12-14: „Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va primi o răsplată.”

2 Tesaloniceni 2:17: „[Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru] să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!”

„Dumnezeu nu își va pune pecetea pe lucrarea niciunui om, fie el mare sau mic, bogat sau sărac, dacă aceasta nu este făcută cu toată inima, cu credincioșie și având în vedere doar onoarea Sa.” — *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 128 (cap. 27 – *Confruntarea cu Ziua Judecății*).

b. Care este etica muncii creștinului? Coloseni 3:22-24.

Coloseni 3:22-24: „Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu

curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. [Căci] voi slujiți Domnului Hristos.”

„Religia practică trebuie dusă în cele mai mici îndatoriri ale vieții de zi cu zi. Cea mai mare calificare a unui om este aceea de a asculta necondiționat de Cuvântul Domnului.

Pentru că nu sunt angajați în mod direct într-o lucrare religioasă, mulți cred că viața lor este nefolositoare; că ei nu fac nimic pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. Dar aceasta este o greșeală. Dacă lucrarea lor este aceea pe care un om trebuie s-o facă, atunci aceștia nu trebuie să-și reproșeze că sunt nefolositori în marea gospodărie a lui Dumnezeu. Nu trebuie neglijate nici cele mai umile îndatoriri. Orice muncă cinstită este o binecuvântare și săvârșirea ei cu credincioșie, se poate dovedi o instruire pentru datorii mai înalte.

Orice lucru, oricât de neînsemnat ar fi, făcut pentru Dumnezeu cu o totală predare de sine, este primit de El tot așa ca și cel mai mare serviciu. Nici un dar nu este mic, dacă este dat cu toată inima și cu un suflet bucuros.

Oriunde ne-am afla, Domnul Hristos ne cere să luăm asupra noastră datoria ce ni se prezintă. Dacă aceasta este în familie, atunci lucrează plin de voie bună și cu râvnă pentru a face din cămin locul cel mai plăcut. Dacă ești mamă, atunci crește-ți copiii pentru Hristos. Aceasta este o lucrare tot atât de reală pentru Dumnezeu, precum este lucrarea de la amvon a predicatorului. Dacă datoria ta este în bucătărie, atunci caută să fii un bucătar desăvârșit. Pregătește o hrană care să fie sănătoasă, hrănitoare și gustoasă. Și în timp ce folosești cele mai bune ingrediente în pregătirea hranei, nu uita că trebuie să-ți ocupi mintea cu cele mai înalte gânduri. Dacă ocupația ta este aceea de a lucra pământul, sau ești angajat în oricare altă ocupație, atunci fă ca datoria ta prezentă să fie un succes. Pune-ți mintea în tot ceea ce faci. Reprezintă-L pe Hristos în toată lucrarea ta. Fă așa cum ar face El, dacă ar fi în locul tău.

Oricât de mic ar fi talentul tău, Dumnezeu are un loc pentru el. Acel singur talant, folosit cu înțelepciune, va aduce la îndeplinire lucrarea pentru care a fost dat. Prin credincioșie în îndatoririle mărunte, neînsemnate, noi trebuie să lucrăm după un plan al adunării, iar Dumnezeu va lucra pentru noi după un plan al înmulțirii. Aceste lucruri mici vor deveni influențe prețioase în lucrarea Sa.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 359, 360 (sect. *Cel cu un talant*).

4. CEA MAI IMPORTANTĂ LUCRARE

a. Care este cea mai înaltă lucrare în care se poate angaja un creștin? Matei 28:19, 20; Psalmii 96:3.

Matei 28:19, 20: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Psalmii 96:3: „Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!”

„Cea mai înaltă lucrare – care ar trebui să atragă și să angajeze toate energiile sufletului nostru, este lucrarea de salvare a sufletelor pentru care a murit Hristos. Faceți din aceasta cea mai importantă lucrare a vieții voastre. Faceți din ea lucrarea specială a vieții voastre. Colaborați cu Hristos în această nobilă și măreață lucrare și deveniți misionari acasă și în străinătate. Fiți gata să lucrați acasă sau în locuri îndepărtate, cu climă diferită, pentru salvarea de suflete. Îndepliniți lucrările lui Dumnezeu și demonstrați-vă credința în Mântuitorul, trudind pentru alții. O, dacă tinerii și bătrânii ar fi realmente convertiți, consacrați lui Dumnezeu, și și-ar asuma datoria care este chiar lângă ei, și ar lucra când li se prezintă ocazia, devenind împreună-lucrători cu Dumnezeu! Dacă aceasta s-ar întâmpla, mulțimi de voci s-ar înălța să laude pe Cel care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”
— *The Youth's Instructor*, 4 mai, 1893.

„Fiecare ucenic adevărat este născut în Împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Acela care bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine dătător. Harul lui Hristos în suflet este ca un izvor în pustie, curgând pentru a-i răcori pe toți și făcându-i doritori să bea din apa vieții pe acei gata să piară.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 195 (cap. 19 — *La fântâna lui Iacov*).

b. De ce este misionarul plin de bucurie în lucrul lui/al ei? Luca 15:6, 7; Psalmii 51:12, 13.

Luca 15:6, 7: „Și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice: ‘Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.’ Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți, care n-au nevoie de pocăință.”

Psalmii 51:12, 13: „Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință! Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.”

„Întoarcerea sufletelor la Dumnezeu este cea mai mare și cea mai nobilă lucrare în care pot fi implicate ființele omenești. În lucrarea aceasta se descoperă puterea lui Dumnezeu, sfințenia Sa, îndurarea Sa și dragostea Sa nemărginită. Fiecare adevărată convertire Îi aduce slavă și îi face pe îngeri să izbucnească în cântări.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 52 (cap. 11 – *Extinderea lucrării*).

„Nu putem avea bucurie mai mare decât aceea de a fi împreună-lucrători cu Dumnezeu, salvând suflete din sclavia păcatului și ajutând la zidirea Împărăției lui Hristos. Această bucurie este și bucuria lui Hristos, iar fiecare suflet care se împărtășește din ea se umple de bucurie. Iar și iar putem să bem din această fântână a bucuriei și să ne bucurăm de ea, știind că nicio altă formă de bucurie nu se poate compara cu aceasta.” — *The Review and Herald*, 13 februarie, 1894.

Joi

4 august

5. ALTE OCUPAȚII

a. Cum putem implementa lucrarea de salvare a sufletelor în diferite ocupații creștine? Efeseni 4:28; 1 Corinteni 15:58.

Efeseni 4:28: „Cine fura să nu mai fure, ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.”

1 Corinteni 15:58: „De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.”

(1) *Lucrarea medicală.* „Nu există nici un câmp misionar mai important decât acela ocupat de medicul credincios și temător de Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 448 (cap. 50— *Responsabilitățile medicului*).

(2) *Afaceri.* „Este nevoie de oameni pricepuți în afaceri care să țeasă marile principii ale adevărului în toate tranzacțiile... [Daniel] a fost un exemplu a ceea ce poate să fie orice om de afaceri.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 350, 351 (secț. *Puterea*).

(3) *Învățământ.* „Este nevoie, în special pentru copii, de profesori.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 201 (cap. 37 — *Educația creștină*).

(4) *Alte locuri de muncă.* „Adevărata fericire este găsită numai în a fi bun și a face binele... Nici o muncă cinstită nu este degradantă.” — *The Youth's Instructor*, 5 decembrie, 1901.

b. Cum privește Dumnezeu bogăția acumulată în mod cinstit? Deuteronomul 8:18.

Deuteronomul 8:18: „*Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi.*”

„Biblia nu îl condamnă pe cel bogat pentru că este bogat; nu spune că strângerea unei averi ar fi un păcat și nici că banul ar fi rădăcina tuturor relelor. Dimpotrivă, Scriptura declară că Dumnezeu este Cel care ne dă puterea să acumulăm bogății. Iar această capacitate este un talant prețios, dacă este consacrat lui Dumnezeu și întrebuințat pentru înaintarea lucrării Sale. Biblia nu condamnă geniul sau arta, întrucât acestea sunt rodul înțelepciunii date de Dumnezeu. Nu putem să avem o inimă mai curată sau mai sfințită dacă ne îmbrăcăm în sac sau dacă ne privăm căminul de lucrurile care asigură confortul, bunul gust și bunăstarea.” — *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, p. 138 (cap. 28 – *Bogăția este un talant încredințat*).

Vineri

5 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum putem beneficia de o muncă utilă?**
- 2. Ce factori ar trebui să ne influențeze alegerea ocupației?**
- 3. Cum poate cineva să se folosească de ocupația sa pentru a fi o binecuvântare?**
- 4. Ce fel de lucrare a vieții putem să gustăm cu toții? De ce este aceasta o adevărată desfătare?**
- 5. Dați câteva exemple de oportunități minunate pentru salvarea sufletelor.**

Piramide și scheme financiare

Text de memorizat: „Un om credincios va abunda cu binecuvântări, dar cel ce se grăbește să fie bogat nu va fi nevinovat.” (Proverbele 28:20 – BTF).

„Toate avantajele pe care le dă Dumnezeu sunt mijloace ale Sale, ca să pună ardoare în spirit, zel în eforturi și putere în aducerea la îndeplinire a sfintei Sale voințe.” – *Patriarhi și profeti*, p. 360 (cap. 31 – *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pp. 225, 226 (cap. 44 – *Speculații*).

Duminică

7 august

1. ÎMBOGĂȚIRE RAPIDĂ

a. Care va fi rezultatul participării la schemele de îmbogățire rapidă? Proverbele 21:5.

Proverbele 21:5: „Planurile omului harnic nu duc decât la belșug, dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă.”

„Spiritul obținerii de câștiguri și al goanei după îmbogățire, spiritul lumesesc ce îi acaparează pe toți, este dureros de contrar credinței și doctrine-lor noastre.” – *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, p. 231 (cap. 45 – *Goana după bogății*).

b. De ce ispravnicul creștin lucrează pentru bogăția sa veșnică în loc să participe la scheme de îmbogățire rapidă? Psalmii 37:7.

Psalmii 37:7: „Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El! Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele!”

(*engl. Nu te neliniști din cauza... celui care prosperă în calea lui, din cauza celui rău care face să se îplinească planuri rele...*)

„Satan îi urmărește pe cei care au o fire ciudată, egoistă, lacomă, dintre cei care pretind că au adevărul, și îi va ispiti aruncând prosperitate pe calea lor, oferindu-le bogățiile pământului. El știe că, dacă nu își înving tempera-

mentul natural, ei se vor împletici și vor cădea prin iubirea de mamona, venerând idolul lor. Ținta lui Satan este adeseori atinsă. Dragostea puternică pentru lume învinge și înăbușă adesea dragostea pentru adevăr. Împărățiile lumii le sunt oferite și, cu nerăbdare, ei se aruncă asupra comorilor lor și socotesc că prosperă de minune. Satan triumfă pentru că planul lui a avut succes. Ei au renunțat la iubirea de Dumnezeu pentru iubirea de lume.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 142 (cap. 25 – *Fii plin de râvnă și pocăiește-te*).

Luni

8 august

2. BOGĂȚII PRIN MUNCĂ

a. Care este diferența dintre o schemă sau un plan de îmbogățire rapidă și o investiție cuvenită a mijloacelor?

Proverbele 28:20; 31:16, 24.

Proverbele 28:20: „Un om credincios este năpădit de binecuvântări, dar cel ce vrea să se îmbogățească repede nu rămâne nepedepsit (engl: nevinovat).”

Proverbele 31:16, 24: „Se gândește la un ogor și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie...²⁴ Ea face cămăși și le vinde și dă cingători negustorului.”

„În multe ocazii în care Domnul le-a deschis fraților o cale de întrebuițare a mijloacelor lor pentru înaintarea cauzei Sale, agenții lui Satan le-au înfățișat o modalitate prin care îi asigurau că își vor dubla mijloacele investite. Ei mușcă momeala; banii sunt investiți, iar cauza Evangheliei, și deseori nici ei înșiși, nu primesc niciodată vreun dolar.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 154 (cap. 13 – *Va jefui oare un om pe Dumnezeu?*).

„Orice acțiune... care vine să stârnească dorința de a obține îmbogățirea rapidă prin speculă, îndepărtează gândurile oamenilor de la cele mai solemne adevăruri care le-au fost încredințate muritorilor vreodată. Poate că pentru o perioadă posibilitățile sunt încurajatoare, dar sfârșitul este un eșec. Domnul nu aprobă astfel de acțiuni. Dacă este încurajată o astfel de lucrare, mulți – care nu ar fi putut fi îndepărtați în alt mod de la lucrarea de prezentare a adevărilor solemne ce trebuie oferite oamenilor în această vreme – vor fi atrași spre aceste scheme de speculă.” – *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, p. 234 (cap. 45 – *Goana după bogății*).

„Munca este o binecuvântare, nu un blestem. Lucrul sârguincios îi păzește pe mulți, tineri sau bătrâni, de cursele celui care ‘găsește stricăciuni de făcut pentru mâinile leneșe’. Nimeni să nu se rușineze de muncă, deoarece munca cinstită este înnobilitoare. În timp ce mâinile sunt angajate în

îndeplinirea celor mai obișnuite lucrări, mintea poate fi umplută cu gânduri înalte și sfinte.” – *The Youth’s Instructor*, 27 februarie, 1902.

b. De ce oamenii sunt adesea tentați să se angajeze în speculații financiare riscante? Proverbele 27:20.

Proverbele 27:20: „După cum Locuința morților și adâncul nu se pot sătura, tot așa nici ochii omului nu se pot sătura.”

„Mi-a fost arătat că este un experiment primejdios pentru poporul nostru să se angajeze în afaceri de speculă. Prin aceasta, ei se așază singuri pe terenul vrăjmașului, expuși unor mari ispite, dezamăgiri, încercări și pierderi. Apoi urmează o neliniște febrilă, o dorință înflăcărată de a obține bani mai repede decât vor permite împrejurările prezente. Anturajul lor este în felul acesta schimbat, în speranța de a face bani mai mulți. Dar, adesea, așteptările lor nu sunt realizate și ei ajung descurajați și dau înapoi, în loc să înainteze... Ei se îndepărtează de Dumnezeu.” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 4, p. 617 (cap. 61 – *Iubirea de lume*).

Marti

9 august

3. CUNOSCÂND STRATEGIA VRĂJMAȘULUI

a. Chiar și în epoca foarte dinamică în care trăim, ce ne acordă Dumnezeu în mila Sa – și de ce? Eclesiastul 3:1.

Eclesiastul 3:1: „Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.”

„Valoarea timpului este inestimabilă. Domnul Hristos a considerat orice moment foarte prețios și așa ar trebui să-l socotim și noi. Viața este prea scurtă spre a fi risipită fără rost. Nu avem decât câteva zile de probă în care să ne pregătim pentru veșnicie. Nu avem nici un timp de pierdut, nici un timp de devotat plăcerilor egoiste, nici un timp pentru a ne lăsa târâți în păcat...

Timpul nostru aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa și suntem sub solemna obligație de a o folosi spre slava Sa. Despre nici un talent pe care El ni l-a dat nu ne va cere o mai strictă socoteală ca despre timpul nostru.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 342 (cap. 25 – *Talanții*).

b. Ce factori ar trebui să luăm în considerare atunci când ne planificăm folosirea timpului? Iacov 4:13-15.

Iacov 4:13-15: „Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga” și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.”

c. Ce trebuie să realizăm în căutarea noastră de înaintare a lucrării lui Dumnezeu? 1 Petru 5:8.

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

„Nu avem timp de pierdut. Puterile întunericului lucrează cu intensitate, iar Satan înaintază pe căi ascunse pentru a-i prinde pe cei care dorm, asemenea unui lup care-și înhață prada. Avem acum avertizări pe care le putem da, o lucrare pe care o putem face, însă curând va fi mai dificil de făcut decât ne imaginăm. Dumnezeu să ne ajute să ne păstrăm pe drumul luminii, să lucrăm cu privirea ațintită la Isus, Conducătorul nostru, și cu răbdare și perseverență să continuăm pe acest drum până când victoria va fi obținută.” — *The Review and Herald*, 12 noiembrie, 1914.

d. Ce ne învață Inspirația despre lupta pe care o avem în fața noastră? Efeseni 6:12; Matei 24:12, 13.

Efeseni 6:12: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

(*Efeseni 6:12 engl. KJV:* „Căci noi nu luptăm contra cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor (domnitorilor) întunericului acestei lumi, împotriva răutății spirituale din locurile înalte.”)

Matei 24:12, 13: „Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.”

„Cu zel și energie sporite, noi trebuie să ducem mai departe lucrarea lui Dumnezeu, până la încheierea timpului.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 548 (cap. 81 — *Lucrarea misionară a elevilor*).

4. FIȚI UTILI

- a. **În loc să ne angajăm în scheme sau planuri speculative de îmbogățire rapidă, ce ar trebui să facem cu talentele încredințate nouă? Luca 19:13.**

Luca 19:13: „A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli și le-a zis: ‘Puneți-i în negoț până mă voi întoarce.’”

„Domnul ne îndeamnă pe toți: ‘Puneți-i în negoț până Mă voi întoarce’ [Luca 19:13]. Prin înțelepciunea Sa, ne-a dat îndrumări pentru întrebuințarea darurilor Sale. Talanți ca vorbirea, memoria, influența, ave-rea trebuie să se înmulțească pentru slava lui Dumnezeu și pentru înaintarea împărăției Sale. El va binecuvânta folosirea corectă a darurilor Sale.” – *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, p. 116 (cap. 24 – *Talanții noștri*).

„Indiferent cât de multe sau de puține ar fi resursele materiale deținute de un individ, acesta să nu uite că îi sunt doar încredințate. El trebuie să-l dea socoteală lui Dumnezeu pentru puterea, capacitățile, timpul, talentele, oportunitățile și mijloacele lui. Aceasta este o lucrare individuală; Dumnezeu ne oferă nouă, pentru ca, oferind altora, noi să devenim asemenea Lui: generoși, mărinimoși, milostivi. Cei care, uitând misiunea sacră ce le-a fost încredințată, caută doar să economisească sau să cheltuiască pentru a-și satisface mândria sau egoismul, poate că vor reuși să-și asigure câștigurile și plăcerile acestei lumi, însă, în ochii lui Dumnezeu, când sunt evaluați în funcție de realizările lor spirituale, ei sunt săraci, nenorociți, ticăloși, orbi și goi.

Când este folosită adecvat, bogăția devine o legătură de aur [ce leagă] prin recunoștință și afecțiune [pe] om de semenii săi, și o legătură puternică ce îl unește cu Răscumpărătorul lui.” – *The Review and Herald*, 16 mai, 1882.

- b. **Ce putem învăța din experiența lui Solomon? Eclesiastul 2:10, 11.**

Eclesiastul 2:10, 11: „Tot ce mi-au poftit ochii le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic trainic sub soare.”

„Trebuie să ne îndepărtăm de miile de subiecte care ne atrag atenția. Sunt lucruri care ne consumă timpul și necesită cercetări, dar sfârșesc în

nimic. Cele mai înalte preocupări solicită întreaga atenție și energie, care sunt risipite adesea pentru lucruri comparativ ne semnificative.” — *Divina Vindecare*, p. 456 (cap. 38 – *Importanța căutării adevăratei cunoașteri*).

„Energia concentrată acum pe lucruri ieftine, pieritoare, ar trebui să fie dedicată lucrării de luminare a lumii. Fiecare energie și putere pe care ne-a oferit-o Dumnezeu să fie folosită în lucrarea care poartă cu ea satisfacția binecuvântată că este pentru timp și pentru veșnicie.” — *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 267.

„Nimeni să nu piardă timp deplângând lipsa mijloacelor vizibile. Aparența exterioară poate fi nepromițătoare, dar puterea și încrederea în Dumnezeu vor dezvolta resurse.” — *Profeți și regi*, p. 243 (cap. 19 – *Un proroc al păcii*).

Joi

11 august

5. O MOȘTENIRE CUMPĂRATĂ

a. De ce este atitudinea omului cu grânare, bogat și nesăbuit, un avertisment pentru noi? Luca 12:16-21.

Luca 12:16-21: „Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult. Și el se gândea în sine și zicea: ‘Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele. Iată, a zis el, ce voi face: îmi voi strica grânarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunățile mele și voi zice sufletului meu: «Suflete, ai multe bunăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!»’ Dar Dumnezeu i-a zis: ‘Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?’ Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.”

„Există o nefericită reținere a părții lui Dumnezeu de către cei care pretind că fac parte din poporul Său. Mijloacele și eforturile care ar trebui să fie oferite pentru Hristos sunt dedicate satisfacerii eului. Dumnezeu este jefuit de timp, bani și lucrare. Dragostea de sine, mulțumirea de sine, exclud iubirea lui Isus din suflet și de aceea nu există în biserici o râvnă mai mare și o iubire mai fierbinte pentru Cel care ne-a iubit întâi. Atâția își îngăduie conforturi egoiste, în timp ce sufletele pentru care Hristos a murit pier.

Acesta este motivul pentru care Domnul nu poate împărtăși bisericii Sale plinătatea binecuvântării Sale așa cum Își dorește... Binecuvântarea Lui nu poate fi acordată în deplinătate, în timp ce membrii ei sunt atât de corupți cu spiritul și practicile acestei lumi.” — *The Signs of the Times*, 22 decembrie, 1890.

- b. Când luăm în considerare prețul plătit pentru răscumpărarea noastră, ce ar trebui să rămână mai presus de orice în mintea noastră? 1 Corinteni 3:23; 6:20.**

1 Corinteni 3:23: „Și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 6:20: „Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

„Indiferent dacă ne dedicăm sau nu mintea, sufletul și puterea lui Dumnezeu, toate Îi aparțin Lui. Dumnezeu se adresează fiecărei ființe umane, spunând: ‘Am un drept asupra ta. Dă-mi zelul tău, capacitățile tale, energia, mijloacele tale’. El are dreptul să ne ceară aceasta; căci noi suntem ai Lui, răscumpărați din serviciul păcatului prin iubirea Lui nemărginită și prin agonia crucii Calvarului. Sub nicio formă nu trebuie să ne dedicăm puterile propriului interes egoist. Zi de zi, trebuie să înapoiem Domnului ceea ce El ne-a încredințat.” — Ibid., 2 ianuarie, 1901.

Vineri

12 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care va fi rezultatul participării noastre la anumite planuri sau scheme de îmbogățire rapidă?**
- 2. Cum ar trebui să ne câștigăm averea?**
- 3. Ce ar trebui să ne stimuleze să lucrăm pentru Hristos?**
- 4. Numiți câteva moduri prin care putem fi administratori mai credincioși ai finanțelor noastre.**
- 5. Ce anume exclude prea des dragostea lui Hristos din inima mea?**

Întrebuințând și înmulțind talanții

Text de memorizat: „Stăpânul său i-a zis: ‘Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!’” (Matei 25:23)

„Dumnezeu a încredințat fiecăruia dintre noi lucrări sfinte, pentru care ne consideră răspunzători. Este scopul Lui să ne educăm mintea în așa fel, încât să exersăm talentele cu care am fost înzestrați pentru a realiza cel mai mare bine și a reflecta slava pentru Dătător.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 32 (cap. 3 – *Minți neechilibrate*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pp. 165–170 (cap. 17, 18).

Duminică

14 august

1. DARURILE LUI DUMNEZEU

a. Ce oferă Domnul Însuși fiecărui ispravnic creștin? 1 Corinteni 12:8–11.

1 Corinteni 12:8–11: „De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință datorită aceluiași Duh; altuia, credința prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește.”

„Talanții, pe care Domnul Hristos i-a încredințat Bisericii Sale, reprezintă — în mod deosebit — darurile și binecuvântările date oamenilor de către Duhul Sfânt. ‘De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește’ [1 Corinteni 12:8–11]. Nu toți oamenii primesc aceleași daruri, dar fiecărui slujitor al lui Dumnezeu îi este făgăduit un dar al Duhului Sfânt.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 327 (cap. 25 – *Talanții*).

b. Ce așteaptă Dătătorul de la ispravnicii Săi? Luca 19:23.

Luca 19:23: „Atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea, să-ți fi luat înapoi cu dobândă?”

„Dumnezeu îi binecuvântează pe oameni cu diferite talente și daruri, nu pentru ca acestea să rămână nefolosite, nici ca să fie folosite în amuzamente sau pentru satisfacții egoiste, ci pentru a putea să fie o binecuvântare pentru alții, înzestrându-i cu puterea de a face o lucrare misionară serioasă și plină de sacrificiu de sine. Dumnezeu îi acordă omului timp în vederea promovării gloriei Sale.” – *The Youth's Instructor*, 6 noiembrie, 1902.

„Tatăl nostru ceresc nu cere nici mai mult, nici mai puțin, decât putem face cu abilitățile cu care ne-a înzestrat. El nu pune asupra slujitorilor Săi nicio povară pe care ei să n-o poată duce. ‘Căci El știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână’ [Psalmii 103:14]. Prin harul Său, noi putem aduce la îndeplinire tot ceea ce El cere de la noi.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 362 (cap. 25 – *Talanții*).

Luni

15 august

2. DEZVOLTÂNDU-ȚI TALENTELE (I)

a. Cum ar trebui ispravnicii creștini să-și descopere, să-și dezvolte și să-și întrebuințeze talentele? Proverbele 1:7; 2:3-9; Iacov 1:5.

Proverbele 1:7: „Frica de Domnul este începutul științei, dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.”

Proverbele 2:3-9: „Dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoră, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănirii și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine.”

Iacov 1:5: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.”

„Mulți tineri aparent nepromițători sunt înzestrați din belșug cu talente ce nu sunt folosite deloc. Calitățile lor stau ascunse din pricina lipsei de discernământ a educatorilor pe care-i au. În mulți băieți sau fete, la suprafață

la fel de neatrăgători ca o piatră aspră, neprelucrată, se poate găsi materialul prețios care va trece testul temperaturii ridicate, al furtunii și al presiunii. Adevăratul educator, având înaintea ochilor ce ar putea deveni elevii săi, va recunoaște valoarea materialului pe care îl prelucrează.” – *Educație*, p. 232 (cap. 26 – *Metode de predare*).

„Dumnezeu are de făcut o lucrare mare într-un timp scurt. El a încredințat tinerilor talente ale intelectului, timpului și mijloacelor și îi consideră răspunzători pentru modul în care întrebuițează aceste daruri bune. El îi cheamă să vină în față, să reziste influențelor corupătoare, fascinante ale acestei epoci rapide și să devină calificați lucrării cauzei Sale. Ei nu pot ajunge să fie pregătiți pentru a fi utili fără a-și pune inima și energia în lucrarea de pregătire.” – *The Youth's Instructor*, 7 mai, 1884.

„Dacă vei căuta călăuzirea divină în orice necaz și situație încurcată, cu o inimă umilă, Cuvântul Său este garantul că ți se va da un răspuns binevoitor. Și Cuvântul Său nu va da greș niciodată. Cerul și pământul pot trece, dar Cuvântul Lui nu va trece niciodată. Încrede-te în Domnul și nu vei fi niciodată încurcat sau făcut de rușine.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 427 (cap. 48 – *Afacerile și religia*).

b. Cum se înmulțesc talentele ispravnicului creștin?

2 Corinteni 9:6.

2 Corinteni 9:6: „Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera, iar cine seamănă mult, mult va secera.”

„Talanții care sunt folosiți sunt talanții care se înmulțesc. Succesul nu este rezultatul șansei sau al destinului, ci el este opera lucrării providenței lui Dumnezeu, răsplata credinței și a înțelepciunii, a virtuții și a eforturilor stăruitoare. Dumnezeu dorește ca noi să folosim fiecare dar pe care-l avem; și dacă vom face acest lucru, atunci vom primi și alte daruri, mai mari, pe care să le folosim.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 353 (cap. 25 – *Talanții*).

„Unii dintre tineri au fost sârguincioși și perseverenți, iar acum își lasă amprenta și ocupă poziții importante în lucrarea lui Dumnezeu. Deseori auzim anumite persoane vorbind despre talentele și abilitățile acestor tineri, de parcă Dumnezeu ar fi revărsat asupra lor daruri speciale; dar aceasta este o greșeală. Modul în care utilizăm talanții încredințați nouă este ceea ce ne face puternici. Sunt mulți care ar putea foarte bine să fie calificați pentru a se angaja în lucrarea Domnului, dar care nu reușesc să îmbunătățească aceste capacități pe care Dumnezeu le-a dat.” – *The Review and Herald*, 25 martie, 1880.

3. DEZVOLTÂNDU-ȚI TALENTELE (II)

a. Ce ar trebui să înțeleagă cei care sunt de părere că au cele mai mici sau ne semnificative talente? Luca 19:20-24.

Luca 19:20-24: „A venit un altul și i-a zis: ‘Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar, căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; ieii ce n-ai pus și seceri ce n-ai semănat.’ Stăpânul i-a zis: ‘Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știai că sunt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat; atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă?’ Apoi a zis celor ce erau de față: ‘Luați-i polul și dați-l celui ce are zece poli.’”

„Mulți dintre tineri se plâng pentru că nu au capacitatea de a face niște lucrări mari și râvnesc la talente prin care cred că ar putea face lucruri minunate; dar în timp ce își pierd timpul după dorințe zadarnice, viața lor se dovedește a fi un eșec. Ei trec cu vederea oportunitățile pe care le-ar putea folosi – făcând fapte de iubire pe calea vieții ce le stă la picioare.” — *The Youth’s Instructor*, 2 martie, 1893.

b. Cum evaluează Domnul întrebuințarea talentelor noastre? 2 Corinteni 5:10; Luca 12:47, 48.

2 Corinteni 5:10: „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

Luca 12:47, 48: „Robul acela, care a știut voia stăpânului său și nu s-a pregătit deloc și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri. Dar cine n-a știut-o și a făcut lucruri vrednice de lovituri va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.”

„Când Domnul cere socoteala slujitorilor Săi, atunci va fi cercetat îndeaproape câștigul adus de fiecare talant. Lucrarea săvârșită descoperă caracterul celui ce a făcut-o.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 360 (cap. 25 – *Talanții*).

„Cei care ar fi putut exercita o influență în salvarea sufletelor, dacă ar fi ascultat de sfatul lui Dumnezeu, dar nu și-au făcut această datorie din cauza egoismului, indolenței sau pentru că s-au rușinat de crucea lui Hristos, nu numai că-și vor pierde sufletul, dar vor avea asupra veșmintelor lor sângele sărmanilor păcătoși. Va trebui să dea socoteală pentru binele pe care ar fi

putut să-l facă dacă s-ar fi consacrat lui Dumnezeu, însă nu au făcut acest lucru din cauza necredincioșiei lor. Aceia care au gustat cu adevărat bucuriile iubirii mântuitoare nu vor avea și nu vor putea avea odihnă până când nu li se va aduce la cunoștință planul mântuirii, tuturor celor cu care sunt ei în legătură” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 511 (cap. 86 — *Către tineri*).

„Fiecare dintre noi vom fi personal răspunzători; chiar și numai pentru o iotă făcută mai puțin decât am fi fost în stare să facem. Domnul măsoară cu exactitate fiecare posibilitate de lucru. Capacitățile nefolosite sunt luate în considerare tot atât de mult ca acelea care sunt folosite și dezvoltate. Dumnezeu ne consideră responsabili pentru tot ce am fi putut deveni printr-o folosire corectă a talentelor noastre. Vom fi judecați în conformitate cu lucrarea pe care am fi putut să o facem, dar nu am făcut-o, deoarece nu ne-am folosit puterile spre slava lui Dumnezeu. Chiar dacă nu ne vom pierde sufletele, în veșnicie vom ajunge să ne dăm seama de urmările nefolosirii talentelor noastre. Căci pentru orice cunoștință sau aptitudine pe care am fi putut s-o dobândim, dar n-am dobândit-o, va fi o pierdere veșnică.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 362 (cap. 25 — *Talanții*).

Miercuri

17 august

4. RESPONSABILITATEA INDIVIDUALĂ

a. Care sunt câteva dintre talentele pe care ispravnicul creștin ar trebui să le cultive și de ce? 1 Ioan 2:14; Romani 15:1.

1 Ioan 2:14: „V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău.”

Romani 15:1: „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine.”

„Darurile speciale ale Duhului Sfânt nu sunt singurii talanți despre care ne vorbește parabola din Matei 25:13–32. Ea include, de asemenea, toate darurile și înzestrările, fie înnăscute sau dobândite, naturale sau spirituale. Toate trebuie folosite în serviciul Domnului Hristos. Devenind ucenicii Săi, noi trebuie să ne predăm Lui cu tot ceea ce suntem și avem. Aceste daruri, El ni le dă înapoi curățite și înnobilate, spre a fi folosite spre slava Sa, prin [faptul că îi] binecuvântăm pe semenii noștri.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 328 (cap. 25 — *Talanții*).

„Puterea vorbirii este un talent ce ar trebui să fie cultivat cu multă stăruință. Dintre toate darurile pe care le-am primit din partea lui Dumnezeu, niciunul nu este capabil a fi o mai mare binecuvântare ca acesta. Cu vocea, noi convingem sau influențăm; cu ea, noi înălțăm rugăciunile noastre și lăudăm pe Dumnezeu; și tot cu ea, noi vorbim altora despre iubirea Răscumpărătorului nostru. Cât de important este, deci, ca ea să fie astfel educată, încât să fie cât mai folositoare spre bine.” – Ibid., p. 335 (cap. 25 – *Talanții*).

„Timpul nostru aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa și suntem sub cea mai solemnă obligație de a o folosi spre slava Sa. Despre nici un talent pe care El ni l-a dat nu ne va cere o mai strictă socoteală ca despre timpul nostru.

Valoarea timpului este inestimabilă. Domnul Hristos a considerat orice moment foarte prețios și așa ar trebui să-l socotim și noi. Viața este prea scurtă spre a fi risipită fără rost. Nu avem decât câteva zile de probă în care să ne pregătim pentru veșnicie.” – Ibid., p. 342 (cap. 25 – *Talanții*).

„Părinții ar trebui să îi învețe pe copiii valoarea și buna folosire a timpului. Să-i învățăm că a face ceva care va onora pe Dumnezeu și va fi o binecuvântare pentru omenire, este un lucru pe care merită să ne străduim să-l facem. Chiar din frageda lor copilărie, ei pot fi misionari pentru Dumnezeu.” – Ibid., p. 345 (cap. 25 – *Talanții*).

„Dumnezeu încredințează, de asemenea, oamenilor și mijloace materiale. El le dă puterea de a dobândi averi. El udă pământul cu roua cerului și cu ploaia înviorătoare. El dă lumina soarelui, care încălzește pământul, trezind la viață lucrurile din natură, făcându-le să înflorească și să aducă roade. Și El cere să-I dăm înapoi ceea ce este al Său.” – Ibid., p. 351 (cap. 25 – *Talanții*).

„Banii nu ne-au fost dați ca să ne onorăm și să ne slăvim pe noi înșine. Ca administratori credincioși, trebuie să-i folosim pentru a-L onora și glorifica pe Dumnezeu. Unii cred că doar o parte din ceea ce au Îi aparține lui Dumnezeu. După ce au pus deoparte o sumă pentru scopuri religioase și caritabile, ei consideră că ceea ce le-a rămas este al lor și-l pot folosi așa cum vor. Dar ei greșesc adoptând această atitudine. Tot ceea ce avem este al lui Dumnezeu și-I vom da socoteală de modul în care am folosit ce ne-a fost dăruit. Când cheltuim fiecare bănuț, se va vedea dacă-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe semenii noștri ca pe noi înșine.” – *Solii pentru tineret*, p. 310 (cap. 102 – *Responsabilitatea individuală*).

5. ADMINISTRATORI PENTRU ÎMPĂRĂȚIE

a. Care ar trebui să fie ținta energiei tuturor talentelor noastre? Filipeni 3:7-14.

Filipeni 3:7-14: „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părțasia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți. Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit, dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

„Sunteți o privesc pentru lume, îngeri și oameni... Profitați la maximum de momentele de aur, valorificând talentele pe care vi le-a dat Dumnezeu, ca să puteți strânge ceva pentru Stăpânul vostru și să fiți o binecuvântare pentru toți cei din jurul vostru. Fie ca îngerii cerești să privească cu plăcere asupra voastră fiindcă sunteți loiali și credincioși lui Isus Hristos.”
— *The Youth's Instructor*, 12 iulie, 1894.

„Folosirea cu înțelepciune a ocaziilor pe care le aveți, cultivarea talentelor cu care v-a înzestrat Dumnezeu sunt cele care vă vor face bărbați și femei pe care Dumnezeu îi aprobă, o binecuvântare pentru societate. Standardul vostru să fie sus și, cu o energie nestăpânită, folosiți la maxim talentele și ocaziile pe care le aveți și grăbiți-vă spre țintă.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 87 (cap. 9 – *Importanța educației*).

„Aveți de gând să vă predați Domnului? Sunteți gata să vă angajați în lucrarea pe care El v-a încredințat-o? Isus le-a spus ucenicilor Săi: ‘Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură’ [Marcu 16:15]. Înaintea acestei porunci, vă veți însuși timpul și energiile după cum vă dictează propria dispoziție, în loc să urmați sfatul lui Dumnezeu?” — *Sons and Daughters of God*, p. 273.

„Aici, în această lume, în aceste timpuri din urmă, fiecare om va arăta ce putere îi stăpânește inima și îi controlează acțiunile. Dacă este puterea adevărului divin, aceasta îl va conduce la fapte bune...”

Fie că ești tânăr, fie că ești bătrân, Dumnezeu te pune la încercare acum. Tu îți hotărăști acum destinul veșnic.” — *Maranatha*, p. 43.

Vineri

19 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum pot să fie cultivate anumite talente în modul cel mai bun pentru Dumnezeu?**
- 2. Cum beneficiază biserica de pe urma administrării atente a talentelor noastre?**
- 3. Ce ar trebui să iau mai serios în considerare, referitor la talentele încredințate mie în mod individual?**
- 4. Ce trebuie să realizez despre responsabilitatea pe care o am în fața lui Dumnezeu pentru talentele mele?**
- 5. Descrieți responsabilitatea tuturor creștinilor, indiferent de vârstă sau aptitudine.**

Motivați de dragoste

Text de memorizat: „Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.” (1 Corinteni 13:2).

„Învățați că dragostea asemenea lui Hristos este de obârșie cerească și că fără ea toate calificările sunt fără valoare.” — *The Review and Herald*, 21 iulie, 1904.

Recomandare pentru studiu: *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, pp. 20–23 (cap. 3 – *De ce îi folosește Dumnezeu pe oameni?*).

Duminică

21 august

1. UN CAPITOL PENTRU ASTĂZI

a. Cum este ispravnicul creștin influențat de studiul cu rugăciune și meditație cu privire la 1 Corinteni 13? 2 Corinteni 3:18; 1 Ioan 4:19–21.

2 Corinteni 3:18: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

1 Ioan 4:19–21: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu” și urăște pe fratele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său.”

„Domnul dorește să îndrept atenția poporului Său la cel de-al treisprezecelea capitol din 1 Corinteni. Citiți acest capitol în fiecare zi și veți căpăta alinare și putere.” — *The Review and Herald*, 21 iulie, 1904.

„În cel de-al treisprezecelea capitol din 1 Corinteni, apostolul Pavel definește adevărata dragoste asemenea lui Hristos... Acest capitol este o expresie a ascultării tuturor celor care-L iubesc pe Dumnezeu și țin poruncile Lui. Acesta este pus în aplicare în viața fiecărui adevărat credincios.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1091.

b. Ce ar trebui să ia în considerare în mod profund toți cei care mărturisesc și caută să împărtășească adevărul prezent în aceste ultime zile? 2 Petru 1:10-12.

2 Petru 1:10-12: „De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră, căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți.” (engl. „în adevărul prezent”) (2 Petru 1:10-12)

„Cât de atenți ar trebui să fim, ca acțiunile și cuvintele noastre să fie toate în armonie cu adevărul sacru pe care ni l-a încredințat Dumnezeu! Oamenii din lume privesc la noi să vadă ce face credința noastră pentru caracterele și viețile noastre. Ei privesc să vadă dacă aceasta are un efect sfințitor asupra inimilor noastre, dacă devenim schimbați după asemănarea lui Hristos. Ei sunt gata să descopere fiecare defect din viețile noastre, fiecare inconsecvență din acțiunile noastre. Să nu le dăm nicio ocazie de a aduce reproșuri împotriva credinței noastre.” — *The Review and Herald*, 5 iunie, 1888.

Luni

22 august

2. BIRUIND EGOISMUL

a. De ce este cunoștința adevărului – împreună cu o abilitate cizelată de a o exprima – insuficientă pentru a-L slăvi pe Hristos? 1 Corinteni 13:1.

1 Corinteni 13:1: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omeneste și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.”

„Dacă prin cunoașterea adevărului nu se produce nicio frumusețe în suflet, dacă [ea] nu supune, nu înmoaie și nu recrează omul după imaginea proprie a lui Dumnezeu, nu este de niciun folos pentru primitor; ci este ca o aramă sunătoare și ca un chimval zăngănitor.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1181.

„Pentru Dumnezeu nu contează nici oratorul pregătit, nici intelectul ascuțit. Scopul sincer, evlavia profundă, dragostea pentru adevăr, temerea de Dumnezeu, acestea au o influență grăitoare. O mărturie din inimă, care vine de pe buze în care nu se găsește viclenie, plină de credință și încredere umilă, chiar prezentată de o limbă bălbăită, este considerată de Dumnezeu

la fel de prețioasă ca aurul; în timp ce vorbirea înțeleaptă, oratoria elocventă a unuia căruia îi sunt încredințate mari talente, dar care lasă de dorit în privința sincerității, a scopului neclintit, a purității, lipsei de egoism, sunt asemenea unei arame sunătoare și a unui chimval zăngănitor. El poate spune lucruri pline de duh, poate relata anecdote amuzante, poate să se joace cu sentimentele; dar spiritul lui Isus nu este în aceasta. Toate aceste lucruri pot mulțumi inimile nesfințite, dar Dumnezeu ține în mâinile Sale cumpăna care cântărește cuvintele, spiritul, sinceritatea, devotamentul și declară toate acestea ca fiind mai ușoare decât deșertăciunea, [vanitatea].” – Ibid., vol. 6, p. 1091.

b. Ce avertisment este dat împotriva întrebuirii centrate pe sine a binecuvântărilor lui Dumnezeu? Maleahi 2:2; Iacov 2:15, 16.

Maleahi 2:2: „Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă Numelui Meu”, zice Domnul oștirilor, „voi arunca în voi blestemul și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentru că n-aveți pe inimă porunca Mea.”

Iacov 2:15, 16: „Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele și unul dintre voi le zice: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!” fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?”

„Păcatul care este nutrit în cea mai mare măsură și care ne desparte de Dumnezeu, producând atât de multe tulburări spirituale contagioase, este egoismul. Nu poate exista o întoarcere la Domnul decât prin renunțare la sine. Prin noi înșine, nu putem face nimic; însă, prin Dumnezeu care ne întărește, putem trăi să facem bine altora și să evităm în felul acesta răul egoismului. Nu este nevoie să mergem în țări păgâne spre a ne manifesta dorința de a-I consacra totul lui Dumnezeu într-o viață utilă, neegoistă. Trebuie să facem acest lucru în cercul familiei, în biserică, printre acei cu care ne asociem și cu care facem afaceri. Tocmai în umblarea obișnuită a vieții, este locul unde eul trebuie să fie respins și ținut în supunere.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 132 (cap. 17 – *Despărțirea de lume*).

3. O CURSĂ PENTRU ADMINISTRATORUL CREȘTIN

- a. **Deși doctrinele scripturale, înțelegerea cu exactitate a profețiilor și curajul fără compromisuri sunt esențiale, care este avertismentul pentru toți cei care cred adevărul prezent? 1 Corinteni 13:2, 3.**

1 Corinteni 13:2, 3: „Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”

„Oricât de impresionant ar fi declarațiile cuiva, dacă inima lui nu este plină de iubirea pentru Dumnezeu și pentru semenii săi, el nu este un adevărat ucenic al lui Hristos. Chiar dacă ar avea o credință atât de mare, încât să manifeste puterea de a face minuni, dacă nu are iubire, credința lui este lipsită de valoare. El ar putea manifesta o mare dărnicie; dar dacă ar dăruia săracilor bunurile sale din alte motive decât din iubire, faptele lui nu ar fi răsplătite prin favoarea lui Dumnezeu. În zelul său, el ar putea chiar să întâmpine o moarte de martir; totuși dacă n-ar fi mânat de iubire, el ar fi privit de Dumnezeu ca un entuziast înșelat sau ca un ipocrit ambițios.” — *Faptele Apostolilor*, p. 318 (cap. 30 – *Chemarea la o treaptă mai înaltă*).

- b. **Ce pericole pot asalta chiar și pe cei mai zeloși susținători ai întregitei solii îngerești? Apocalipsa 3:17; Isaia 65:5.**

Apocalipsa 3:17: „Pentru că zici: <Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Isaia 65:5: „și care totuși zice: ‘Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci sunt sfânt!’... Asemenea lucruri sunt un fum în nările Mele, un foc care arde neconținut!’”

„O religie legalistă a fost considerată religia corectă pentru acest timp. Dar aceasta este o greșeală. Muștrarea lui Hristos pentru farisei se aplică aceluia care și-au pierdut din inimă dragostea lor dintâi. O religie rece, legalistă nu poate niciodată să conducă suflete la Hristos; pentru că aceasta este o religie lipsită de dragoste, lipsită de Hristos. Când posturile și rugăciunile sunt practicate într-un spirit de îndreptățire de sine, ele sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Adunarea solemnă pentru închinare, cercul ceremoniilor religioase, umilința exterioară, pretinsul sacrificiu – toate declară

lumii mărturia că înfăptuitorul acestor lucruri se consideră drept. Aceste lucruri atrag atenția asupra celui care respectă datoriile riguroase, făcându-l să spună: 'Acest om are drept la cer.' Dar totul este o amăgire. Faptele nu vor cumpăra pentru noi intrarea în cer. Singura mare Jertfă care a fost făcută este îndestulătoare pentru toți cei care vor crede... Priviți la Dumnezeu, nu priviți la oameni. Dumnezeu este Tatăl vostru ceresc, care este dispus să suporte cu răbdare slăbiciunile și neputințele voastre, să le ierte și să le vindece." — *The Review and Herald*, 20 martie, 1894.

„Nu există nimic, care să poată slăbi într-atât influența bisericii, precum lipsa de iubire... Dacă ne vom confrunta cu opoziție din partea dușmanilor noștri, care sunt reprezentați ca niște lupi, să avem grijă să nu manifestăm același spirit între noi.” — *Ibid.*, 5 iunie, 1888.

Miercuri

24 august

4. SCOTÂND DINTR-O FÂNTÂNĂ PURĂ

- a. Ce fel de serviciu este inacceptabil înaintea lui Dumnezeu și de ce? Ieremia 2:13; Isaia 58:4, 5. Cum putem birui această problemă? Isaia 58: 6–8.**

Ieremia 2:13: „Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.”

Isaia 58:4, 5: „Iată, postiți ca să vă ciorovăiți și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus. Oare acesta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig și să se culce pe sac și cenușă? Aceasta numești tu post și zi plăcută Domnului?”

Isaia 58:6-8: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, (engl.: „desface sarcinile grele”), dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău! Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți.”

„Vegheați în rugăciune. Doar pe această cale puteți pune întreaga voastră ființă în lucrarea Domnului. Eul trebuie pus pe ultimul plan. Cei care acordă importanță eului dobândesc o astfel de educație care, în curând, devine a doua lor natură; și ei vor eșua curând în a înțelege că în loc să-L înalțe pe Isus, se înalță pe ei înșiși, că în loc de a fi canale prin care apa vie

să poată curge ca să-i învioreze pe ceilalți, ei absorb simpatiile și afecțiunile celor din jurul lor. Aceasta nu înseamnă loialitate față de Domnul nostru Cel răstignit.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 560 (secț. 12 – *Pilde pentru turmă*).

„Moartea zilnică a eului în micile tranzacții ale vieții este ceea ce ne face biruitori. Trebuie să uităm eul în dorința de a face bine altora.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 132 (cap. 17 – *Despărțirea de lume*).

b. Descrieți rezultatul adevăratei religii. Iacov 1:27.

Iacov 1:27: „Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntințați de lume.”

c. Cum putem produce aceste roade vii? Ioan 7:37, 38.

Ioan 7:37, 38: „În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”

„Religia curată a lui Isus este fântâna din care se revarsă șuvoaie de caritate, dragoste, sacrificiu de sine.

Un creștin este un bărbat sau o femeie după asemănarea lui Hristos, activ în serviciul lui Dumnezeu, care participă la întâlnirile sociale, a cărui prezență îi va încuraja și pe alții. Religia nu constă în fapte, dar religia face fapte; ea nu este inactivă.

Mulți par să simtă că religia are tendința de a-l face pe posesorul ei îngust și inhibat, dar religia adevărată nu are o influență care îngustează; lipsa religiei este cea care inhibă facultățile și îngustează mintea. Atunci când un om este îngust, aceasta este o dovadă că el are nevoie de harul lui Dumnezeu, de ungerea cerească; întrucât creștin se numește cel prin care Domnul, Dumnezeul oștirilor, poate lucra, astfel încât el să poată ține căile Domnului pe pământ și să descopere voința Sa înaintea oamenilor.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 935.

Joi

25 august

5. PUTERE PENTRU O ADMINISTRARE VERITABILĂ

- a. Care este cea mai înaltă treaptă a scării progresului creștin? 2 Petru 1:4-7. Ce trebuie să realizăm când căutăm să cultivăm toate calitățile unui adevărat creștin?**

2 Petru 1:4-7: „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit (engl.: „ați scăpat”) de stricăciunea care este în lume prin poftă. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”

(2 Petru 1:5-7, engl. KJV: „Și pe lângă aceasta, dându-vă toată silința, adăugați la credința voastră, virtutea; și la virtute, cunoștința; și la cunoștință, temperanța; și la temperanță, răbdarea; și la răbdare, evlavia; și la evlavie amabilitatea (bunătatea) frățescă; și la amabilitatea (bunătatea) frățescă, dragostea creștină (caritatea).”)

„Trebuie să adăugăm la credință virtutea; și la virtute, cunoștința; și la cunoștință, înfrânarea; la înfrânare, răbdarea; și la răbdare, evlavia; la evlavie, bunătatea frățescă; la bunătatea frățescă, dragostea creștină. Nu trebuie să credeți că trebuie să așteptați până când ați desăvârșit o virtute, înainte de a cultiva alta. Nu, ele trebuie să se dezvolte laolaltă, hrănite permanent din fântâna dragostei; în fiecare zi pe care o trăiți, puteți desăvârși binecuvântatele însușiri descoperite pe deplin în caracterul lui Hristos; și când veți face aceasta, veți aduce lumină, dragoste, pace și bucurie în casele voastre.” — *The Review and Herald*, 29 iulie, 1890.

b. Explicați cum putem dobândi o nouă viață spirituală și motivații corecte. Ezechiel 37:1-14; Marcu 2:22.

Ezechiel 37:1-14: „Mâna Domnului a venit peste mine și m-a luat în Duhul Domnului și m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase. M-a făcut să trec pe lângă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte multe pe fața văii și erau uscate de tot. El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta!” El mi-a zis: „Prorocește despre oasele acestea și spune-le: ‘Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: «Iată că voi face să intre în voi un duh și veți învia! Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi și veți învia. Și veți ști că Eu sunt Domnul.»’” Am prorocit cum mi se poruncise. Și, pe când proceam, s-a făcut un vuiet și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat unele de altele! M-am uitat și iată că le-au venit vine, carnea a crescut și le-a acoperit pielea pe deasupra, dar nu era încă duh în ele. El mi-a zis: „Prorocește și vorbește duhului! Prorocește, fiul omului, și zi duhului: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Duhule, vino din cele patru vânturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze!»’” Am prorocit cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei și au înviat și au stat pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr. El mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: ‘Ni s-au uscat

oasele, ni s-a dus nădejdea; suntem pierduți!’ De aceea, proroceste și spune-le: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! Voi pune Duhul Meu în voi și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut», zice Domnul.”

Marcu 2:22: „Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, altfel, vinul cel nou smerge burdufurile și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.”

„Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit; Dumnezeu, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și măhnită!’ (Psalmii 51:17). Omul trebuie să fie golit de eul lui înainte de a putea fi, în înțelesul deplin al cuvântului, un credincios în Isus. Când s-a renunțat la eu, Domnul poate face din om o faptură nouă. Vase noi pot să cuprindă vin nou. Iubirea lui Hristos îl va însufleți pe credincios cu o viață nouă. În cel care privește la Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre, se va manifesta caracterul lui Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 280 (cap. 28 – *Levi-Matei*).

Vineri

26 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce ar trebui ispravnicul creștin să studieze zilnic 1 Corinteni 13?
2. În ce fel poate fi în pericol oricare dintre noi, de a deveni ca o armă sunătoare sau un chimval zăngănitor?
3. De ce ar putea fi pierdut un martir care-l mărturisește pe Hristos?
4. Când vor fi atitudinea și lucrarea noastră plăcute lui Dumnezeu?
5. Cum lucrează dragostea creștină împreună cu celelalte calități din 2 Petru 1:4-7?

Sabat, 3 septembrie 2022

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă și un sediu în Santa Lucia

Santa Lucia este o țară independentă insulară din Indiile de Vest, situată în estul Mării Caraibilor, la nord/nord-est de Saint Vincent, la nord-vest de Barbados și la sud de Martinica, acoperind o suprafață de 617 km² (238 mile²), cu o populație de peste 183.000 de locuitori.

Insula a fost sub dominație britanică în anumite perioade, iar alterori sub cea franceză, britanicii dobândind controlul definitiv în 1814. La 22 februarie 1979, Santa Lucia a devenit stat independent și membru al Commonwealth-ului Națiunilor. Astăzi, economia sa se concentrează pe turism, industrie, producție de banane și activități bancare.

Limba oficială este engleza. Dialectul kreol francez de Santa Lucia, care este denumit colocvial Patois („Patwa”), este, de asemenea, vorbit de 95% din populație.

Aproximativ 61,5% dintre oameni sunt romano-catolici; 25,5% sunt protestanți (advențiști de ziua a șaptea 10,4%; pentecostali 8,9%; bapțiști 2,2%; anglicani 1,6%; Biserica lui Dumnezeu 1,5% și alții 0,9%). Aproximativ 1,9% din populație aderă la mișcarea Rastafari. Alte religii includ Martorii lui Iehova, Islamul, Credința Baha'i, Iudaismul și Budismul.

În anul 1994, ca răspuns la rugăciunile stăruitoare ale sufletelor care căutau redeştere și reformă, o lecție biblică pentru Sabat a ajuns pe insulă, urmată de vizite din partea AZS-MR.

În anul 2000, cinci suflete prețioase au fost botezate. Deși vrăjmașul a încercat în diferite moduri să distrugă lucrarea, Domnul a învins. În anul 2017, un pastor, împreună cu familia sa au fost trimiși aici pentru a sprijini și dezvolta misiunea. Acum vedem nevoia majoră de a avea o capelă și un sediu care să reprezinte în mod întemeiat lucrarea Domnului în acest loc.

„Ca popor, ar trebui să manifestăm un spirit de economie și abnegație... Timpul este scurt și ar trebui să aducem fiecare dolar care nu e necesar pentru a ne asigura traiul obișnuit – ca jertfă de mulțumire pentru Dumnezeu. Este al Domnului, iar El mi-a arătat că, pe teritoriul acestei țări și în insulele mării, ar trebui ridicate locașuri de închinare și școli.” — *Lucrarea pastorală*, p. 244 (cap. 42 – *Clădirea bisericii*).

Acesta este motivul pentru care facem apel la dumneavoastră să ne susțineți cauza nobilă și vă mulțumim din suflet, în mod anticipat.

Frații și surorile voastre din Santa Lucia

Numai motivații curate!

Text de memorizat: „[Dragostea creștină] nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său.” (1 Corinteni 13:5).

„Drumul către Paradis nu este unul de înălțare de sine, ci de pocăință, mărturisire, umilință, de credință și ascultare.” — *The Review and Herald*, 23 decembrie, 1890.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 50–60 (cap. 4, 5)

Duminică

28 august

1. FIIND ATENȚI LA PURTAREA NOASTRĂ

a. Numiți una din caracteristicile dragostei creștine, în ceea ce privește purtarea obișnuită. 1 Corinteni 13:5 (prima parte).

1 Corinteni 13:5 p.p.: „nu se poartă necuviincios...”

b. Dați câteva exemple de purtare necuviincioasă pe care ar trebui să le recunoaștem ca pe un avertisment. Galateni 2:11–13; Iacov 2:1–4, 8, 9.

Galateni 2:11–13: „Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva în față, căci era de osândit. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu neamurile, dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte de teama celor tăiați împrejur. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățărniciei lor.”

Iacov 2:1–4, 8, 9: „Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare și intră și un sărac îmbrăcat prost și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare și-i ziceți: „Tu șezi în locul acesta bun!” și apoi ziceți săracului: „Tu stai acolo în picioare!” sau: „Șezi jos la picioarele mele!”, nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?...^{8,9} Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”, bine faceți. Dar, dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de lege.”

c. Cum este avertizat ispravnicul creștin împotriva unui alt tip de purtare necuviincioasă? Proverbele 14:29; 18:23 (a doua parte).

Proverbele 14:29: „Cine este încet la mânie are multă pricepere, dar cine se aprinde iute face multe prostii.”

Proverbele 18:23 u.p.: „... dar bogatul răspunde cu asprime.”

„Există o categorie de oameni care au ajuns lipsiți de stăpânire de sine; ei nu și-au înfrânat temperamentul, nici limba; iar unii dintre aceștia pretind că sunt urmași ai lui Hristos, dar nu sunt. Isus nu le-a dat un astfel de exemplu. Când vor avea blândețea și umilința Salvatorului, ei nu vor acționa după îndemnurile inimii firești, pentru că acestea vin de la Satan. Unii sunt nervoși, și dacă încep să-și piardă stăpânirea de sine în cuvânt sau spirit sub o provocare, sunt la fel de îmbătați cu mânie precum cel beat cu băutură. Ei sunt lipsiți de înțelegere și nu se lasă ajutați și convingși; ei nu sunt raționali; Satan deține pentru moment controlul deplin. Fiecare din aceste manifestări de mânie slăbesc sistemul nervos și puterile morale, devenind din ce în ce mai dificil de a înfrâna mânia la o altă provocare. Există doar un remediu pentru această categorie de oameni – auto-controlul evident în toate împrejurările.” — *The Youth's Instructor*, 10 noiembrie, 1886.

Luni

29 august

2. PRUDENȚA ÎNGĂDUITOARE

a. Cum suntem îndemnați să dezvoltăm un comportament asemenea lui Hristos, în special față de cei care ne pot provoca pe nedrept? Iacov 1:19-21; Proverbele 15:1; 19:11.

Iacov 1:19-21: „[...] preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnice la mânie, căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu. De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele.”

Proverbele 15:1: „Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră atâțâ mânia.”

Proverbele 19:11: „Înțelepciunea face pe om răbdător și este o cinste pentru el să uite greșelile (engl.: să treacă peste o greșală).”

„[Hristos] a fost acuzat pe nedrept, totuși El nu Și-a deschis gura pentru a Se îndreptăți. Cât de mulți acum, când sunt acuzați de ceea ce nu sunt vinovați, simt că este un timp când răbdarea încetează a mai fi virtute și, pierzându-și firea, spun vorbe care întristează Duhul Sfânt.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1148.

„Dacă mândria și egoismul ar fi lăsate deoparte, cinci minute ar fi suficiente pentru a îndepărta cele mai multe dificultăți. Îngerii au fost îndurerăți și Dumnezeu nemulțumit din pricina orelor care au fost petrecute în îndreptățirea eului.” — *Scrieri timpurii*, p. 119 (secț. *Pentru cei lipsiți de experiență*).

b. Dați exemple despre cum un ispravnic creștin ar putea manifesta chibzuință caritabilă. Fapte 9:36-39.

Fapte 9:36-39: „În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care, în tălmăcire, se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.” Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca pe când era cu ele.”

„La Iope, care era lângă Lida, trăia o femeie numită Dorca, ale cărei fapte bune o făcuseră să fie foarte îndrăgită. Ea era o demnă ucenică a lui Isus și viața ei era plină cu fapte de bunătate. Ea știa cine avea nevoie de haine călduroase și cine avea nevoie de simpatie și cu dragă inimă slujea celor săraci și întristați. Degetele ei iscusite erau mai active decât limba ei.” — *Faptele Apostolilor*, p. 131 (cap. 14 – *În căutarea adevărului*).

„Predicarea constituie doar o mică parte din lucrarea care trebuie făcută pentru mântuirea sufletelor. Spiritul lui Dumnezeu îi convinge pe păcătoși de adevăr și îi așază în brațele bisericii. Pastorii își pot face partea lor, însă ei nu pot face niciodată lucrarea pe care trebuie să o îndeplinească biserica. Dumnezeu cere bisericii Sale să se îngrijească de cei care sunt fără experiență și tineri în credință, să se ducă la ei, nu pentru a bârfi împreună, ci pentru a se ruga cu ei și a le spune cuvinte care să fie ca ‘niște mere de aur în tablouri de argint’ [Proverbele 25:11, engl.]...

Este de datoria copiilor lui Dumnezeu de a fi misionari pentru El, de a se afla în mijlocul celor care au nevoie de ajutor. Dacă cineva se clatină sub ispită, cazul său ar trebui abordat cu atenție și tratat cu înțelepciune, deoarece este în joc interesul său veșnic, iar cuvintele și faptele celor care

lucrează pentru el pot fi o mireasmă de viață spre viață sau de moarte spre moarte.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 4, p. 69 (cap. 7 – *Conlucrători cu Hristos*).

Marți

30 august

3. IUBIREA ALTRUISTĂ – UN REMEDIU ÎMPOTRIVA EULUI

a. Când devine o raritate dragostea adevărată pentru alții – și cum trebuie depășită această problemă? Matei 24:12; Apocalipsa 2:2-4; Evrei 12:2-4.

Matei 24:12: „Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.”

(*Matei 24:12, engl. KJV: „Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea multora se va răci.”*)

Apocalipsa 2:2-4: „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi, că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai oboșit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

Evrei 12:2-4: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului.”

„Dragostea față de Dumnezeu a scăzut în biserică și, ca rezultat, iubirea de sine a încolțit într-o nouă activitate. Odată cu pierderea dragostei față de Dumnezeu a venit pierderea dragostei față de frați.” – *The Review and Herald*, 20 martie, 1894.

„Această viață, atât de zbuciumată de lupte și îngrijorări, să fie adusă în legătură cu Hristos și atunci eul nu va mai protesta pentru supremație.” – *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 3, p. 1161.

„Mândria și venerarea de sine nu pot să înflorească în sufletul care păstrează proaspete în memorie scenele Calvarului.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 661 (cap. 72 – *În amintirea Mea*).

b. Care este un motiv important care îl face pe ispravnicul creștin să strălucească în această lume? 1 Corinteni 10:24.

1 Corinteni 10:24: „Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia.”

„Altruismul, principiul Împărăției lui Dumnezeu, este principiul pe care Satan îl urăște; el neagă însăși existența acestuia. Încă de la începutul marii lupte, Satan s-a luptat să dovedească faptul că principiile lui Dumnezeu sunt egoiste, el procedând la fel cu toți cei care servesc lui Dumnezeu. Lucrarea lui Hristos și a tuturor celor ce poartă Numele Lui este aceea de a contrazice pretenția lui Satan.

Tocmai pentru a oferi, în propria Lui viață, o ilustrație a lipsei de egoism, a venit Isus în chip omenesc. Toți cei care acceptă acest principiu, trebuie să conlucreze cu El pentru demonstrarea lui practică în viața de zi cu zi. A alege dreptatea pentru că este drept; a sta pentru adevăr cu prețul suferinței și al sacrificiului — aceasta este moștenirea robilor Domnului, și neprihănirea lor vine de la Mine, zice Domnul’ (Isaia 54:17).” – *Educație*, pp. 154, 155 (cap. 16 – *Biografii biblice*).

„În ceruri, nimeni nu se va gândi la sine, nici nu-și va căuta propria lui plăcere, ci toți, dintr-o dragoste curată, neprefăcută, vor căuta fericirea ființelor cerești din jurul lor. Dacă dorim să ne bucurăm de societatea cerească pe pământul înnoit, trebuie să fim guvernați încă de aici de principii divine.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 132 (cap. 17 – *Despărțirea de lume*).

Miercuri

31 august

4. PRIORITIZĂND CEEA CE ESTE MAI IMPORTANT

a. Ce ar trebui să ia în considerare administratorul creștin în alegerea priorităților? 1 Ioan 2:15–17.

1 Ioan 2:15-17: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

„Dacă toți banii care sunt folosiți în mod extravagant pentru lucruri inutile, ar fi puși în vistieria lui Dumnezeu, am vedea bărbați, femei și tineri predându-se lui Isus și făcându-și partea de a coopera cu Hristos și cu îngerii. Cea mai bogată binecuvântare a lui Dumnezeu ar veni peste bisericile noastre și multe suflete ar fi convertite la adevăr.” – *The Review and Herald*, 23 decembrie, 1890.

„Când cazurile tuturor oamenilor ajung înaintea lui Dumnezeu, nu va fi pusă întrebarea ‘Ce au mărturisit ei?’ ci ‘Ce au făcut ei? Au fost ei împlinitori ai Cuvântului? Au trăit pentru ei înșiși — ori s-au deprins cu fapte de binefacere, de bunătate și de dragoste, punându-i pe alții pe primul loc și tăgăduindu-se pe ei înșiși pentru ca să poată binecuvânta pe alții?’... Hristos a fost întristat și rănit de vădita noastră dragoste de sine și de indiferența față de necazurile și de nevoile celorlalți.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 525 (cap. 47 – *Datoria omului față de semenii săi*).

„Dacă toți aceia care mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos ar fi în adevăr sfințiți, atunci mijloacele lor, în loc să fie cheltuite în practici inutile și chiar dăunătoare, ar fi aduse în vistieria Domnului, iar creștinii ar da un exemplu de cumpătare, de lepădare de sine și de jertfire. Atunci ei ar fi lumina lumii.” — *Tragedia veacurilor*, p. 475 (cap. 27 – *Redeșteptări moderne*).

b. Ca administratori în ultimele zile, ce atitudini ar trebui să evităm – sau, pe de altă parte, să adoptăm? Isaia 58:2-4, 10-12; Proverbele 21:3.

Isaia 58:2-4, 10-12: „În toate zilele Mă întreabă și vor să afle căile Mele, ca un neam care ar fi înfăptuit neprihănirea și n-ar fi părăsit Legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. ‘La ce ne folosește să postim’, zic ei, ‘dacă Tu nu vezi?’ La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucrul acesta?’ Pentru că”, zice Domnul, „în ziua postului vostru vă lăsați în voia pornirilor voastre și asuprați pe simbriașii voștri. Iată, postiți ca să vă ciorovați și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus...¹⁰⁻¹² dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua-n amiaza mare! Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă și va da din nou putere mădularilor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă. Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temelii străbune; vei fi numit Dregător de spărturi, Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.”

Proverbele 21:3: „A face dreptate și judecată este mai plăcut Domnului decât jertfele.”

„În lucrarea noastră vom găsi o înaltă mărturisire de evlavie și multă exactitate exterioară strâns legate de o mare răutate interioară. Oamenii prezentați în Isaia 58 se plâng că Domnul permite ca serviciile lor să treacă neobservate. Această plângere este expresia inimilor nesupuse prin har, răzvrătite împotriva adevărului.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 4, pp. 1148, 1149.

„Mulți sunt aplaudați pentru virtuți pe care nu le dețin. Cercetătorul inimilor cântărește motivațiile și, adesea, fapte mult aplaudate de oameni sunt înregistrate de El ca izvorând din egoism și ipocrizie josnică. Fiecare faptă din viața noastră, indiferent dacă este excelentă și demnă de laudă sau vrednică de condamnare, este judecată de Dumnezeu, Cercetătorul inimilor, potrivit cu motivațiile care au determinat-o.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 275 (sect. 7 – *Factori esențiali în lucrarea Evangheliei*).

Joi

1 septembrie

5. URMÂNDU-L PE HRISTOS ÎN LEPĂDARE DE SINE

a. Care este principiul de bază al slujirii creștine veritabile?

Fapte 20:35.

Fapte 20:35: „În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‘Este mai ferice să dai decât să primești.’”

„Există o lucrare de făcut în orașele noastre – o lucrare de făcut în fiecare loc. Dumnezeu va lua bărbații de la plug, de la stână, de la vie și îi va pune în locul acelor care cred că trebuie să aibă cele mai mari salarii. Cei care se agață de salariile mari vor găsi în banii pe care-i vor câștiga toată răsplata pe care o vor primi vreodată. De la unii ca aceștia nu se poate aștepta să simtă o povară pentru salvarea sufletelor care pier. Domnul nu poate să-i folosească pe unii ca aceștia în lucrarea Sa. Până când nu alungă egoismul din inimile lor, eforturile lor sunt fără valoare.” – *The Review and Herald*, 15 decembrie, 1904.

„Inteligențele cerești pot coopera cu acela care caută, nu să-și înalțe eul, ci să salveze suflete.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 436 (cap. 48 – *Cine este mai mare?*).

b. Ce ar trebui să-l inspire pe administratorul creștin cu motivații curate, proaspete, pentru slujire? 2 Corinteni 8:8, 9.

2 Corinteni 8:8, 9: „Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă, ci pentru râvna altora și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.”

„Isus Și-a părăsit locuința din slavă, Și-a îmbrăcat divinitatea în umanitate și a venit într-o lume pătată și contaminată de blestemul păcatului. El ar fi putut rămâne în locuința Sa cerească și ar fi putut primi adorarea

îngerilor; dar El a venit pe pământ să caute și să salveze pe cel pierdut, pe muritor. 'S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți' (2 Corinteni 8:9). El, Maiestatea cerului, Cel care era una cu Tatăl, a renunțat la Sine, a făcut tot sacrificiul posibil, pentru ca omul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Hristos nu a trăit pentru a-Și plăcea Lui Însuși. Dacă și-ar fi plăcut Lui Însuși, unde am fi noi astăzi?" — *The Review and Herald*, 23 decembrie, 1890.

Vineri

2 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum mă pot face vinovat/ă de purtare necuviincioasă?**
- 2. Ce putem învăța de la Hristos și urmașii Săi despre dragostea creștină?**
- 3. Cum trebuie să se manifeste dragostea mișcătoare pentru Hristos în noi?**
- 4. De ce trebuie să ne cercetăm întotdeauna propriile priorități și motivații?**
- 5. Ce ar trebui să facem pentru a susține mai cu ardoare lucrarea lui Dumnezeu?**

Administrarea aplicată

Text de memorizat: „*Cel stricat, prin mândria înfățișării sale, nu vrea să caute pe Dumnezeu; Dumnezeu nu este în toate gândurile sale.*” (Psalmii 10:4, engl. KJV).

„Spiritul vostru să fie curățit de tot ce e pământesc, de toate gândurile nesfinte, neîndurătoare. Cuvintele voastre să fie curățite, sfințite, însuflețind și reîmprospătând pe toți cei cu care vă asociați. Nu fiți ușor de provocat.” – *Înalta noastră chemare*, p. 174.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 707–709 (sect. *Responsabilitate pentru lumina primită*).

Duminică

4 septembrie

1. DEZVOLTÂND CALITĂȚI NOBILE

- a. **Ce ar trebui să caracterizeze atitudinea noastră față de toți oamenii – și ce ne poate ajuta să menținem consecvent o astfel de atitudine?** 1 Tesaloniceni 5:14, 15, 23; 1 Corinteni 9:25.

1 Tesaloniceni 5:14, 15, 23: „*Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți. Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău, ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți...*”²³ *Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi (engl. ireproșabile), fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.*”

1 Corinteni 9:25: „*Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate vesteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate vesteji.*”

- b. **Cum este văzut progresul în viața administratorului creștin și prin ce metode este obținut acesta?** Coloseni 3:8–10, 13; Iacov 3:17, 18.

Coloseni 3:8-10, 13: „*Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui*

ce l-a făcut...¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.”

Iacov 3:17, 18: „Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

„Atunci când aveți de suportat mici dificultăți care par grele, gândiți-vă la Isus, scumpul Salvator, cum a suferit și cât a îndurat ca să-i salveze pe muritorii păcătoși.” — *Manuscript Releases*, vol. 3, p. 124.

„Voi veți fi greșit înțeleși. Lăsați pe seama lui Dumnezeu nedreptățile care credeți că există. Fiți ușor de înduplecat și nu fiți ușor de provocat. Nu roștiți cuvinte mânioase din cauza vreunui lucru pe care l-ați auzit. Aceasta vă strică influența. Fie ca harul lui Dumnezeu să vă ajute să aveți răbdare.” — *Ibid.*, vol. 19, p. 149.

„Trebuie să cultivăm dragoste, nu ceea ce este fals numită iubire de oameni, care ne-ar conduce să iubim păcatul și să apreciem păcătoșii, ci iubirea de oameni descrisă în Biblie și înțelepciunea biblică, aceea care este întâi curată, apoi pașnică, ușor de înduplecat, plină de îndurare și roade bune.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 558 (cap. 55 – *Lucrătorii credincioși*).

Luni

5 septembrie

2. ADMINISTRATORI AI CĂMINULUI ȘI COMUNITĂȚII

a. Ce principii trebuie să se întrunească în instruirea copiilor noștri? Psalmii 85:10.

Psalmii 85:10: „Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.”

„Neascultarea și rebeliunea trebuie pedepsite; dar amintiți-vă că pedeapsa trebuie dată în spiritul lui Hristos. Pretindeți ascultare, niciodată cu o furtună de cuvinte mânioase, ci cu fermitate și amabilitate. Și când sunteți solicitați să vă disciplinați copilul, amintiți-vă de propria relație cu Tatăl vostru ceresc. Ați umblat voi perfect înaintea Lui? Nu sunteți voi îndărătnici și neascultători? Nu-L întristați voi permanent? Dar se poartă El cu mânie față de voi? Amintiți-vă, de asemenea, că de la voi au moștenit copiii voștri înclinațiile lor spre rău. Amintiți-vă cât de adesea acționați asemenea unor copii adulți. În ciuda anilor voștri de experiență creștină, în ciuda multelor ocazii de auto-disciplină, cât de ușor sunteți provocați la mânie. Atunci, purtați-vă cu blândețe cu copiii voștri, amintindu-vă că ei nu au avut ocaziile pe care le-ați avut voi pentru a dobândi auto-control.” — *The Review and Herald*, 8 iulie, 1902.

b. Ce fel de acțiune dă credibilitate și viață eforturilor noastre misionare în comunitate? Luca 6:28-30.

Luca 6:28-30: „*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi. Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa. Oricui îți cere, dă-i; și celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.*”

„În toate legăturile voastre cu necredincioșii, aveți grijă să nu le oferiți nicio ocazie de a vă judeca greșit credința sau de a ocări cauza adevărului pe care îl susțineți. Mulți împiedică, prin propriul lor curs de acțiune, calea. Există o oarecare nechibzuință din partea lor. Ei sunt ușor de provocat. Mici dificultăți apar în tranzacții sau în alte probleme temporare, care îi conduc să se considere judecați greșit sau nedreptățiți de semenii lor. Acestor lucruri li se îngăduie să creeze răceală sau stări de rău și astfel să închidă ușa de acces pentru acei care ar putea fi atinși de adevăr. Nu ar trebui să îngăduim niciodată ca probleme de interes temporar să ne înăbușe dragostea noastră față de suflete. Fraților, fiți amabili și curtenitori în toate împrejurările. Niciodată nu fiți tăioși, critici sau severi în comportamentul vostru. Dacă este vreun avantaj de câștigat, oferiți-l aproapelui vostru, pe care vi se cere să-l iubiți așa cum vă iubiți pe voi înșivă. Cu răbdarea și dragostea lui Isus, căutați ocazii de a-i face o favoare. Îngăduiți-i să vadă că religia pe care o mărturisim nu închide, nici nu îngheață căile sufletului, făcându-ne lipsiți de compasiune și severi.” – Ibid., 22 mai, 1888.

Marti

6 septembrie

3. EXERCITÂND DRAGOSTEA CREȘTINĂ

a. Cum afectează amărăciunea față de frații sau surorile noastre starea noastră în fața lumii? Evrei 12:15.

Evrei 12:15: „*Luată seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare și mulți să fie întinați de ea.*”

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții’ [Ioan 13:34, 35]. Aceste cuvinte nu sunt cuvintele omului, ci cuvintele Mântuitorului nostru; și cât de important este să îndeplinim învățătura pe care El a dat-o! Nimic nu poate slăbi într-atât influența bisericii, precum lipsa de dragoste. Hristos

spune: 'Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii' [Matei 10:16]. Dacă ne vom confrunta cu opoziție din partea dușmanilor noștri, care sunt reprezentați ca niște lupi, să avem grijă să nu manifestăm același spirit între noi. Vrăjmașul știe bine că dacă nu avem dragoste unul pentru altul, el își poate atinge obiectivul și poate să rănească și să slăbească biserica, provocând neînțelegeri printre frați. El îi poate conduce să presupună răul, să vorbească de rău, să acuze, să condamne și să se urască unul pe altul. În acest fel, cauza lui Dumnezeu este dezonorată, numele lui Hristos este ocărât și un rău nespus este făcut sufletelor oamenilor." — *The Review and Herald*, 5 iunie, 1888.

b. Ce se va întâmpla pe măsură ce cultivăm zilnic dragostea creștină? Matei 12:35 (prima parte); Coloseni 3:12-15.

Matei 12:35 p.p.: „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui...”

Coloseni 3:12-15: „Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura de săvârșirii. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători.”

„Dacă aveți dragoste în inima voastră, veți căuta să-l întemeiați și să-l întăriți pe fratele vostru în cea mai sfântă credință. Dacă se spune vreun cuvânt în detrimentul caracterului unuia din prietenii sau frații voștri, nu încurajați vorbirea de rău. Aceasta este lucrarea vrăjmașului. Amintiți-vă cu amabilitate vorbitorului că acest fel de conversație este interzisă de cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să ne golim inimile de orice lucru care pângărește templul sufletului, astfel încât Hristos să poată locui în el. Mântuitorul nostru ne-a spus cum putem să-L dezvăluim lumii. Dacă nutrim Spiritul Său, dacă manifestăm dragostea Sa față de alții, dacă apărăm interesele altora, dacă suntem amabili, răbdători, îngăduitori, lumea va avea, prin roadele pe care le aducem, o dovadă că suntem copiii lui Dumnezeu. Unitatea în biserică este ceea ce ne dă posibilitatea să exercităm o influență conștientă asupra necredincioșilor și asupra celor lumești.” — Ibid.

4. O PROBLEMĂ TIPICĂ

a. Numiți un rău frecvent întâlnit în biserică.

Leviticul 19:16 (p.p.); Ieremia 20:10; Proverbele 16:17-20.

Leviticul 19:16 p.p.: „Să nu umbli cu bârfeli în poporul tău.”

Ieremia 20:10: „Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. „Învinuți-l”, strigă ei. „Haidem să-l învinuim!” Toți cei ce trăiau în pace cu mine pândesc să vadă dacă mă clatin și zic: „Poate că se va lăsa prins, vom pune mâna pe el și ne vom răzbuna pe el!”

Proverbele 16:17-20: „Calea oamenilor fără prihană este să se ferească de rău; acela își păzește sufletul, care veghează asupra căii sale. Mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii. Mai bine să fii smerit cu cei smeriți decât să împarți prada cu cei mândri. Cine cugetă la Cuvântul Domnului găsește fericirea și cine se încrede în Domnul este fericit.”

„Zvonurile lansate sunt adesea cele ce distrug unitatea dintre frați. Sunt unii care urmăresc cu mintea și urechile deschise să prindă vreun scandal înaripat. Ei adună mici incidente sau întâmplări, care pot fi neînsemnate în sine, dar care sunt repetate și exagerate până când omul este făcut vinovat pentru un cuvânt. Motto-ul lor pare a fi: ‘Spune-ne și vom spune mai departe.’ Acești purtători de povești fac lucrarea diavolului cu o fidelitate surprinzătoare, știind doar puțin cât de jignitor este acest parcurs înaintea lui Dumnezeu. Dacă ar folosi jumătate din energia și zelul lor, dedicate acestei lucrări nesfinte, în examinarea inimilor lor proprii, ei ar găsi atât de mult de făcut pentru a-și curăța sufletele lor de necurăție, încât nu ar mai avea timp și nici dispoziție să-și critice frații și nu ar mai cădea sub puterea acestei ispite. Ușa minții ar trebui închisă împotriva la ‘se spune că’ sau ‘am auzit’. În loc de a îngădui geloziei sau bănuielilor rele să intre în inimile noastre, de ce să nu mergem la frații noștri și, după expunerea sinceră, dar deschisă, înaintea lor a lucrurilor pe care le-am auzit în detrimentul caracterului și influenței lor, să ne rugăm cu și pentru ei?” — *The Review and Herald*, 3 iunie, 1884.

b. Cum putem scăpa de obiceiul de a bârfi? Proverbele 14:15; 25:9, 10.

Proverbele 14:15: „Omul lesne crezător crede orice vorbă, dar omul chibzuit ia seama bine cum merge.”

Proverbele 25:9, 10: „Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da pe

față taina altuia, (engl.: nu dezvălui o taină altuia) ca nu cumva, aflând-o cineva, să te umple de rușine și să-ți iasă nume rău, care să nu se mai șteargă!”

c. Dacă ne dăm seama că un frate sau o soră s-au făcut vinovați într-adevăr de ceva rău, care este datoria noastră personală? Galateni 6:1; Iacov 5:19, 20.

Galateni 6:1: „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.”

Iacov 5:19, 20: „Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.”

„Când vedem greșeli la alții, să ne amintim că noi avem greșeli mai grave, poate, în ochii lui Dumnezeu, decât greșeala pe care o condamnăm la fratele nostru. În loc de a face publice defectele sale, rugați-L pe Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-l ajute să biruiască greșeala lui. Hristos va aproba acest spirit și această faptă, și vă va deschide calea pentru a spune un cuvânt de înțelepciune, care va da putere și ajutor aceluia care este slab în credință.”
— Ibid., 5 iunie, 1888.

Joi

8 septembrie

5. IUBINDU-NE APROAPELE

a. Ce fel de schimbări se văd atunci când nu suntem provocați cu ușurință și nu ne gândim la rău (1 Corinteni 13:5)? Efeseni 4:23-25; 5:9-12.

Efeseni 4:23-25: „și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora.”

Efeseni 5:9-12: „Căci roada luminii (engl.: roada duhului) stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândeți-le. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.”

„Persoana care cultivă prețioasa plantă a dragostei va fi plină de un spirit de lepădare de sine și nu-și va pierde auto-controlul, chiar sub provocări fiind. Ea nu va atribui altora motive greșite și intenții rele, ci va suferi profund

pentru păcat, atunci când acesta este descoperit în vreunul din ucenicii lui Hristos.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 123 (cap. 10 – *Mustrări și avertizări*).

„Dragostea nu este bănuitoare, ci interpretează întotdeauna în maniera cea mai favorabilă motivațiile și faptele altora. Dragostea nu va expune niciodată inutil greșelile altora. Ea nu ascultă cu nerăbdare rapoartele nefavorabile, ci mai degrabă caută să aducă în minte câteva calități bune ale celui defăimat.” – *Ibid.*, p. 169 (cap. 16 – *Iubire frățască*).

b. Cum poate vedea lumea o creștere zilnică în Hristos, în viața noastră? Tit 2:7, 8, 11-14.

Tit 2:7, 8, 11-14: „și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune în toate privințele. Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivit să rămâni de rușine și să nu poți să spuni nimic rău de noi...¹¹⁻¹⁴ Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață să o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

„Fiecare să se întrebe: Am eu harul dragostei? Am învățat să fiu îndelung răbdător și să fiu amabil? Talentele, învățătura și elocvența, fără acest atribut ceresc, vor fi la fel de fără sens ca o aramă sunătoare și un chimval zăngănitor.” – *Ibid.*

„În timp ce nu putem să-i iubim și să ne apropiem de cei care sunt dușmani înverșunați ai lui Hristos, ar trebui să cultivăm acel spirit al umilinței și dragostei, care L-a caracterizat pe Stăpânul nostru – o dragoste care nu gândește la rău și care nu este ușor provocată.” – *The Review and Herald*, 3 iunie, 1884.

Vineri

9 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Descrieți reforma menționată în Coloseni 3:8-10, 13.
2. Cum îl putem reprezenta mai bine pe Hristos în problemele vremelnice?
3. Cum putem să biruim problema comună care molipsește multe biserică?
4. Ce este rău în „se spune” și „am auzit”?
5. Descrieți câteva căi prin care isprăvnicia dragostei lui Dumnezeu poate fi manifestată în favoarea altora.

O virtute nepuizabilă

Text de memorizat: „Dragostea creștină nu se sfârșește niciodată.” (1 Corinteni 13:8 – BTF).

„Niciodată n-ar trebui să trecem pe lângă un suflet suferind fără să încercăm să împărtășim cu el din mângâierea prin care suntem mângâiați de Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 505 (cap. 54 – Samariteanul milos).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 133–136 (secț. Iubirea adevărată).

Duminică

11 septembrie

1. O MOTIVAȚIE PUTERNICĂ

a. Ce poate învăța ispravnicul creștin din motivația apostolului Pavel? 1 Corinteni 9:16–19; 2 Corinteni 5:14, 15.

1 Corinteni 9:16-19: „Căci chiar dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia! Dacă fac lucrul acesta de bunăvoie, am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o ispravnicie care mi-a fost încredințată. Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia pe care o vestesc și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie. Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. (engl. KJV: Este ca, atunci când predic evanghelia, să pot face evanghelia lui Hristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în evanghelie.)”

2 Corinteni 5:14, 15: „Căci dragostea lui Hristos ne strânge, (engl. constrânge) fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.”

b. Ce îndemnuri ne sunt date pentru a ne motiva, la rândul nostru? 1 Petru 1:22, 23.

1 Petru 1:22, 23: „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima, fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

„Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel’ [Matei 7:12]. Binecuvântate rezultate vor apărea ca roade ale unui asemenea comportament. ‘Cu ce măsură măsurăți, vi se va măsura’ [versetul 2]. În aceste cuvinte, se află motive puternice care ar trebui să ne determine să ne iubim unii pe alții cu o inimă curată și arzătoare. Exemplul nostru este Domnul Hristos. El a căutat să facă binele. El a trăit pentru a-i binecuvânta pe alții. Dragostea a înfrumusețat și a înnobilit toate acțiunile Sale. Nu ni se poruncește să ne facem nouă înșine ceea ce dorim să ne facă alții; noi trebuie să *le facem altora* ceea ce dorim să ni se facă nouă, dacă ne-am afla în aceeași situație. Măsura cu care măsurăm este întotdeauna cea cu care ni se va măsura și nouă. Dragostea curată este simplă prin modul ei de a lucra și diferită de oricare alt principiu de acțiune. Dragostea pentru influență și dorința pentru stima altora pot produce o viață bine ordonată și adesea o conversație nevinovată. Respectul de sine poate să ne conducă să evităm aparența răului. O inimă egoistă poate realiza acțiuni generoase, poate recunoaște adevărul prezent și poate exprima umilință și afecțiune în comportamentul exterior, totuși motivațiile pot fi amăgitoare și lipsite de curăție; acțiunile care se revarsă dintr-o asemenea inimă pot fi lipsite de mireasma de viață și de roadele adevăratei sfințenii, fiind lipsite de principiile dragostei curate. Dragostea ar trebui prețuită și cultivată, deoarece influența ei este divină.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 136 (sect. *Iubirea adevărată*). [Sublinierile în Italice în sursa originală].

Luni

12 septembrie

2. RODUL DRAGOSTEI CREȘTINE

a. Cum a dat roade dragostea neegoistă a lui Pavel în cele mai restrictive împrejurări? Filipeni 1:12-14; 2:15-17.

Filipeni 1:12-14: „Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei. În adevăr, în toată curtea împărătească și pretutindeni aiurea, toți știu că sunt pus în lanțuri din pricina lui Isus Hristos. Și cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.”

Filipeni 2:15-17: „Ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar. Și chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și slujba credinței voastre, eu mă bucur, și mă bucur cu voi toți.”

„Nu prin predicile lui Pavel, ci prin lanțurile sale a fost atrasă atenția curții asupra creștinismului. Întemnițat fiind, el a sfărâmat din sufletele multora lanțurile care-i țineau în robia păcatului. Și aceasta nu era totul. El declară: „Mulți dintre frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu” [Filipeni 1: 14].

Răbdarea și buna dispoziție a lui Pavel din timpul îndelungatei și nedreptei lui întemnițări, curajul și credința sa erau o continuă predică. Spiritul lui, atât de diferit de spiritul lumii, dădea mărturie că o putere mai mare decât aceea a pământului era prezentă cu el. Și, prin exemplul său, creștinii erau îndemnați la o și mai mare râvnă ca apărători ai cauzei din a cărei activitate publică fusese scos Pavel. În aceste moduri, lanțurile apostolului aveau influență, așa că atunci când puterea și utilitatea lui păreau înlăturate și când, după toate aparențele, el putea realiza cel mai puțin, atunci el a strâns snopi pentru Hristos din câmpuri din care se părea că era cu totul înlăturat.” — *Faptele Apostolilor*, p. 464 (cap. 44 – Casa cezarului).

b. Cum putem fi cu toții inspirați și întăriți de curajul lui Pavel? 2 Corinteni 4:5-10; 11:24-28.

2 Corinteni 4:5-10: „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi. Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigoniiți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.”

2 Corinteni 11:24-28: „De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiiele; o dată am fost împroșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși, în osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte! Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile.”

„Atât răbdarea, cât și curajul își au biruințele lor. Prin smerenie în încercări, nu mai puțin decât prin îndrăzneală în acțiune, pot fi câștigate suflete la Hristos. Creștinul care dovedește răbdare și voieșie în lipsuri și

suferință, care întâmpină chiar moartea cu pacea și liniștea unei credințe neșovăielnice, poate îndeplini mai mult pentru Evanghelie decât ar fi putut săvârși printr-o viață lungă de lucrare credincioasă. Adesea, când slujitorul lui Dumnezeu este scos din datorie activă, providența misterioasă, pe care vederea noastră îngustă ar deplânge-o, este proiectată de Dumnezeu pentru a îndeplini o lucrare care altfel nu ar fi fost niciodată făcută.

Urmașul lui Hristos să nu creadă că atunci când nu mai este capabil să lucreze în mod public și activ pentru Dumnezeu și pentru adevărul Său, nu mai are nici o slujbă de realizat, nici o răsplată de câștigat. Adevărații martori ai lui Hristos nu sunt niciodată dați deoparte. În sănătate și boală, în viață și moarte, Dumnezeu încă îi folosește.” — Ibid., p. 465 (cap. 44 – Casa cezarului).

Marți

13 septembrie

3. DRAGOSTEA CREȘTINĂ VICTORIOASĂ

a. Cum poate ispravnicul creștin să obțină victoria asupra cuvintelor și atitudinilor greșite? Iacov 3:2, 10–12; Ezechiel 36:25, 26.

Iacov 3:2, 10-12: „Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul...¹⁰⁻¹² Din aceeași gură ies și binecuvântarea, și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vâână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară? Frații mei, poate oare un smochin să facă măslină sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.”

Ezechiel 36:25, 26: „Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idoliștii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.”

„Cultivarea cea mai atentă a bunelor maniere exterioare și a politeții în viață nu are suficientă putere de a îndepărta comportamentul arțăgos, judecata aspră și vorbirea necuviincioasă. În inimă trebuie să domnească spiritul bunăvoinței adevărate. Dragostea oferă posesorului ei har, bune maniere și frumusețe a comportamentului. Dragostea luminează înfățișarea și supune vocea; ea rafinează și înobilează întreaga ființă. Îl aduce pe om în armonie cu Dumnezeu, căci ea este un atribut ceresc.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 559, 560 (cap. 55 – *Lucrătorii credincioși*).

b. Prin ce experiențe putem învăța puterea nepieritoare a dragostei? 2 Corinteni 8:1-5; 1 Ioan 5:1-4.

2 Corinteni 8:1-5: „Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor neazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor și chiar peste puterile lor. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părțasia la această strângere de ajutoare pentru sfinți. Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.”

1 Ioan 5:1-4: „Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu și oricine iubește pe Cel ce L-a născut iubește și pe cel născut din El. Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele, pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

„Opoziția pe care o întâmpinăm se poate dovedi un beneficiu pentru noi în multe feluri. Dacă aceasta este bine suportată, ea va dezvolta virtuți care nu ar fi apărut niciodată, dacă acel creștin nu ar fi avut nimic de îndurat. Și credința, răbdarea, îndurarea, dispoziția cerească, încrederea în Providență și compasiunea adevărată pentru cel greșit sunt rezultatele încercării bine suportate. Acestea sunt darurile Duhului care înmuguresc, înfloresc și aduc roade în mijlocul încercărilor și adversităților. Blandețea, umiliția și dragostea cresc întotdeauna în pomul creștinului. Când cuvântul este primit în inimi bune și oneste, sufletul împietrit va fi supus, și credința, prinzând promisiunile și bizuindu-se pe Isus, se va dovedi biruitoare. ‘Ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră’ [1 Ioan 5:4].” – *The Review and Herald*, 28 iunie, 1892.

„Vor apărea dezamăgiri neașteptate. Isus a fost adesea îndurerat de asprimea inimii oamenilor și voi veți avea experiențe asemănătoare. Rugăciunile voastre, lacrimile, chiar stăruințele voastre pot eșua în a trezi un răspuns. Inimile sunt moarte în greșeli și păcate. Se pare că nu este nici o pocăință, doar indiferență și opoziție, iar din partea unora, chiar dispreț atunci când așteptai o biruință sigură. Dar voi nu trebuie să vă slăbiți eforturile. Dacă unul refuză, întoarceți-vă spre altul. Aveți credință că Mângâietorul va face lucrarea care vouă vă este imposibil să o faceți. Aveți credință în toate promisiunile binecuvântate pe care vi le-a dat Hristos. Lucrați cu dragoste și curaj imbatibil, căci trebuie să faceți aceasta dacă vreți să aveți succes. ‘Să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secura, dacă nu vom cădea de oboseală’ [Galateni 6:9].” – *The Signs of the Times*, 30 noiembrie, 1891.

4. DRAGOSTEA PERSISTENTĂ

a. Ce este unic cu privire la planta dragostei creștine? 1 Corinteni 13:8 (prima parte).

1 Corinteni 13:8 p.p.: „Dragostea nu va pieri niciodată. ...”

„Trebuie să vedem în semenii noștri oameni cumpărați cu sângele lui Hristos. Dacă avem această dragoste unii pentru alții, vom crește în dragoste pentru Dumnezeu și pentru adevăr. Inimile ne-au fost îndurerate văzând cât de puțină dragoste este nutrită în mijlocul nostru. Dragostea este o plantă de origine cerească și, dacă dorim ca ea să înflorească în inimile noastre, trebuie să o îngrijim zilnic. Blândețea, bunătatea, îndelunga răbdare, a nu fi ușor provocat, a suporta toate lucrurile, a îndura toate lucrurile – acestea sunt roadele prețiosului pom al dragostei.” – *The Review and Herald*, 5 iunie, 1888.

„În lumina de la Calvar se va vedea că legea dragostei care renunță la sine este legea vieții pentru pământ și cer; că iubirea care ‘nu caută folosul său’ își are sursa în inima lui Dumnezeu; și că în Cel blând și smerit se manifestă caracterul Aceluia care locuiește în lumina de care niciun om nu se poate apropia.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 20 (cap. 1 – *Dumnezeu cu noi*).

b. Ce ar trebui să-l încurajeze pe ispravnicul creștin în lucrarea pentru sufletele cumpărate prin sângele lui Hristos? Galateni 5:1.

Galateni 5:1: „Rămâneți dar tari și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei...”

(Galateni 5:1, engl. KJV: „Rămâneți dar tari în libertatea cu care ne-a eliberat Hristos, și nu fiți din nou prinși în jugul robiei.”)

„[În școala din lumea cea nouă] toți cei care au lucrat cu un spirit neegoist vor vedea roadele muncii lor. Vor fi văzute efectele fiecărui principiu drept și a fiecărei fapte nobile. Ceva din acestea vedem aici, dar cât de puțin din rezultatul celei mai nobile lucrări din lume este manifestat față de înfăptuitor în această viață! Cât de mulți trudesc în mod neegoist și neobosit pentru cei ce sunt dincolo de posibilitatea lor de a-i ajunge sau de a-i cunoaște!... Astfel, sunt oferite daruri, sunt purtate poveri și sunt săvârșite lucrări. Oamenii seamănă o sămânța din care, peste mormintele lor, alții culeg recoltele binecuvântate. Ei sădesc copaci, pentru ca alții să poată mânca

fructele. Aici, ei sunt mulțumiți să știe că au pus în mișcare forțe care lucrează spre bine. În viața viitoare, va fi văzută activitatea și influența tuturor acestora.

În ceruri există un raport pentru fiecare dar oferit de Dumnezeu care a condus oamenii la efort altruist. A urmări acest lucru în marea sa anvergură, a privi pe cei care prin eforturile noastre au fost ridicați și înnoșiți, pentru a vedea în istoria lor împlinirea adevăratelor principii – acesta va fi unul dintre studiile și răsplătirile școlii cerești.” – *Educație*, pp. 305, 306 (cap. 35 – *Școala din lumea cea nouă*).

Joi

15 septembrie

5. LEGĂTURA DESĂVÂRȘIRII

a. De ce este necesară dragostea creștină pentru a ne desăvârși caracterul creștin? Coloseni 3:14; 1 Ioan 4:7-12.

Coloseni 3:14: „Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.”

1 Ioan 4:7-12: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.”

„În viața noastră de aici, așa cum este ea, pământească și limitată de păcat, cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație sunt în slujire. Iar în condiția viitoare, neîncătușată de limitările impuse de firea omenească supusă păcatului, tot în slujire vom găsi cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație — dând mărturie și învățând iarăși, în timp ce mărturisim [pe] Hristos... ‘bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri’, ‘Hristos în voi, nădejdea slavei’(Coloseni 1:27).” – *Educație*, p. 309 (cap. 35 – *Școala din lumea cea nouă*).

b. Care este cea mai mare ilustrație a dragostei nepieritoare care va străluci în veșnicie? Zaharia 13:6

Zaharia 13:6: „Și dacă-l va întreba cineva: ‘De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?’, el va răspunde: ‘În casa celor ce mă iubeau le-am primit.’”

„Mântuitorul nostru va purta veșnic semnele răstignirii Sale. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâini și pe picioare, vor rămâne singurele urme ale lucrării nemiloase a păcatului. Privindu-L pe Hristos în slava Sa, profetul spune: ‘Din mâna Lui pornesc raze și acolo este ascunsă tăria Lui’ (Habacuc 3:4). În acea coastă străpunsă, din care a curs sângele purpuriu care a împăcat pe om cu Dumnezeu – acolo este slava Salvatorului, acolo ‘este ascunsă tăria Lui.’ ‘Puternic pentru a salva’ (Isaia 63:1 – engl. KJV), prin jertfa răscumpărării, El a fost puternic să execute dreptatea asupra celor care au disprețuit mila lui Dumnezeu. Iar semnele umilinței Sale reprezintă cinstea Sa cea mai înaltă; prin veacurile veșnice, rănilile de la Calvar vor proclama lauda Sa și vor vesti puterea Sa.” – *Tragedia veacurilor*, p. 674 (cap. 42 – *Sfârșitul luptei*).

Vineri

16 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum ar trebui să înțeleagă ispravnicul creștin Matei 7:12?
2. Ce rezultate poate obține dragostea creștină, chiar și în mijlocul dificultăților?
3. Cum putem beneficia de pe urma încercărilor?
4. De ce nu se pierde niciodată slujirea dragostei?
5. Unde se găsește cea mai mare bucurie a vieții și cea mai înaltă educație?

Misiune îndeplinită!

Text de memorizat: „[Dragostea creștină] nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr” (1 Corinteni 13:6 – BTF).

„Dragostea creștină iubește păcătosul, dar urăște păcatul și îl va avertiza cu credințioșie de pericolul în care se află, îndreptându-l către Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatul lumii. Păcatul nu trebuie ascuns, ci trebuie îndepărtat.” — *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 217.

Recomandare pentru studiu: *Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții*, pp. 339–350 (cap. 65–68).

Duminică

18 septembrie

1. EXAMEN DE CONȘTIINȚĂ

a. Cu toate că putem mărturisi că ne bucurăm numai în Dumnezeu, ce trebuie să înțelegem noi, ca administratori creștini? Proverbele 28:14.

Proverbele 28:14: „Ferice de omul care se teme neconținut, dar cel ce-și împietrește inima cade în nenorocire.”

„Dragostea biblică nu este sentimentalism, ci dragoste în practică activă. A tămădui rana fiicei poporului Meu, în mod superficial, spunând: ‘Pace! Pace!’ și totuși pace nu este’ (Ieremia 6:14; 8:11) este numită dragoste. A fi complice, a numi păcatul sfințenie și adevăr — aceasta este numită dragoste; dar acesta este produsul contrafăcut. Falsitatea și contrafacerea sunt în lume și noi ar trebui să ne examinăm îndeaproape inimile ca să știm dacă avem sau nu dragostea adevărată — aceasta nu va stârni neîncredere și fapte rele. Aceasta nu va toci sabia duhului, așa încât să nu facă nicio excepție. Acei care acoperă răul sub o falsă dragoste, spun păcătosului ‘Va fi în regulă cu tine’. Mulțumim lui Dumnezeu că există o dragoste care nu va fi coruptă; există o înțelepciune care vine de sus, care este (remarcați) mai întâi curată, apoi pașnică și fără ipocrizie, iar roadele neprihănirii sunt semănite din cei ce fac pace. Aceasta este o descriere a dragostei născute și dezvoltate în cer.” — *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 217.

b. Ce ar trebui să caracterizeze experiența zilnică a administratorului creștin? Psalmii 139:23, 24.

Psalmii 139: 23, 24: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!”

Luni

19 septembrie

2. BUCURIE NEPOTRIVITĂ (I)

a. Cum trebuie să răspundă administratorul creștin la nelegiuire? 1 Corinteni 13:6 (prima parte).

1 Corinteni 13:6 p.p.: „nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr...”

„Lucrarea lui Satan este diametral opusă lucrării lui Dumnezeu. Vrajmașul a tot binele stă ca general al forțelor strânse pentru a răni sufletele oamenilor. El privește cu triumf diavolesc la pretinșii urmași ai lui Hristos care se mușcă și se mănâncă unii pe alții. El stă tot timpul gata să distrugă viețile acelor care încearcă să-I slujească lui Dumnezeu. Îngerii cerești sunt uimiți că omul ajută agenții satanici în lucrarea lor, descurajând inimile, făcând poporul lui Dumnezeu slab, neputincios, lipsit de credință.”
— *Spalding and Magan Collection*, pp. 345, 346.

„Dacă vrem să fim biruitori, trebuie să ne cercetăm inimile pentru a ne asigura că nu prețuim nimic care este ofensator la adresa lui Dumnezeu.”
— *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, p. 138.

b. Cum evită administratorul creștin să se bucure de rău? 1 Petru 5:8, 9.

1 Petru 5:8, 9: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi.”

„Când vorbim despre descurajare și întristare, Satan ascultă cu o bucurie diabolică; căci îi face plăcere să știe că v-a adus în robia lui. Satan nu poate citi gândurile noastre, dar el poate vedea faptele noastre, poate asculta cuvintele; și, din îndelungata lui cunoștință despre familia umană, el poate modela ispitele sale pentru a profita de punctele noastre slabe de caracter. Și cât de adesea îi permitem să afle secretul despre cum poate obține victoria asupra noastră. O, dacă am putea să ne controlăm cuvintele și acțiunile! Cât de puternici am deveni dacă ar fi cuvintele noastre atât de orânduite încât să nu fim rușinați să întâlnim evidența lor în ziua judecății. Cât de diferite vor apărea ele în ziua judecății lui Dumnezeu, comparativ cu ceea ce par atunci când le rostim.” — *The Review and Herald*, 19 mai, 1891.

c. Ce îndemnuri trebuie să ne întărească împotriva ispitelor menționate mai sus? Psalmii 141:3; Efeseni 4:29, 30.

Psalmii 141:3: „Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele!”

Efeseni 4:29, 30: „Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură, ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie ca să dea har celor ce-l aud. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

„Când sunteți împreună, păziți-vă cuvintele. Lăsați conversațiile voastre să fie de așa natură încât să nu fie nevoie de căință.” — Ibid., 5 iunie, 1888.

Marți

20 septembrie

3. BUCURIE NEPOTRIVITĂ (II)

a. Cum este administratorul creștin avertizat împotriva desfătării în păcatele și slăbiciunile altora? Efeseni 5:11, 12.

Efeseni 5:11, 12: „și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.”

„În timp ce mulți își neglijează propriile suflete, ei caută cu nerăbdare orice ocazie de a-i critica și condamna pe alții. Toți au defecte de caracter și de aceea nu este greu să găsești ceva care poate fi interpretat în dauna acestora de către cei geloși... ‘Acum’, spun acești judecători auto-proclamați, ‘avem dovezi. Vom arunca asupra lor o acuzație de care nu se vor putea disculpa.’ Ei așteaptă o ocazie potrivită și apoi generează snopul lor de bârfe și scot fărâmiturile lor [de bârfe].... Adevărații creștini nu vor tresălta în a expune greșelile și defectele altora. Ei se vor îndepărta de josnicie și viclenie, de tot ceea ce este urât, pentru a-și aținti mintea asupra a ceea ce este atrăgător și plăcut. Pentru creștini, fiecare act de căutare de greșeli, fiecare cuvânt de critică sau condamnare este dureros.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 95, 96 (cap. 7 – *Gelozia și căutarea de greșeli condamnate*).

b. Oferiți câteva exemple despre modul în care administratorul creștin trebuie să se abțină de la a se bucura de nelegiuire. Proverbele 24:17, 18.

Proverbele 24:17, 18: „Nu te bucura de căderea vrăjmașului tău și să nu ți se vesească inima când se poticnește el, ca nu cumva Domnul să vadă, să nu-l placă și să-și întoarcă mânia de la el!”

„În loc de a găsi greșeli la alții, să fim critici cu noi înșine. Întrebarea fiecărui din noi ar trebui să fie: Este inima mea dreaptă înaintea lui Dumnezeu? Îl va slăvi pe Tatăl meu din ceruri acest curs de acțiune? Dacă ați nutrit un spirit greșit, lăsați ca acesta să fie izgonit din suflet. Este datoria voastră de a eradica din inimă orice lucru care este de natură mânjitoare; orice rădăcină de amărăciune trebuie smulsă, ca nu cumva alții să fie contaminați de influența ei vătămătoare. Nu permiteți nici unei plante otrăvitoare să rămână în pământul inimii voastre. Smulgeți-o din rădăcină chiar în ceasul acesta și plantați în locul ei planta dragostei. Lăsați ca Isus să fie consacrat în suflet.

Hristos este exemplul nostru. El a umblat făcând bine. El a trăit pentru a-i binecuvânta pe alții. Dragostea a înfrumusețat și a înnobilit toate acțiunile Sale și nouă ni se poruncește să călcăm pe urmele pașilor Săi. Să ne amintim că Dumnezeu a trimis pe singurul Său Fiu în această lume de durere, ‘ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune’ [Tit 2:14]. Haideți să căutăm să ne supunem cerințelor lui Dumnezeu și să împlinim legea Sa. ‘Dragostea este deci împlinirea legii’ [Romani 13:10] și El, Cel care a murit pentru ca noi să putem trăi, ne-a dat această poruncă, să ne iubim unii pe alții așa cum ne-a iubit El; și lumea va cunoaște că suntem ucenicii Săi, dacă avem această dragoste unul pentru altul.” — *The Review and Herald*, 5 iunie, 1888.

Miercuri

21 septembrie

4. CU FRAȚII ȘI SURORILE NOASTRE

a. Ce fel de învățătură și experiență a primilor ucenici trebuie să ne însușim? Iacov 5:16; Filipeni 2:1, 2.

Iacov 5:16: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

Filipeni 2:1, 2: „Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.”

„Ar trebui să ne plecăm deseori în rugăciune. Revărsarea Duhului lui Dumnezeu a venit ca răspuns la rugăciuni stăruitoare... [Ucenicii] nu s-au adunat pentru a relata firmituri de scandal. Ei nu căutau să expună orice pată pe care o puteau găsi în caracterul fratelui lor. Ei simțeau nevoia lor spirituală și strigau către Domnul pentru ungera sfântă, ca să-i ajute în biruirea propriilor lor neputințe și să-i facă potriviți pentru lucrarea de salvare a altora. Ei se rugau cu stăruință arzătoare ca dragostea lui Hristos să poată fi revărsată din inimile lor. Aceasta este marea noastră nevoie astăzi în fiecare biserică din țara noastră. ‘Căci dacă cineva este în Hristos, este

o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi' [2 Corinteni 5:17]. Ceea ce era condamnabil în caracter este curățit din suflet prin dragostea lui Isus. Tot egoismul este înlăturat, toată invidia, toată vorbirea de rău sunt dezrădăcinate și o transformare radicală este realizată în inimă." — *The Review and Herald*, 22 iulie, 1890.

b. Ce factori trebuie să aibă în vedere toți administratorii creștini în relațiile lor cu cei pe care mărturisesc că îi iubesc? Romani 14:19; 1 Tesaloniceni 5:11.

Romani 14:19: „Așadar să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră.”

1 Tesaloniceni 5:11: „De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.”

„Nu lăsați ca lucrurile obișnuite, ieftine, pământești să vă captiveze mintea încât prezența lui Isus să se retragă. Viața bisericii este transmisă de Hristos și noi ajutăm biserica atunci când lucrăm în armonie cu puterea dătătoare de viață, pierzându-ne din vedere pe noi înșine și căutând să ne zidim unul pe altul în cea mai sfântă credință.” — *Manuscript Releases*, vol. 11, p. 265.

„Există o simpatie pentru păcat și păcătoși care este periculoasă pentru prosperitatea bisericii din zilele noastre. Se strigă faptul că trebuie să aveți dragoste. Dar acel sentiment care scuză greșeala și apără vinovăția nu este dragostea din Biblie. Prietenia celor răi este mult mai periculoasă decât vrăjmășia lor; căci nimeni nu poate triumfa împotriva servilor viului Dumnezeu, decât ispitindu-i la neascultare.

Caracterul ofensator al păcatului poate fi apreciat doar în lumina crucii. Când oamenii susțin că Dumnezeu este prea milostiv pentru a-i pedepsi pe călcătorii legii Sale, lăsați-i să se uite la Calvar; să-și dea seama că prin faptul că Domnul Hristos a luat asupra Sa vina celor neascultători și a suferit în locul păcătoșilor, sabia dreptății s-a ridicat împotriva Sa, a Fiului lui Dumnezeu.” — *The Signs of the Times*, 6 ianuarie, 1881.

Joi

22 septembrie

5. O BUCURIE POTRIVITĂ

a. Cum dezvăluie administratorul creștin adevărata dragoste creștină? 1 Corinteni 13:6 (u.p.); Psalmii 119:140–144, 172.

1 Corinteni 13:6 (u.p.): „...ci se bucură de adevăr.”

Psalmii 119:140–144, 172: „Cuvântul Tău este cu totul încercat, și robul Tău îl iubește. Sunt mic și disprețuit, dar nu uit poruncile Tale. Dreptatea Ta este o

dreptate veșnică și Legea Ta este adevărul. Necazul și strâmtorarea mă ajung, dar poruncile Tale sunt desfătarea mea. Învățăturile Tale sunt drepte pe vecie: dă-mi pricepere, ca să trăiesc!...¹⁷²Să cânte limba mea Cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt drepte!”

„Trebuie să aveți iubire față de alții, este strigătul care se aude pretutindeni, în special din partea aceluia care mărturisesc sfințirea. Dar adevărata iubire este prea curată pentru a acoperi un păcat nemărturisit. În timp ce trebuie să iubim sufletele pentru care a murit Hristos, nu trebuie să facem niciun compromis cu răul. Nu trebuie să ne unim cu cel răzvrătit și să numim aceasta dragoste creștină.” — *Faptele Apostolilor*, p. 554 (cap. 54 – *Un martor credincios*).

b. Care este scopul final al administratorului creștin? 1 Corinteni 2:2.

1 Corinteni 2:2: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.”

„Pe măsură ce vor trece, anii veșniciei vor aduce descoperiri tot mai bogate și mai mărețe cu privire la Dumnezeu și la Domnul Hristos. Pe măsură ce va progresa cunoștința, tot la fel vor crește iubirea, venerația și fericirea. Cu cât oamenii vor învăța mai multe despre Dumnezeu, cu atât mai mare va fi admirația lor pentru caracterul Lui. Pe măsură ce Domnul Isus le dezvăluie bogățiile răscumpărării și uimitoarele cuceriri în marea luptă cu Satan, inimile celor răscumpeși sunt cuprinse de o devoțiune mai arzătoare și, cu o bucurie mai nestăvilită, vor atinge harpele de aur și de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se vor uni, izbucnind în coruri puternice de laudă...

De la cel mai mic atom până la cea mai mare planetă, toate lucrurile însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și în bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este dragoste.” — *Tragedia veacurilor*, p. 678 (cap. 42 – *Sfârșitul luptei*).

Vineri

23 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce este cercetarea de sine o cheie în dezvoltarea isprăvniceii credincioase?**
- 2. Când am putea fi predispuși în mod primejdios de a-i face pe plac vrăjmașului, în loc de a-I face pe plac lui Hristos?**
- 3. Cum putem fi în pericol de a ne bucura în taină de neleguire?**
- 4. Care sunt simptomele dragostei “creștine” contrafăcute?**
- 5. Cum poate administratorul creștin să manifeste adevărată dragoste creștină?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază: **Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)**

Iulie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 2 – Capitolul 12: Reforma în Franța (prima parte)
  - 9 – Capitolul 12: Reforma în Franța (partea a 2-a)
  - 16 – Capitolul 12: Reforma în Franța (partea a 3-a)
  - 23 – Capitolul 13: În țările de Jos și Scandinavia
  - 30 – Capitolul 14: Reformatorii englezi de mai târziu (prima parte)
-

August — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 6 – Capitolul 14: Reformatorii englezi de mai târziu (a doua parte)
  - 13 – Capitolul 14: Reformatorii englezi de mai târziu (a treia parte)
  - 20 – Capitolul 15: Biblia și Revoluția Franceză (prima parte)
  - 27 – Capitolul 15: Biblia și Revoluția Franceză (a doua parte)
-

Septembrie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 3 – Capitolul 15: Biblia și Revoluția Franceză (a treia parte)
  - 10 – Capitolul 16: Părinții peregrini
  - 17 – Capitolul 17: Vestitorii dimineții (prima parte)
  - 24 – Capitolul 17: Vestitorii dimineții (a doua parte)
-

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Iulie

- 1. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:16; MS: 21:18; CJ: 21:23; SM: 21:31; AR: 21:30
- 8. B: 21:02; CT: 20:51; IS: 21:06; SV: 21:14; MS: 21:16; CJ: 21:21; SM: 21:28; AR: 21:28
- 15. B: 20:58; CT: 20:47; IS: 21:02; SV: 21:09; MS: 21:11; CJ: 21:16; SM: 21:23; AR: 21:23
- 22. B: 20:52; CT: 20:41; IS: 20:55; SV: 21:02; MS: 21:05; CJ: 21:10; SM: 21:16; AR: 21:17
- 29. B: 20:44; CT: 20:34; IS: 20:47; SV: 20:54; MS: 20:57; CJ: 21:02; SM: 21:08; AR: 21:09

August

- 6. B: 20:34; CT: 20:24; IS: 20:36; SV: 20:42; MS: 20:46; CJ: 20:50; SM: 20:56; AR: 20:58
- 13. B: 20:24; CT: 20:14; IS: 20:25; SV: 20:31; MS: 20:35; CJ: 20:40; SM: 20:45; AR: 20:47
- 20. B: 20:13; CT: 20:03; IS: 20:12; SV: 20:19; MS: 20:23; CJ: 20:28; SM: 20:33; AR: 20:36
- 27. B: 20:01; CT: 19:51; IS: 20:00; SV: 20:06; MS: 20:11; CJ: 20:15; SM: 20:20; AR: 20:23

Septembrie

- 3. B: 19:49; CT: 19:38; IS: 19:46; SV: 19:52; MS: 19:57; CJ: 20:01; SM: 20:06; AR: 20:10
- 10. B: 19:36; CT: 19:26; IS: 19:32; SV: 19:38; MS: 19:44; CJ: 19:48; SM: 19:52; AR: 19:56
- 17. B: 19:23; CT: 19:13; IS: 19:18; SV: 19:23; MS: 19:30; CJ: 19:34; SM: 19:37; AR: 19:43
- 24. B: 19:10; CT: 19:00; IS: 19:04; SV: 19:09; MS: 19:16; CJ: 19:20; SM: 19:23; AR: 19:29
- 30. B: 18:59; CT: 18:49; IS: 18:52; SV: 18:57; MS: 19:04; CJ: 19:08; SM: 19:10; AR: 19:17

Darurile Sabatului Întâi

2 iulie

**pentru
Winchester,
Kentucky (SUA)
(vezi p. 4)**

6 august

**pentru
Departamentul
de Educație
al C.G.
(vezi p. 40)**

3 septembrie

**pentru
o capelă și un sediu
în Santa Lucia
(vezi p. 71)**

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

***Administratori în
Zilele din Urmă (I)***

iulie - septembrie 2022